

KALKI

21.6.87

ரூ. 1.50

கல்கி

குட்டிச்சுவராள்

சூரம்பக் கஸ்ப்

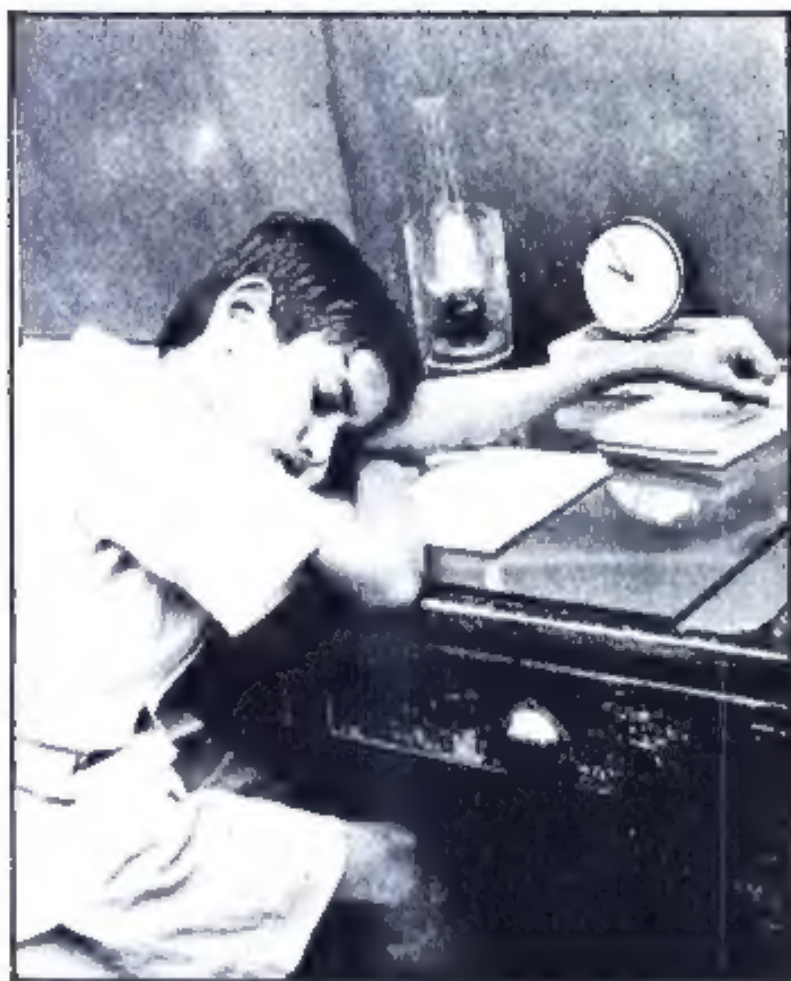
வளரும் குழந்தைகளுக்கு சுவையான
துணையாக விளங்கும் பால் பிஸ்கட்

#குதாமிருந்த, சுவையான பிஸ்கட்

பிரிட்டானியா

கவர்ஸ்டோர்

- இன்றைய ஆரம்பக் கல்வி முறை சரிதானா? அதில் என்ன குறை?
- அன்றைய மதிய உணவுத் திட்டமும் இன்றைய சத்துணவுத் திட்டமும் சரிதானா?
- கல்வி முறையை எப்படி மாற்ற வேண்டும்?
- நவோதயா பள்ளிகள் வெற்றி பெறுமா?
- கல்வியைப் பாதிக்கும் அரசியல்!

— எல்லாவற்றையும் அலகுகிரூர் சி. சுப்ரமணியம்

“வெறும் கட்டடங்கள்”

கல்வி: இன்றைய ஆரம்பக் கல்வியின் நிலை பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

சி. சுப்பிரமணியம்: நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, கணிசமான அளவுக்கு முன்னேறித்தான் இருக்கிறது. சுமார் ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு நான் பொய்ளாச்சி மில் படித்தபோது, அங்கு ஒரேயொரு மிஷின் கூடத் தான் இருந்தது. ஆனால் இப்போது அப்படி இல்லை. ஒரு மைல் சுற்றளவுக்குள் ஒரு பள்ளியாவது இருக்கிறது. ஆனால் அதில் இருக்கக் கூடிய பெரிய குறை என்னவென்றால், அரசியல் சாசனத்தில் நாம் நினைவிடத் துக் கொண்ட கட்டடங்கள் கல்வி என்ற இலக்கை இன்னும் அடைவாதுதான். அதாவது பதினாண்டு வயது வரை எல்லோருக்கும் கட்டடங்கள் கல்வி தருவதைப் பதிலிட்டு ஆண்டுக்கொன்று நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும். ஆனால், சுதந்திரம் அடைந்து நூற்பதாண்டு காலமாகியும் இது நடக்கவில்லை.

கல்வி: இதற்கு என்ன காரணம்?

சி.எஸ்: பெரும்பாலான குழந்தைகள் முதல் வகுப்பில் வந்து சேர்ந்தாலும் தொடர்ந்து படிக்கவில்லை. இதோடு அப்போது பெண் குழந்தைகளையும் படிக்க வைக்க வேண்டுமென்ற கணர்வு மக்களிடம் குறைவாகத்தான் இருந்தது. அதனால் இலக்கை அடைய முடியவில்லை.

கல்வி: பள்ளியில் வந்து சேர்ந்த குழந்தைகள் ஏன் படிப்பைத் தொடரவில்லை?

சி.எஸ்: வறுமைதான் காரணம். பெரும்

பாலான குழந்தைகளுக்குப் பிறப்பிலிருந்தே ஊட்டச் சத்துக்குறைவானதால், அவர்களின் கட்டட வளர்ச்சியும் மூளை வளர்ச்சியும் துன்றி விருந்தது. அதனால் பள்ளிக்கு வந்தால் கூட, அங்கே சொல்லித் தருவதைக் கிரகிக்கும் ஆற்றல் அவர்களுக்கு இல்லை. ஒன்றும் புரியாமல் வகுப்பில் வெறுமனே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது சங்கடமானதால் பலரும் படிப்பைத் தொடரவில்லை.

கல்வி: காங்கிரஸ் காலத்திலேயே மதிய உணவுத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதே! அதன் பிறகும் இந்தக் குறை தீரவில்லையா?

சி.எஸ்: மதிய உணவு என்பது குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வந்த பிறகுதான்! அது போதாது. சொல்லப் போனால், குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்னாலேயே நாம் நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். குழந்தையின் வளர்ச்சி என்பது தாயின் கருவிலேயே ஆரம்பமாகி விடுகிறது. அதிலும் கருவுற்றிருக்கிற கடைசி மூன்று மாதங்கள் மிகவும் முக்கியம். அப்போது தாய்க்குப் போதுமான சத்துணவு இல்லையென்றால், கருவில் வளரும்கொள்கின்ற மூளை வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படும். ஆக, குழந்தைகளுக்கான சத்துணவு என்பது தாயின் கருவியில் இருக்கும்போதே தொடங்கப்பட வேண்டும். குழந்தை பிறந்த பிறகு ஹாண்டு வரையாவது அதற்குப் போதுமான தாய்ப் பால் வேண்டும். தொடர்ந்து தாய்க்குச் சத்துணவு கிடைத்தால்தான் குழந்தைக்கும் தாய்ப்பால் கிடைக்கும். எனவே, ஆரோக்கியமான குழந்தை என்பது ஆரோக்கியமான தாயைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. பிறந்த பிறகும் ஐந்து வயது வரை குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு தரப்பட வேண்டும். இந்த ஐந்தாண்டுகளில் ஏற்படுகிற வளர்ச்சிதான் எதிர்காலத்திற்கான அஸ்திவாரம் என்று இப்போது ஆராய்ச்சி மிலேயே கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இது பாதிக்கப்பட்டுவிட்டால் பின்னால் சரி செய்வவே முடியாது.

கல்வி: அப்படியானால், குழந்தைகளுக்கான கல்வித் திட்டமும் தாய்-சேய் மருத்துவ நலத் திட்டமும் ஒன்றாக இணைத்து நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்கிறீர்களா?

சி.எஸ்.: அதேதான்! இந்த நோக்கத்தில் தான் 1986-மேயே காங்கிரஸ் தேர்தல் பிரகடனத்தில் குழந்தைகளுக்கான சொஷலிஸ்த் திட்டத்தை நான் சேர்த்தேன். குழந்தைவாக இருக்கும்போதே சமவாய்ப்புத் தரப்பட்டால்தான், பிற்பாடு பெரியவர்களான பிறகு சம வாய்ப்பு என்று சொல்வதற்கு அர்த்தமிருக்க முடியும். குழந்தை நிலையில் சம வாய்ப்புத் தரப்படாமல், பெரியவர்களான பிறகு சம வாய்ப்பு என்ற பெயரில்,

மட்டுமே பள்ளிகள் சிவ்வ..”

பலமானவர்களையும், பலதரமானவர்களையும் ஒன்றாகக் கருதினால் எப்படிச் சரியாக இருக்கும்? அதனுல்தான் வளர்ந்த நாடுகளில் - குறிப்பாகச் சோஷலிஸ நாடுகளில் குழந்தை வளர்ப்புக்கு முன்னுரிமை தருகிறார்கள். இந்த அடிப்படைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினாலொழிய குழந்தைகளைப் பள்ளிக்குக் கொண்டு செல்லும் படிப்பார்வம் இல்லாமல்தான் இருக்கும். இதற்குக் கீழ் ஐரோ, மேல் ஐரோ என்விற காரணமெல்லாம் கிடையாது. வறுமைதான் காரணம்.

கல்வி: நீங்கள் சொல்லும் இந்தப் பிரச்சனையை அரசியல் சாசனம் உருவாக்கப்பட்ட போது யாரும் யோசித்துப் பார்க்கவில்லையா?

சி.எஸ்.: அப்போது இதைப் பற்றியெல்லாம் அதிகம் தெரிந்திருக்கவில்லை. நான் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோது, குழந்தைகள் பள்ளிப் படிப்பைப் பாதிப்பெல்லாம் விட்டு விட்டுப் போகிற நிலை ஏற்பட்டது. ஏன் இந்த நிலை என்று உடனே யோசிக்க ஆரம்பித்தோம். மதிய உணவு கொடுத்தால் இந்த நிலை மாறிவிடும் என்று நினைத்தோம். வந்தார்கள், சாப்பிட்டு விட்டுப் போய்விட்டார்கள். அப்போதும் அவர்களுக்குப் பாடத்தில் ஆர்வம் வரவில்லை. ஏனெனில், அந்த மதிய உணவால், ஐந்து வயதிற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருந்த வளர்ச்சிக் குறைவைத் தீர்க்க முடியவில்லை. அப்போது ஏற்பட்ட பாதிப்பு என்பது வாழ்ந்தால் முடியலாம் கடு செய்ய முடியாத இழப்பு. அது காங்கிரஸ் மாநிரி, செட்டாவினிடமால் பிறகு ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. இதைப் புரிந்து கொண்டோம்.

கல்வி: நீங்கள் சொல்லுகிற அடிப்படை யில் பார்த்தால் நிலைமை மிகவும் பயங்கரமானதாகத் தெரிகிறது. இப்போது இன்னொரு கனூக்காகவும் பெரிசுவர்களுக்குக்காகவும் போடப்படுகிற திட்டங்களால் பயனிராது என்று ஆவியிருக்கிறதே?

சி.எஸ்.: குழந்தைகளுக்கான திட்டங்களை முதன்மைப் படுத்திச் செய்வதுதான் இந்தச் சிக்கல் தொடர்ந்து ஏற்படாமல் தடுக்கும் ஒரே வழி. இல்லாமையென்றால் மேலும் மேலும் தமது நாடு தற்குறிகள் நிறைந்த நாடாகத்தான் ஆகிவிடும்.

கல்வி: சரி, இந்தக் குறைகளுக்கான காரணம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிறகு, அவற்றைக் கவன அரசாங்கம் என்ன செய் திருக்கிறது? அதில்பாதிக்கத்திலும்மத்தியிலும் அமைச்சராக இருந்தவர் என்னும் முறையில் உங்களின் பங்கு என்ன?

சி.எஸ்.: இதைவெல்லாம் மனத்தில்

* குழுவை ஆசிரியர்கள் நம்மிடம் இல்லை

கொண்டுதான் நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்த போது இருக்கிற இந்த குழந்தை மேம்பாட்டுத் திட்டம் (Integrated Child Development Scheme - ICDS) கொண்டு வந்தோம்.

இப்போதும் அது தேவைதான் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன ஆகிறது? தாய்க்கு என்று கொடுப்பது தாய்க்குப் போய்ச் சேராது; குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பது குழந்தைக்குப் போய்ச் சேராது. அதற்குப் பரவிரிக்கும் கனூல்தான் காரணம்.

கல்வி: எப்படித்தான் இதை மாற்ற முடியும் என்பதீர்கள்?

சி.எஸ்.: இதற்கு ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை அத்தந்தக் கிராமத்தில் உள்ள தாய்மாரிடமும் ஒப்படைக்க வேண்டும். அவர்களுக்குத்தான் உள்ளூர் நிலைமைகளும் இதைச் செயல்படுத்த வேண்டிய முறைகளும் சரியாகத் தெரியும். வெளி அதிகாரிகளைக் கொண்டு ஒருபோதும் செய்ய முடியாது. இன்னும் சொல்லப் போனால் வெளியிலிருந்து ஒரு பெண்டிங் அதிகாரியாக நியமித்து அனுப்பினால் கூடச் சரியாக நடக்காது. உள்ளூர்ப் பெண்களே அவரவர் ஊரில் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற மாநிரி ஏற்பாடு செய்தால்தான் நடக்கும்.

கல்வி: இதற்கு நிர்வாக அதிகாரங்களை

ச. ஜனகம்

தேவோதயாவைக் கண்டு ஏன் மிரள வேண்டும்?
— சரஸ்வதி வித்யாவயா தலைமை ஆசிரியை சரஸ்வதி

ஆரம்பப் படுவேகமாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தவேகத்துக்கு அடிகொடுத்துக் கல்வி முறையிலும் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். இதற்கு ஸயன்சுடிக் முறையில் பாடம்

சொல்லித் தர வேண்டும். அதற்காக எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களையும் ஒரே வடிவாகப் புதிய பாடத்தில் கொண்டு வந்து விட முடியுமா? சொதவை அடிப்படையில் மாவட்டத்திற்கு ஒன்றாகச் செய்து பார்க்கலாம் என்று ஆணைப்படுகிறார்கள்.

நம் நாட்டில் காரியர் கைடென்ஸ் என்கிற வழிகாட்டும் துறையில் யாருமே கவனம் செலுத்தவில்லை. ஒரு குழந்தையை ஆரம்பத்திலேயே கவனித்து இவன் ஓர்படித்தான் வருவான். இந்த வேலைமீதுதான் பிரகாசிப்பான் என்று கண்டறிந்து வழிகாட்ட எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

கௌரிநாடுகளிலிருந்து வரும் ஆசிரியர்கள் நம்முடைய பள்ளிகளைப் பார்வை திரும்போது அவர்கள் சொல்கிறார்கள். "நீங்கள் நிறைய இயந்திரம் பாடங்களை நுடத்துகிறீர்கள்..." என்று இதை நாம் கவனித்தாக வேண்டும். விசித் செய்வது எப்படி? என்று புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு பாடம் நுடத்துவதை விடச் செய்து காட்டுவதுதான் நல்ல கல்வி முறை. இதுமாதிரியான தொழில் பாடங்கள் தான் தேவோதயாவில் வரப்போகின்றன.

அரசை குவித்து வைத்துக் கொள்ளாமல் கிராம மட்டத்திற்குப் பரவலாக்கினால்தான் முடியும்?

சி.எஸ். ஆமாம். அதனையேதான் நானும் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். 'மசென்ட்ரலைஸ்' செய்தால்தான் சரியாகும்.

கல்வி: நீங்கள் சொல்லுகிறபடி உள்நூர்த் தரம்மார்களிடம் இதை ஒப்படைத்தாலும் அவர்களும் படிக்காத நிலைமுறையைச் சேர்ந்த வர்களாகிறார்களா என்று சொல்வது?

சி.எஸ்.: நல்லவேளை யாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இப்போது படித்த பெண்கள் சிலராவது இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். கிராம அளவில் இத்தகைய ஊட்டச் சத்துத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற உள்நூரில் கிடைக்கிற பொருள்களும் தொழில் நுட்ப அறிவுமே போதுமானவை. வெளிநாடுகளிலிருந்து எதையும் கொண்டு வர வேண்டிய தேவை இல்லை. ஆக, ஆட்களும் இருக்கிறார்கள். பொருள்களும் இருக்கின்றன. தேவைபெல்லாம் நடவடிக்கை மட்டும்தான்.

கல்வி: இந்த நிலையில், இப்போது தமிழக முதல்வரால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள சத்துணவுத் திட்டம் எந்த அளவுக்குப் பலனுள்ள தென்று நினைக்கிறீர்கள்? வெறும் வோட்டுப் பிடிக்கும் யுகத்திதான் என்று நினைக்கிறீர்களா?

சி.எஸ்.: வோட்டுப் பிடிப்பதற்காகச் செய்தாலும் நல்லதைச் செய்தால் வரவேற்க வேண்டியதுதான். ஆனால், அரசு ஒதுக்குகிற நிதி எவ்வளவு தூரம் மக்களுக்குப் போய்ச்

சேருகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தவிர, எந்தத் திட்டத்தையும் அரசாங்கம் அதிகாரிகளையும் ஊழியர்களையும் வெளியிலிருந்து நியமித்து நடத்தினால் சரியாக வராது. இந்தத் திட்டத்திலும் உள்நூர் மக்களே தீர்மானத்தை மேற்கொள்கிற மாதிரி இருக்க வேண்டும். அது இல்லாதவரை அவரவர் கட்சிக்காரர்கள் சம்பந்தப்பட்டதாக வே இருக்கும். அதனால் அரசியலில் இருக்கும் ஊழல் அறிவும் பிரதிபலிக்கும். இதை யெல்லாம் தீர்க்கும் ஒரே வழி அதிகாரம் களைக் கிராம மட்டத்திற்குப் பரவலாக்குவதுதான். மத்திய அரசிடமிருந்து அதிக அதிகாரம் கேட்கும் மாதிரி அரசு, தமிழ்நாடு முன்ன அதிகாரத்தைக் கிராம தீர்வாகக் களுக்குத் தரத் தயாராவில்லை.

கல்வி: கல்விசபைப் பொறுத்தமட்டில் மாதிரி அரசிடமிருந்த அதிகாரம் கீழே வருவதற்குப் பதிலாக, மத்திய அரசிடமே போய்ச் சேருகிற விதத்தில், கல்விப் பொதுப் பட்டியலுக்குப் போய்விட்டதே. அது சரிதானா?

சி.எஸ்.: கல்வி பொதுப் பட்டியலான தற்குறான்தான் பொறுப்பு. அவசரநிலையில் போது, சட்டங்களைத் திருத்த முற்பட்டார்கள். அப்போது நான், என்னைன்னவோ செய்ய எண்ணுகிறீர்கள்; கூட வே இதையும் செய்து விடுங்கள் என்றேன். காரணம், கல்விசபை ஒவ்வொரு மாதிலும் ஒவ்வொரு பக்கம் இழுத்துக் கொண்டு போய், நாட்டில் ஒருமைப்பாட்டை அடைய முடியாத நிலை வந்துவிடக் கூடாது. ஒரு பொதுநோக்கு வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் நான் முறை

றன.

கடுமைவாக உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிற இன்ஸ்பெக்டர் தான் தயாரிக்கவில்லை. அன்றைக்கு ராஜாஜி சொன்னபோது 'குலக் கல்வி' என்று எதிர்த்துக்கொண்டது. இன்றைக்கு ஸ்ரீதிவருநிதர் என்று எதிர்த்திருக்கிறார்கள். 'நவீன தயார்' என்பது எந்தக் கல்வி முறைக்கும் பொருத்தமானதோ, எந்த ஒரு சாராருக்கும் விவரமானதோ இல்லை.

இன்றைக்கும் இங்கிலாந்து கான்வெண்டுக்ஷன்கள் பிள்ளைகளை விரும்பி அனுப்புகிறார்கள் என்பதோடு திறமைப் பேர் இருக்கிறார்கள். அங்கே தமிழகத்து 'என்ன இடம் இருக்கிறது? இங்கிலாந்து கான்வெண்டுக்ஷன்கள் தமிழ் அறித்து விட்டது என்று பாராது சொல்வார்களா? அந்த மாதிரி தவிரதயாரில் போய் ஸ்ரீதிவருநிதர் படிப்பதால் தமிழ் போய் விட்டது.

பொறுக்கிப்பெடுத்த சில தூறு மானவர்களை மட்டுமே தவிரதயாரில் சேர்த்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள். இது ஒரு முறைவாகச் சொல்லப்படுகிறது. சோதனை முயற்சியாக ஒரு திட்டம் முன் விட்டும்போது... எல்லாப் பிள்ளைகளை

யும் சேர்த்துக் குழப்பினால் பலன் ஆராய முடியாது போகும். அதனுடனான இப்படிப் பொறுக்குமணி களான மானவர்களைச் சேர்த்து தவிரதயாரில் பதிந்திருக்கின்றார்கள்.

ஆனால் தவிரதயார் கல்வி முறை பற்றி ஆராய்ந்து திட்டமிடுகிற குழுவில், ஒரு பங்கு கரமான குறையும் இருக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவர் கூடக் கிடையாது. பத்தாவது பள்ளியின் டீர் வது வகுப்பு வரை பாடம் நடத்துவது பற்றி ஆராய்ந்த குழுவில் பெராசிரியர் கூறும் த. ஏ. என். அதிகாரிகளும், பொறியியல் திட்டங்களும், அரசியல்வாதிகளும் எதற்காக? முக்கியமாக அந்த சிபிஸ்கும் இருப்பவர்களுடனான ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியும்? இந்தக் குழுக்கள் மட்டுமில்லை. கல்வி சம்பந்தமான எந்தக் குழுவிலும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. இந்த நிலை மாறி ஆரம்ப ஆசிரியர்களை என்னவாகத் தகுதி உரிவ இடம் தருகிறார்கள் அல்லது அல்லாத கல்விக்கும், நாட்டுக்கும் சிறப்புக் கிடைக்கும்.

சத்திப்பா; வெண்பாசல், பச்சை

யில் டெல்லியில் போய் அதிகாரம் குவித்த மாதிரி அது ஆகிவிட்டது. இது சரியல்ல. பிராம அளவிலான அதிகாரமே சரி.

கல்வி: நீங்கள் சொல்லுவதற்குமே செய்கிறதும் கல்வித் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு முக்கியப் பங்கு இருக்கிறதல்லவா?

சி.என்.டி: முதலில் வேலை எதும் கிடைக்காதவர்கள்தான் இந்த வேலைக்கு வருகிறார்கள் என்ற நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்கு இன்றைய கல்வி அமைப்பு மாற வேண்டும். ஆசிரியர்கள் அரசு ஊழியர்களான பிறகு, அவர்களுடைய கடமைகளைச் சரியாகச் செய்கிறார்களா என்று கல்வி கண்காணகம் திருத்தவும் அந்தந்த ஊரில் வழியில்லாமல் போய்விட்டது. பள்ளி நிர்வாக அதிகாரம் உள்ளூர் மக்களிடமே இருக்குமானால் ஆசிரியர்களைச் சரியாகக் கட்டுப்படுத்த முடியும். மேலும் ஊரில் விடப்படவில்லைக்கூட ஆசிரியர்களுக்குக் குறைவான சம்பளமும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அதிகமான சம்பளமும் இருப்பது சரியல்ல. ஏற்கெனவே ஓரளவு கல்வி அறிவுள்ள லாசிரியர்களுக்குக் கற்றுத் தருவதற்குத் தகுதிக்குத் தகுதிக்குச் சொல்லித்தருவது கஷ்டம். எனவே, பள்ளி ஆசிரியர்களைச் சம்பளமும், உயர் வேண்டும். அதற்கேற்ற பொறுப்பைச் செய்கிறார்களா என்ற கண்காணிப்பும் நடக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய நிலையிலோ அரசாங்கமும், கட்சிகளும் ஆசிரியர்களைத் தங்கள் அரசியல் வசன்களைக் கொடப் பயன்படுத்துகின்ற சிக்கல் இருக்கிறது. இந்தச் சிக்கல் தீர்வதற்கும் அதிகாரம் பரவாவது ஒன்றாகத் தான்.

கல்வி: சரியான நிர்வாக முறை, சரியான ஆசிரியர்கள் இருந்தாலும் இப்போதிடமும் பாடத்திட்டம் சரியாகவே உள்ளதென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

சி.என்.டி: பாடத் திட்டத்தை மாற்றிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். புதிய கல்வித் திட்டத்தில் பல மாற்றங்கள் சொல்லப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன ஆகிறதென்று பார்க்க வேண்டும்.

கல்வி: புதிய கல்வித் திட்டத்தில் தவிரதயார் பள்ளிகள் பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதே, அது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

சி.என்.டி: அது ஒரு குருகுல முறைக் கல்வி. குருகுல முறைப்படி கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தம்மிடம் கிடையாது. பல இடங்களிலிருந்தும் வருகிற செய்திரிசுப் பட்டிக்குப்போது, தவிரதயார் பள்ளிகளுக்கு நேற்ற ஆசிரியர்கள் கிடைக்கவில்லை என்றே தெரிகிறது. முதலில் அதற்கான ஆசிரியர்களைத் தயார் செய்வ வேண்டியிருக்கிறது. வெறும் கட்டடம் மட்டுமே பள்ளிக்கூடம் ஆகாது. ஒவ்வொரு தவிரதயார் பள்ளிக்கும் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு என்று தெரிகிறது. இந்தப் பணத்தை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள பள்ளிகளுக்குக் குறைந்த பட்ச வசதிகளைச் செய்வதற்கும் பள்ளி நிர்வாகத்தை உள்ளூர் மக்களிடம் ஒப்படைப்பதற்கும் செலவு செய்வதற்கே நான் முன் ஊர்தம் கொடுப்பேன். இப்படி எல்லாப் பள்ளிகளையும் தரமானதாகக்கிடையில், இன்றைக்குக்கும் ஒரு சில தனிவர்கள் பள்ளி

**தலோதயா: தாய்மொழிக்
கல்விக்குச் சாவுமணி!**

— பேராசிரியர் நல்லாள்

தலோதயா

புதித கல்வித் கொள்கையின்படி, தமிழ்நாட்டிலும் தலோதயா பள்ளிகள் வர இருக்கின்றன. இந்தப் புதித கல்வித் கொள்கையைப்போற்றுவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் யார்? எத்தனை கல்வியாளர்கள் இந்தக் கொள்கைக் குழுவில் இடம் பெற்றார்கள்? புதித கல்வித் கொள்கை அறிக்கையில் அரசு செயலாளர் கையொப்பம் இருக்கிறதே தவிர, யாரால் கொள்கை தயாரிக்கப்பட்டது என்ற விவரம் இல்லை!

மெக்கானிக் கல்வித் திட்டத்திற்குப் பின்பு, கல்வித் துறையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற மன்றங்கள் செய்யப்பட்டு வந்தனவே தவிர, ஒரு புதித முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஒரு காலத்தில் கொள்கை அடிப்படையில் ஆதாரக் கல்வி என்று அடித்துக் கொண்டார்கள். இப்போது அந்தத் திட்டம் இருக்கும் இடம் தெரியவில்லை. இத்திட்டத்தின்மீது

தலோதயா பள்ளிகள்!

அண்மை மாநிலங்களில் இவை வந்திருக்கின்றன. புதித முன்மாதிரியான இந்தப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் அதே பழைய ஆசிரியர்கள்தாம்! பாடப் புத்தகங்களிலாவது புதுமை இருக்கிறதா என்பதும் அதுவும் இல்லை. முதலில் தலோதயாவில் சொல்லித்தான் போகிற ஆசிரியர்களுக்குப் பரிந்துக் கொடுக்க வேண்டாமா? பரிசோதனையாக இந்தப் பள்ளிகள் வர இருக்கின்றன என்கிறார்கள். இந்தப் பரிசோதனையை ஏற்கெனவே இருக்கும் மத்திய அரசு பள்ளிகளில் (செந்திரிய வித்யாலயா) செய்து பார்க்கக் கூடாதா? எதற்காகப் பஸ் கோடி செலவு அதிக வேண்டும்? கேட்கிறேன்.

இந்தப் பள்ளிகளில், ஏதாவது வகுப்பிற்குப் பின்னர் இந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டுமொழிகள்தான் இருப்பதென்றால் அனாயத்திற்குப் பிராமணத்தினத்தில் தமிழ் படிக்கவே பிராமணத்தினர்கள், இதில் இந்தி படிக்க வேண்டும் என்றால் எப்படி? இந்திய அரசின் கல்வித் கொள்கைப்படி, தாய்மொழியில் கல்வித் தர வேண்டுமென்று கொள்கை இருக்கிறது. இந்தப் பள்ளிகள் பரவலாக வருமானால் அந்தக் கொள்கையைக் குறித்தோன்றல் புதைக்க வேண்டியதுதான். தாய்மொழியை மறக்க வேண்டியதுதான்.

இவற்றோடு இந்தப் பள்ளிகளுக்கு இருபது சதவீத மாணவர்கள் இன்னொரு மாநிலத்திலிருந்து வருவார்களாம். அப்போல் தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் இருபது சதவீத மாணவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள தலோதயா பள்ளிகளுக்குச் செல்வ வேண்டுமல்லவா? அப்போது, இந்தத் தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் இத்தியைக் கூட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாவார்கள். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வரும் மாணவர்கள் தமிழ் கற்க வேண்டியதில்லை. இது சரியா? தேசிய ஒருணைப்பாடு எப்படி வளரும் இதில்? வெறுப்புத்தான் வளரும்!

சந்திப்பு: கௌசல்யா

கள் சிறந்த கல்வியை வசதி படைத்தவர்களுக்கு மட்டுமே தகுதி என்று என்ன ஒரு நிலையை மாற்றி விடலாம்.

கல்வி: தலோதயா பள்ளிகளில் மூலம் வந்தி திணைப்பதாக ஓர் எதிர்ப்பு இருக்கிறதே. இது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

சி.எஸ்.: மொழிப்பிரச்சனையைப்போதுத்த மட்டில் நான் மும்மொழிக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஒரு குழந்தை மூன்று வெவ்வேறு மொழிகளை மூன்று விதமான வரிவடிவங்களில் படிப்பது சிரமம் தான் என்பதையும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இதற்குத் தீர்வு தாய்மொழி தவிர, வேறு எந்த மொழியைப் படிப்பதாக இருந்தாலும், அதை ரோமன் வரிவடிவம் (ஆங்கிலம்)

எழுத்து வடிவம்) மூலமாகப் படிக்க ஏற்பாடு செய்வதுதான். அப்போது கற்பதும் கலபமாகிவிடும்.

கல்வி: இப்போது, ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சில வகுப்புகளில் தேர்வுகள் நடத்தப்படாமலே அடுத்த வகுப்புக்கு புரமோட் செய்கிறார்களே, இது சரிதானா?

சி.எஸ்.: ஆரம்பத்தில் மூன்று நாளுக்கு ஆண்டுக்குத் தேர்வு முறை அவசியமில்லாத ஒன்றுதான். சரி வரச் சொல்லிக் கொடுப்பதுதான் முக்கியம்; தேர்வு அல்ல.

கல்வி: இப்போதைய கல்வித் திட்டம் என்பது மனிதனை மனிதப் பண்புகளோடு இருக்க உதவி செய்கிறதா?

மேனியும் மேனி
மெருகலுக்கு ரெக்ஸோனா

மெனியும் மெனியும் மேனி...எங்கடும்
உங்கன் பொன்னுன்ன கனவு...கிறதேவற
வரமளிப்பது ரெக்ஸோனா.

சரளம், கருவா, கிராம்பு, ஹபுஷா
(தேவதாரம்) ஆகிய நாளு வகை
இயற்கைத் தைவங்களின் கற்கலவைவா
ரெக்ஸோனா...சுகுமப் பராமரிப்பீதேகு
இயல்பான வழியாகும்.

ரெக்ஸோனா

சுந்தம் மெனியும் மெருகலுக்கு ரெக்ஸோனா மெருக மெனியும் மெருகலுக்கு

இந்தத் தைவ மெனியும் மெருகலுக்கு மெருகலுக்கு

தினன் : கமிஷனிங் ஆதர்ப்படைய தம்
லொழுக்கத்தை ஏற்படுத்துவதுதான். பஸ்
பாடுகளை வளர்ப்பதுதான். ஆனால், சில
ஆட்சியர்களே குடிநீர் விட்டுப் பண்ணித்
தருவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இப்படி
விஞ்சுதான் என்பது ஒழுகக்கூடிய உண்மை.

கவனி:கனா: கனாத்திரந்நு கவந்திருக்கப்படுக
வழிகாட்டியபித அரகங்கம்து:கன?

தி.வ.வ. : அதற்காக? எந்த திறத்திலும்
 ஹிதே என்பதற்காகத் திரு. வேண்டிய
 அலுவலியில்லை. இன்னொரு ஒழுக்க அடிப்
 படை விவான கல்வி என்பது பற்றிப் பலரும்
 பேசுகிறார்கள். நான்மட்டும் கலைக்கல்
 வியும் கொள்ளை வேந்தரும் புலித்தோல்
 மயிர் இடையே அது ஒழுக்கக் கல்விக்காகவே
 முடிவாகும். எல்லா எதற்க்கெல்லாம் அது
 மேலானது மனிதர் பண்ட - Humanism.
 அது சுற்றுத் தர்ப்பை வேண்டும்.

கருதி: எங்கள் மாதங்களுக்கும் மனிதப் பணியுக்குள்ளேயே வேறுபாடு இருக்கின்றதா?

[illegible]

கவனி: நீங்கள் திரும்பத் திரும்ப கவனிப்பதை
மீண்டும் அதிகாரத்தையும் பரமவாக்குத்தன்மை
நினைவுகளை நீங்கள் கவனிக்கும். ஆனால்
இன்னமும் நினைவில் உள்ள சிந்தனை எப்படி
உங்களுக்கு வருகிறது?

சி.வன்.: அரசியல்வாதிகளுக்கு மட்டுமே விடுப்பும் விடுவதும் இருந்தால் தான் காலமெல்லாம் ஆகாது. இதன்மேல் அன்றைய நிறைவேற்ற முடிவும், கல்விவாரத்தில், குழந்தைகளிடத்தில் முதன்முயற்சியில் பெரிதும், மற்றும் பல்வேறு கல்விவாரங்கள், பழைய துறைமுகங்கள் போன்றவர்களைல்லாம் செர்த்து திறத்தன திட்டம் தீர்மானித்தன அரசிடம் கொடுத்திருக்கிறது. அதன்படி கல்விதர முதலில் அரசியலில் - அதி அரசியலில் பிடிவிலிருந்து விடுவதில் வேண்டும். அதுசெறித்துவரமாதிர், கல்விதரையும் கப்பல்களையும் அமைப்பதற்குக் கப்பல்கள் வேண்டும். தேவ அனலில் நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைக் கவனிக்க முத்தியக் கல்வி போர்டு ஒன்றை வைப்பதற்கு வேண்டும். அதில் அமைச்சர், கல்விச் செயலாளர் தலை மன்றவர்களுக்கும் லாம் பன்னிக் கூட. நிர்வாகத்தில் அனுபவமுள்ளவர்களுக்கே இருக்க வேண்டும். இந்த போர்டுநிர்வாக விஷயத்திற்கு மட்டும் தான், பா. திட்டத்தை முடிவு செய்ய முடியும் முழுக்கக் கல்விவாரங்களை அடக்கிய

* இரண்டாவது கையெழுத்துப் பிரதி: 1956-57-ம் ஆண்டு
பிப்ரவரி 2-ம் நாள்

[illegible]

கங்கை கனம் சிவாக ஓய்வோடு நுத்தெகம்-
தீங்கம் சொல்லுகிறபடி வே சொந்தாடும்.
இன்னும் நமது கிராம அளவிலுள்ள ஸாதி
வேலாடி மன்றமும் இருக்கும் நிலத்தில்
கன்றி நிதிவாகம் இந்த ஸாதி அடிப்பா
தில் கங்கை நதி 1971

தி.என். இளந்தர் சமாளிக்கக் கூடியதில்
லாகத்தவ நாள் நாது பெண்களிடம் இப்
பணிகளை வலுப்படுத்தியுள்ளார். அங்கு
யிதே இளந்தர் சமாளிக்கக் கூடியதில்
லாகத்தவ நாள் நாது பெண்களிடம் இப்
பணிகளை வலுப்படுத்தியுள்ளார்.

புலகாபா கிதன் : மருது : ஆனந்த்
பெருமணி

உள்ளுறுப்பினர்: கே.சி. அனந்த்

நான் சொன்னால் இவர்களுக்குள் சரியான விநியோகம்
 இல்லை. நீங்கள் உண்மை சொல்லுங்கள்
 இல்லாமல், சரியான விநியோகம்
 சரியான விநியோகம்!

கல்கி

1947 ஜூன் 21
மலர் 45 இதழ் 47
பிரபல ஆணி 7

தப்பிக்கும் திருடர்களைத் தட்டிக் கொடுப்பதா?

"ஸ்தூச ஊழலா? அப்படியென்றால் என்ன? அது புத்தசையாக இருக்குமா. நீலமாக இருக்குமா?" என்பது போல்தான் பெரிஞர் பிரதமர், போக்போர்ஸ் விவகாரம் அம்பலமானபோது, "இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் எல்லாம் கத்தப் பொய்" என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்; "எங்கே இருக்கிறது ஸ்தூச ஊழல்?" என்று தட்டிக் கேட்டார்; "இடைத் தரகர்களே விடையாது - ஸ்லீடிஷ் பிரதமரே வாக்களித்திருக்கிறார்" என்று நம் தலையில் அடித்துச் சந்தியம் பண்ணினார். ஆதாரம் காட்டுங்கள்" என்று சபா கமிட்டார், "காட்சியம் இருக்கிறதா?" என்று சிறிஞர், "இவையெல்லாம் வீண் புரளி" என்றும், "ஆட்சியின் ஸ்திரத்தன்மையைக் குலைக்கப் பார்க்கும் சதி" என்றும் காக்கிரல் தீர்மானம் போட்டபோது, உடனிருந்து ஆமோதித்தார்.

ஆனால், இன்று ஸ்லீடிஷ் அரசு நடத்திய விசாரணையின் முடிவு, அறிக்கையாக வெளியாகியுள்ளது. அதில், இந்திய இடைத் தரகர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுக்கு 35 முதல் 50 கோடி ரூபாய் வரை தரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் பணம் ஸ்லீஸ் வங்கிகளில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சந்தேகத்துக்கு இடமின் திக் உறுப்பட்டிருக்கிறது.

இப்போதாவது ராஜீவ் சட்டுப்பட்டுடன் நடைபயிச்சை எடுக்கிறாரா? விடைவாது! "நாடாளுமன்ற விசாரணைக் குழு அமைப்போம்" என்பினுர், சொன்னதோடு சரி, குழு இன்னும் அமையவில்லை. அதையார் அமைப்பது? மாநிலங்களையா? மக்கள் அவையா? பிரதமரா, சபாநாயகரா? என்றெல்லாம் சூட்டை குழப்பி, காஸ்தைக் கடத்திக் கொண்டு குக்கிராக்கெயொழிய, உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் துரிதமாக இறங்கவில்லை. இதற்கிடையில் போக்போர்ஸ் நிறுவனத்தின் ஏஜெண்டாக இந்தியாவில் செயல்பட்டவர், குடும்பத்தோடு இந்தாட்டினிருந்து சுமரீ தீட்ட அனுமதித்து, அரசு வந்திரம் அதனைக் கண்டு கொள்ளாமல் இருக்கிறது!

இவர்கள் பஞ்சாயக்கம் புரட்டி, நான் பார்த்து, வேலை பார்த்து, எம்பிக்களின் ஊதகம் பார்த்து நாடாளுமன்ற விசாரணைக் குழு அமைப்பதற்குள், போக்போர்ஸ் விவகாரம் என்று ஒன்று இருக்கிற மக்களுக்கு மறந்துவிடும்! அந்த மறதியை உறுதியாக நிம்பித்தானே அரசியல்வாதிகள் கொழிக்கிறார்கள்!

ஸ்லீடன் நாட்டு அரசுதான் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, 'இடைத் தரகர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்; கமிஷனும் பெற்றிருக்கிறார்கள்' என்று சொல்லிவிட்டதே! அப்பறம் என்ன? உடையாயாக தட்டியடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதானே? வார் அந்த ஏஜெண்ட்? அவன் மூலம் யார் யாருக்கு எவ்வளவு வஞ்சம் விடைத்தது? என்று விரட்டிக் கேட்டு விசாரிக்க வேண்டியதுதானே? மேலும் ஒரு பாராளுமன்றக் குழு விசாரணை எதற்கு? ஸ்தூசத்தை மேலும் பரவலாக்கலா? அல்லது மேலும் அவகாசம் பெற நடத்தப்படும் கண்ணுடப்பு நாடகமா? ஸ்லீடிஷ் அரசு தனது நாட்டில் துப்பறிய முடியாத எதை, இந்தப் பாராளுமன்றக் குழு அந்தாட்டில் துப்பறிய முடியும்? ஸ்லீடிஷ் அரசு விசாரித்து அதிய முடியாத எதை, நமது நாடாளுமன்றக் குழு அங்கு விசாரித்து உரை முடியும்?

நீர்முழிக்கப்படுபேரத்தையின்றும் திரிந்துட்டியிருக்கிறார் வி.பி. செம், 'விசாரணைக் கமிஷன் அமையுமானால் அது இந்த விவகாரத்தையும் சேர்ந்து ஆராயட்டும்' என்பினுர். இந்த பேரத்தில் முப்பது கோடி ரூபாய் கமிஷன் வழங்கப்பட்டிருப்பதாக மேற்கு ஜெர்மானிய அரசு அதிகார பூர்வமாகவே நமது அரசுக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறது.

ஆயினும் என்ன? உடல் முழுதும் எண்ணெய் நடனிக் கொண்டிருக்கும் திருடர்கள் அருக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். தப்பிக்கப் பாரக்கும் அவர்களைத் தட்டிக் கொடுக்காத குற்றமாகப் பிரதமர் நடத்து கொள்கிறார். ஏன்? ஏன்?

தாமதங்கள், வந்ததிலுளுக்கே வலிமை சேர்க்கும்.

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற
தாயென்று மூட்டைப் பாய்ப்பா. — பாரதியார்.

**திகர வேகத்தில் சல;
திருளம் வேகத்தில் சல!**

இதன் காரணமாக இத்தாலியில் இருந்து வரும் கரும்பு இறக்குமதிக்கு வரையில் தாமதமாகியிருக்கிறது. இதில் கரும்பு பாகவாரம் செய்கிறவர், அப்போது அப்போது தனக்குள்ளே தீர்த்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள் பற்றிக் கூறும் 13.7.88, 20.7.88 ஆகிய இரண்டு கால்கள் இத்தாலியில் செலாவணிக்கு வந்தோம். அப்போது தாமதமாகியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை. இத்தாலியில் இருந்து வரும் கரும்பு இறக்குமதிக்கு வரையில் தாமதமாகியிருக்கிறது. இதில் கரும்பு பாகவாரம் செய்கிறவர், அப்போது அப்போது தனக்குள்ளே தீர்த்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள் பற்றிக் கூறும் 13.7.88, 20.7.88 ஆகிய இரண்டு கால்கள் இத்தாலியில் செலாவணிக்கு வந்தோம். அப்போது தாமதமாகியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை.

‘அதிங்கம்படி’ இருப்போன திம்

கார்ப் பேட்டை என்று கல்வித் துறை வெளியீயை அடுத்த நாளை, அந்த விபரணிக்க துறைகளில் தலைவரம் போனார் வந்த இடத்தில் தலைமட்டமாகிட்டபாகம். இப்போதில்லையே வருகும், அந்தக் குழுவை இடத்தில் இடமெல்லாம் எப்படி இருக்கும் என்று அதோ மட்டுமில்லாமல் கடனடியை இந்த வந்த விடையையும் இடத்தில் போலீஸ்காரர்களையும் கட்டுப்படுத்தி மாதிரியாக இப்போதில்லையே வருகும்.

நீதிபர்த்தாஜிதேவராய
விளையாடும் எங்கு
முடிந்த குரலில்
சொன்னார்கள் ஊர்க்
காரர்கள்.

அவர்கள் சொன்
னது முழுக்க முழுக்க
என்னவாம் என்பது
அந்த விஷயத் தெரிந்
பார்த்தபோது புரிந்
தது. அதோடு, முன்பு
இருந்த கி. ந்த ஊர்க்
காரர்களிடம் காலடியாழ்
கதெல்லாம் இப்போது
தவறாமல் போட்டுத்
திருமென் போட்டுத்
செப்பணிப்பயிருது.

* ஏ.கே.எம்.என். அருண்: பரந்தவ ஓட்டமேதான்.

தலை - ஆறிலும் அங்குள்ள தால் - தேய் நல
 லிடுதி டம்' - தாம் திசை ந ஆண்டு பார்க்க
 படியிதான் இப்போதும் நமக்கி. கிறந்து
 படி மக்கள் இரண்டு கோண்டுகளான
 செவ்வப்பிடுக்கி கொண்டிருப்பதால். பன்
 னிடாண்டுக்கொண்டு அருளாயான இட
 மிக்குதான் இவ்வரும் பன்னைக்குகடி
 மடிக்கார். எல்லாந் - இக்கிறந்து.

அதிதம் கிருஷ்ணகிரி, மருத்துவ மன
வித்யம், அகாசர் கிஞ்சகம் பிரிவு, அநி
ஒரு வேளையில் முன்பு நான் சென்று பார்த்த
போது, அது கட்டி முடிக்கப்பட்ட நிலை
நிலையில் செயல்படாமல் பூட்டி கிடந்தது.
ஆதலால், அங்கு பதிகம் பட்டிருந்
தல்லியோ, சுமார் 28.3.84 அன்று அப்
பொருளைய கைநாடி அமைச்சர் துறையே
அமைத்திருந்த சுகாதார விட்டதால் பொருள்
கட்டி இருந்தது. இந்த முறையில் கட்டத்
தான் நான் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆறுநாள் கிழமை அதுவரலாயகம். 25.1.84
அன்று அமைச்சர் ஸ்ரீனிவாச லாகுதார்க்கோள்
இரட்டிப்பிட்டது என்று பொறிப்பதற்கும்

* சிபிஐ-யின்: கைது செய்தது.

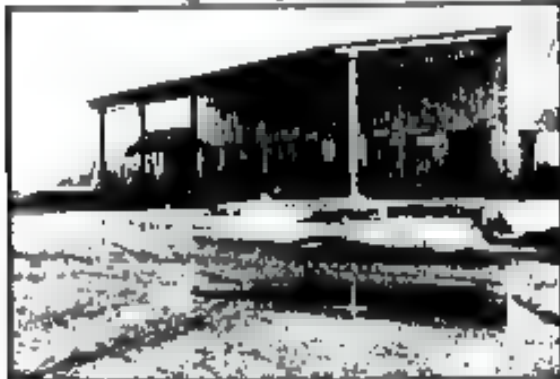

சென்னை, 15.12.2019 : இப்போது இங்கு குடிசைகள் குடிசைகள் குடிசைகள்...

பலியாகத் தள்ளிய போல், திறப்பு விழாச் செய்யப் பட்டதாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் இதைக் குளையாடியோம்! எப்படி, நம்ப முடிகிறதா? எது எப்படியோ, இப்போது அந்த அகாடமி திறக்கப்பட்டு, நல்லபடியாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதுவரை நமக்குத் தெரியுமே!

மற்றபடி, இருக்கின்றனவா? பொறுத்தவரை, இப்போதும் எந்த பள்ளியும் இல்லை.

இருக்கின்ற பள்ளிகள். இவற்றுக்குப் பள்ளிகள் இல்லை!

என்கிறார்கள் போல் திறப்பதில்லை. அங்குப் பிள்ளைகள் போட்டுப் பரங்கனில்தான் இன்னமும் திறக்கிறது. புதிதாகச் செல்லும் பள்ளிகள், எந்த ஊர் பஸ் எந்தப் பக்கம் திறக்கும் என்று தெரியாமல், தவறையப் பிழைத்துக் கொண்டு அலைவதை நவீன வேறு வழியேயில்லை!

அடுத்தது நேராகப் பஸ் கூடாண்டு, முன்பு பார்த்ததைவிடவும் இப்போது அதிகமான அளவுக்குக் குண்டும் குழியுமாகிவிட்டதோ என்ற திடுக்காள். ஒரு முன்பென்ற முன் இல்லை. ஆகவே, முன்பு நேராகப் பிழைத்த 'இதையுத்தி என்ட்ரின்ஸஸ்' என்ற கால் விதிவோகம் செய்யும் ஏஜென்ஸி ஒன்று, தமது அரசியல் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, எட்ட விதிகளை மீறி, மக்கள் குடிவீடுக்கும் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியக் குடியிருப்புக்குள்ளேயே தமது

கான்செப்ட் பிளாட் அடக்கி வைத்திருப்பதாகச் கூறுகிறது. தந்தையின்மீது, அதற்கு உடனடி நடவடிக்கை! செய்தி வெளிவந்தது. மேலே அந்த ஏஜென்ஸியின் சிபிஎம்எஸ் தத்து செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

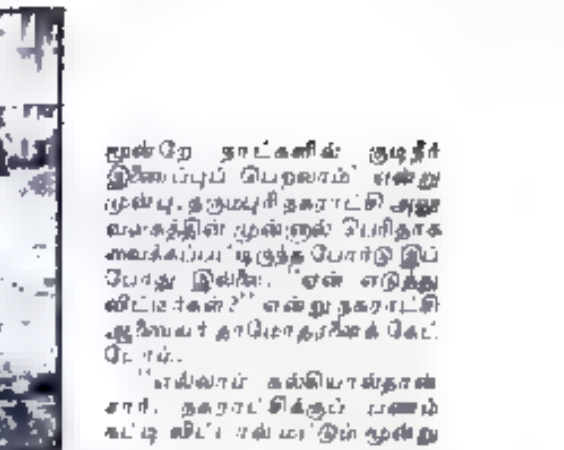
முன்பு, பத்திரிகை, போட்டி போடிக் குறித்தும் எல்லா தலைப்பில், அங்கு செட்டி அருகிலுள்ள கிராமங்களில், சாலைவழிக் கால் மூலம் குடிசைகளைச் செய்து கொடுத்தார்கள். ஒட்டிக் கொண்டு வரும் மக்களுக்கு வசதியாக, முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த பிளாட் குடிசைகள் எல்லாம் பிளாட் திறந்து செய்யப் பட்ட செல்ல வேண்டிய எல்லா ஒரு கவர்ன்ட் பிளாட் கொண்டு, தந்தையின், அது பற்றி நாம் அப்போதுதான் கவலை! பால்கிடுக்கினால் செல்லவேண்டுமா? அங்கு பிளாட் பற்றிய முடிவிலாக்களை எங்குத் தெரியும். என்ன கிடைக்காது செல்கிறோம் என்று கருதி வளிக்கிறார்கள். அப்படியே தந்தை, "இன்னும் எதுவும் செய்யப்படவில்லை" என்று வருத்தப்பட்டு கொள்கிறார். முன்பு நம்மை அந்த இங்கு குடிசைகள் என்று அழைத்துச் சென்ற கான்செப்ட் பிளாட்

என்றால் போலியானவருத்தப்பட்டுவருவதற்குப் பிள்ளைகள் கொடுத்த கடினம். இப்போது பிளாட் தந்தையின் எல்லைக் கட்டி, "கல்வியில் வெளிவந்த பிளாட், எங்கள் அத்திப்பள்ளம் ஏற்க கான்செப்ட் செட்டி பிளாட் ஆகிய பிளாட்டிடுக்கப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ பிளாட் வேலையை மட்டும் செய்துவிட்டு மீண்டும் அப்படியே போட்டுவிட்டார்கள். அதேபோல், பக்கத்து ஊர்க்களிலெல்லாம் எத்துணைக் கூட்டு அதுவெனியென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் குடிசைக்கு யாரும் செல்ல மாட்டேன் என்று இருக்கிறார்கள். என்ன காரணமென்றே தெரியவில்லை..." என்கிறார் அவர்.

இப்போதுதான் அவர் நினைத்ததை எல்லாம் எல்லாம் ஏகெனக்கல்லுக்கும். இன்னமும் அங்கு பஸ் கூடாண்டு கட்டப் படுவதற்கான அடித்தளங்கள் கூடக் காணவில்லை. எல்லாவிதமாகப் பணமுடிவியே

தொழில் நுட்ப வளத்துறையின் இயற்கை நுட்ப வளப் பூங்கா

முடிவெட்டிப் பகுதி மக்கள்: இலங்கைக்கும் விடிவு இனிமேல்.

பெரிய நகரங்களில் மருத்துவப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற பெண்கள்

தான் தாறுமாறாக நின்று மக்களை அடத்திப் படுத்துகின்றன. எனக்கெட்டிதான் பழைய போகாளி என்று நினைவிடும் அங்குள்ள கழிப் பறைகளில் தண்ணீர் வசதி இல்லாதது, பொறுப்புணர்ச்சியே தெரிதும் இல்லாததில் வாகத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. தண்ணீர் வசதி இல்லாத இடங்களிலுள்ள பூங்காக்கள் வறண்டு விடாமல் ஒரு தியாயம் இருக்கிறது. ஆனால் ஒகைக்கல்லில் உள்ள பூங்கா கூடச் செம்மண் பூழ்ந்த புரளாக விட்டது என்பது நினைவம்? நமக்குப் புரிவதெவ்விலை.

இவற்றோடு, ஐந்தி, மத பேதலிப்பிற் அனைத்து மக்களும் இயற்கையோடு ஒன்றித் துளக்கும் நீர்வீழ்ச்சிக்கு எதிரில், அனைவர் கண்களிலும் படுப்படியாக, இவ்வக தெரிந்து விண் ரத்தம் சகல பாவங்களுமும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கும் என்ற தெரிந்துவரும் பிரசார வாசகத்தை எழுத அனுமதித்திருப்பது நல்லதற்கே. அவ்வ, பொதுவானதொர் இடத்தில் இந்து மதம் உள்பட, எந்த மதத்தின் பிரசார வாசகங்களையும் அனுமதிப்பது கூடாது. அப்படி அனுமதிப்பது வேண்டாத சச்சரவுகளுக்கே அடிக்கோலும் என்பதைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் புரிந்து கொள்வது நல்லது.

இனி தருமபுரி நகருக்கு வருவோம். 'நகராட்சிக்கு மனுச் செய்து பணம் கட்டிய

தாங்களில் தகுதி இல்லாதவரென்று விழுமியபடி கவனிக்க வேண்டியவர்களையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று யாரோ சொன்னதாக நீங்கள் பிரகடிக். அகிலவரும் அந்தப் பிள்ளை ஒருமாதிரியாகப் பார்க்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அதாவத்கான் எடுத்து விட்டோம். ஆனால் இப்போதுமே சொல் கொழும்பு... தகுதி இல்லாபுக் கேட்கும் விண்ணப்பங்களில் எத்தனிதமாவ குளறுபட்களும் இல்லாமலேட்டான் அன்றே தரங்களில் கொடுத்து விடுகிறோம். கல்லியில் நீங்கள் வெளியிட்டிருந்த, என்னிடம் விசாரித்த கலெக்டரே.மும் இளையேதான் நான் சொன்னேன்" என்றுர் ஆணையாளர் தாமோதரன்.

அவர் சொல்வதுபோல, தருமபுரி நகராட்சி எல்லைக்குள் வந்துவிடும் வாசனை கூட எட்டிப்பார்ப்பதில்லை என்பதை நம்மால் நம்ப முடியாவிட்டாலும், இந்த ஆண்டின் வரம்பில் கூடத் தருமபுரிவாசிகளுக்குத் குடிநீர்ப் பஞ்சம் ஏற்படவில்லை என்பது சந்தோஷத்திற்குரிய விஷயமே!

அடுத்தது தருமபுரி அரசினர் மருத்துவமனை. முன்பு நாம் பார்க்கத்து போலவே இப்போதும் கம்பவுண்டிங் கவர் இல்லாமல் தான் இருக்கிறது. ஆடு, மாடுகள், எருமைகள் என்று எத்தப் பிராணியும் உள்வே போய்விடாமல், பாண்ட மருத்துவ அலுவலர்

பிரமநாயகத்தைச் சந்தித்துக் கேட்ட போது, "நானும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். இதுக்குக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். நிதி ஒதுக்கீடு கிடைக்க மாட்டேன் என்பதற்கு, என்ன செய்வது? இருபத்திதொகு ஏக்கர் நிலப்பரப்புள்ள இந்த மருத்துவ மனைக்குக் கால்பவுண்டுச் சுவர் எழுப்புவது அத்தனை சுலபமான காரியமில்லை. மெதுவாகத்தான் நடக்க முடியும். மற்றபடி இங்கே எந்தவிதமான வசதிக் குறைவுகளோ, க்காதாரக் கேடுகளோ கிடையாது. நீங்களே வேண்டுமானாலும் ஒரு ரவுண்டு போய்ப் பார்த்து விட்டு வாருங்கள்!" என்றார். அவர் சொன்னது உண்மையே.

அப்படி, 'ஓர் இனம் பெண்ணின் கண்ணீர்க் கதை என்று எழுதிடுமே, அந்தப் பிரபாவநினைத் தேடினோம். அவர் குடும்பத்தோடு செலத்திற்குக் குடி போய் விட்டதாகச் சொன்னார்கள். காரணம், அவருடைய தோக்லிப்பாதிபற்றியும் குடும்பச் சூழ்நிலை பற்றியும், கல்வியில் வெளிவந்ததைப் படித்த, கிருஷ்ணகிரி தொகுதி எம்.பி. யான ராமமூர்த்தி (இ.காங்கிரஸ்) என்பவரையும் அவருக்கு உதவி வேண்டுமென்று முயற்சி செய்திருக்கிறார். கண்டிவில் தெய்வேலி லீக்ஸ்' கார்ப்பரேஷனின் செலம் கிரீனா அலுவலகத்தில் ஒரு டைப்ரிஸ்ட் வேலை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டார். சென்ற மாதம் தான் அந்த வேலையில் போய்ச் சேர்த்திருக்கிறாராம் பிரபாவதி. சொன்னார்கள்.

அப்படியானால், கலெக்டர் ஏதும் செய்ய வில்லையா? விசாரித்தோம். கல்வியில் கட்டுரை வெளியானவுடன், பிரபாவதி சொந்தமாகவே ஒரு டைப்ரைட்டிங் இன்ஸ்டிடியூட் வைத்து நடத்துவதற்குக் கடன் வாதி செய்து தரத் தயாராய் இருந்தாராம் கலெக்டர். பிரபாவதிதான் அது தம்மால் இயலாது என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டாராம். ஆக,

* மோகூர் பஸ், ஸ்தலம்: முன்பேற்றமே இல்லை.

கலெக்டருக்கும் நமது நன்றி. கிருஷ்ணகிரித் தொகுதி எம்.பி.யான ராமமூர்த்திக்கும் நமது நன்றி.

கனா. சிவாகத் தருமபுரி மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வே. தொக நாதனைச் சந்தித்து, சிங்காரப்பேட்டையில் எடுக்கப்பட்ட கடனடி நடவடிக்கைகளுக்கு காகக்கல்வியின் கார்ப்பிரம் தருமபுரி மாவட்ட மக்களின் கார்ப்பிரம் பாராட்டுக்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்தோம்.

பிறகு, முன்புதான் எழுதிய 'ஆறு வயதுச் சிறுவனுக்குக் கல்வியை' என்ற கட்டுரை பற்றிக் குறிப்பிட்டு, "பாவேல் என்று அந்தச் சிறுவன் மேல், பிச்சை எடுத்தானென்று ஒரு கேஸ்; சட்டத்திற்கு முரணான முறையில் கூட்டம் கூட்டினான் என்று ஒரு கேஸ்; துணங்

கவிதை தடுத்து நிறுத்தி, அச்சுறுத்திப் பணம் பறித்தான் என்று மேலும் இரண்டு கேஸ்கள்; ஆக, அவன் மேல் மொத்தம் நான்கு கேஸ்கள்; இவையெல்லாம் ஓர் ஆறு மாதச் சிறுவன் செய்யக் கூடிய காரியங்களா? என்று கேட்டோம்.

“இப்போது தக்ஷணாபுரம் தங்களுடைய சட்ட விரோதச் செய்கைகளுக்குப் பெண் சிலையும், குழந்தைகளையும் ஒரு கேடயமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தப் பட்டு வருபவன் தான் அந்தச் சிறுவன் பாவெல். அவன் அழிபுத்திராவி. அந்தச் சிறுவனின் புத்திசாலித்தனம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்டதோர் சிறுவனுக்கு நமது தேசிய தேம் கூடச் சொல்லித் தரப் படாமல், வெறும் தக்ஷணாபுர கோஷங்களே போதிக்கப்பட்டு, அவன் எதிர்காலம்பாழடிக்கப்படுகிறதே என்பதுதான் எனது கவலை. உண்மையில் சொல்கிறேன், இப்போது கூட அவன் பெற்றோர் அவனை எனக்குத் தந்துக் கொடுக்கச் சம்மதித்தால், நான் எனது தனிப்பட்ட முறையில் அவனைத் தந்தெடுத்து வளர்த்து, எவ்வளவு படிக்க விரும்புகிறேனோ அவ்வளவும் படிக்க வைத்து அவனுக்கொரு நல்ல எதிர்காலத்தை அமைத்துத் தரத் தயாராய் இருக்கிறேன். இது வெறும் வார்த்தைகளல்ல, நிஜமாகச் சொல்கிறேன். இந்நிலைமையில் அவன் மேல் பொய்ச் கேஸ் போடுவோம்? அவன் புத்திசாலிச் சிறுவன் என்பதால், பெரியவர்கள் சொல்கிறபடி செய்கிறான். அப்படி அவன் செய்தவற்றுக்குத் தான் கேஸ் போட்டிருக்கிறோமே தவிர, பொய்ச் கேஸ்கள் ஏதும் போடவில்லை!”

என்றார் ஜெகநாதன்.

ஆக, ஓர் அழிபுத்திராவித்தனமான சிறுவன், கடைசியில் நீக்கல்பாடிகளுக்கும் காக்கிச் சட்டைகளுக்கும் இடையில் சிக்கிவிட்டு, நகங்கி, நைத்து பேர்யவிரோடானோ என்பதுதான் நமது கவலையெல்லாம்.

இறுதியாக, நாம் தருமபுரி மாவட்டத்தில் ரீ-லிசிட் செய்து பார்த்தபோது, சில பிரச்சனைகளுக்கு அரசு வேகத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தோம் என்றாலும் சில விஷயங்களுக்கு ஆமை வேகத்தில் கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் பார்த்தோம். ஆமை வேகத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கவனித்தோம் கேட்கலாம் என்று பார்த்தால், முன்பு நமக்குப் பேட்டியளித்த கலெக்டர் பாலகிருஷ்ணன் நமது ரீ-லிசிட்டின்போது மாற்றல் செய்யப்பட்டிருந்தார். புதிய கலெக்டராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் மோகன் வர்மன் கண்கத், பொறுப்பேற்று நான்கு தடவைகள் கூட ஆகவில்லை. இந்நிலையில் அவரிடம் எப்படிச் கேள்விகள் கேட்க முடியும்? இரத்தாலும், நாம் குறிப்பிட்டிருந்த பிரச்சனைகளுக்குத் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், அவரும் “எடுக்கிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார், பார்ப்போம்.

— இளங்கோவன்

பாவெல் படம்: கலைத் துறைத் துணி: அசைட்

அருஞ் சூழல்...

சாந.2 யார்?

சாநஞ்ச்ரிசுழியுரு, பண்ணுட்டியா?

-கவின்ஸ்கிடர்

கண்ணியாருமர், அண்ணா மாவட்டங்கள் ரீ-லிசிட்!

நெய்தல்

புலகுமான்

11

உலகில் எதை எதையோ கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். கடலின் ஆழமும் காணத்தின் கீழ்மீட்பும் கைக்குக் கிடைத்துவிட்டன. அரவணவும் பின்புபுதும். அன்றை நடை அளப்பதும் திகழத் துவங்கிவிட்டன. ஆனால் இந்தப் பெண் என்னும் பிராணியை எது இயக்குகிறது என்று ஆண்களுக்கு தெரியவில்லை. பெண் புதிர், பிரமிப்பு, பயம்; ஆண் என்னும் பிராணி அறிவாத விஷயம்.

பெண்ணைப் புரிந்து கொள்ள ஆற்றல் வேண்டும். அவகாசம் வேண்டும். அனுபவம் வேண்டும். எல்லாவற்றையும் விடப் புரிந்து கொள்ளும் ஆவல் வேண்டும். 'மாயப் பிரகாசம்' என்று மருண்டவரை மீதி, 'நொந்து கெடுவாய்' என்று நித்தித்தவனைப் புறக்கணித்து, தீயும் நாலும் ஒன்று என்று யோசிக்கும் ஆண்குட்புத்தி வலிமை வேண்டும். எங்கு மோதினோம், எப்போது பிரிந்தோம் என்று வரலாறு ஆராய வேண்டும். பார்க்கும்போது தோன்றும் பிரமிப்பைப் புறக்கணித்துவிட்டு, நுகரும்போது கிடைக்கும் போதைப் பற்றித் தவிர்ந்து, 'தீயார்?' என்று தனக்குள்ளேயே கேட்க வேண்டும்.

கேட்டிருக்கிறார்கள்; காலம் காலமாகக் கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள்; நுண்ணறியும், மெய்விட உணர்வும் கொண்ட ஆண்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

யாரும் யாரும் யாராவியரோ எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளீர்.

எப்படி எனக்கு நீ உறவானாய் - உறவேன்று ஆவ பிறகு எப்படி எனக்குள் தடமானாய் - எது தன்மைப் பிரியவொட்டாமல் செய்த சக்தி என்று விவந்து நின்று இருக்கிறார்கள். விடை கண்டதில்லை.

கற்பகோடி காலமாக ஓர் உறவு வினோதமாய், விடைபயலியாமல், வளர்ந்து வந்திருக்கிறது; வளர்ந்து வகுகிறது. டென்ட்ரோபேரியோ, கம்ப்யூட்டர் மாயப் பிரபுமோ இனி மீண்டும் வேண்டாம், பெண் என்னும் தொழுவம் வேண்டாம் என்று சொல்லி விடுமா? தெரியவில்லை.

உறவுக்க உடம்பில் வலுவிருக்கிறது; புத்தி இருக்கிறது; செயல்தொழில் இருக்கிறது; தொழிலில்மரியாதை இருக்கிறது; வருமானம் வகுகிறது. இனி இனிப்பாற இடம் வேண்டும்; துணை வேண்டும்.

அந்தத் துணைவின் பெயர் மனைவி.

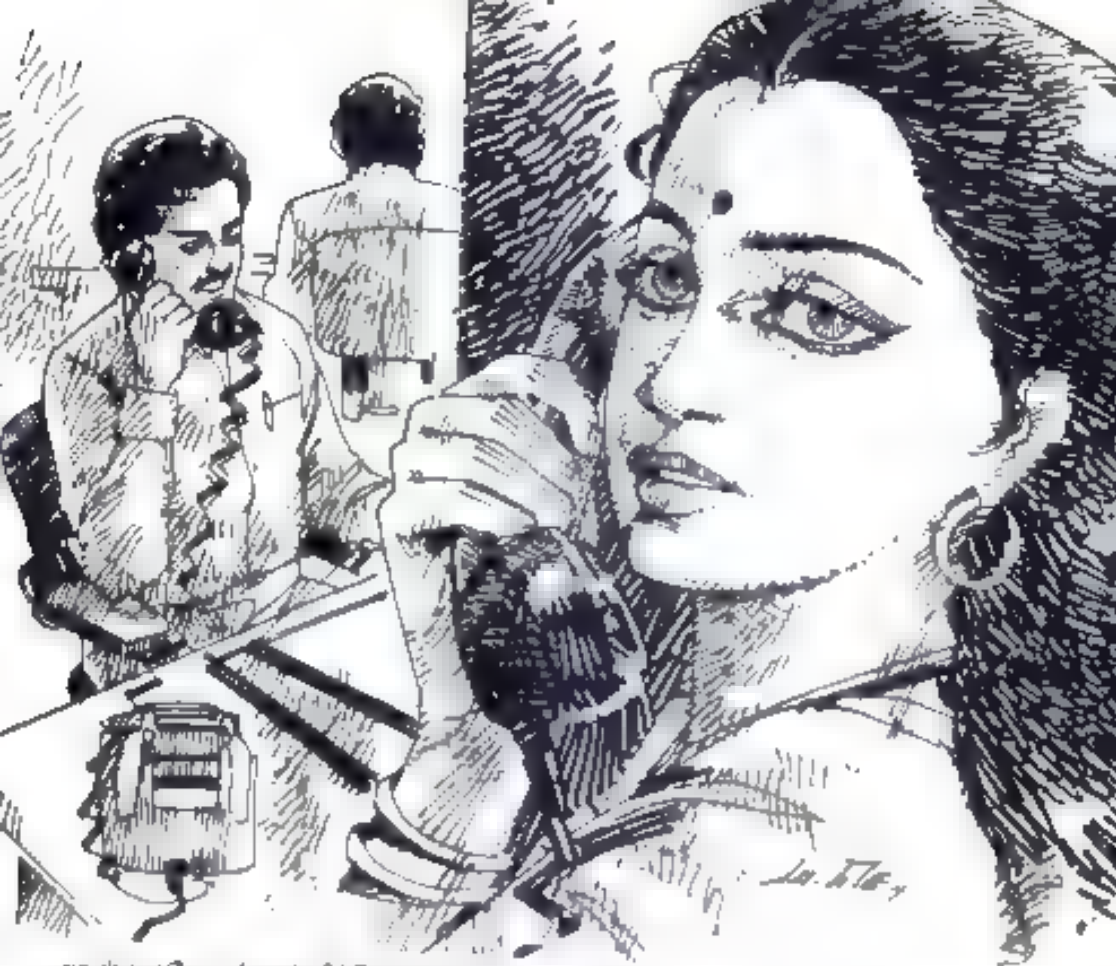
கொல்லும் கரும்பும் வசதியும் அசையாப் பொருளாய், துடமான விஷயங்கள். இந்தத் துணை உயிருள்ள விஷயம். இன்னொரு உயிர் என்ஹி விஷயம். இதுதான் உயர்வு; இதுதான் சிக்கல். பெண்ணைப் பொருள், போகம் என்று திணைத்தவனுக்குச் சிரமமுமில்லை; சந்தோஷமும் இல்லை. செம்புலப் பெயல் தீர் போல அன்புனை நெஞ்சம் தாங்கலாத்தனவே என்று உருகுவிறவனுக்குத்தான் சந்தோஷம்; சிரமம்.

முரளி இந்தச் சந்தோஷ வேதனையில் புரண்டு கொண்டிருந்தான். கைகளை அவனிடம் கொடுத்துவிட்டுக் கண்கொட்டாமல் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த லலிதா அவயே நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பா! என்ன அழகு...! விவந்து கொண்டிருந்தான்.

ராஜா மெச்சினதே ரம்பா, உலகத்தில் எந்தப் பெண் அழகில்லை! எவன் காவிய மில்லை! பாரப்பவரின் கண்ணோட்டம், மனம், பிரியம் உறவு என்பனதாயிதும்போது அழகு அமைகிறது. அழகு ஒரு தொடர்புச் சொல்.

ஓர் அனுபவம் கொடுத்த முதிர்ச்சி, முரளியைத் தூங்கவொட்டாமல் புரட்டி எடுத்தது.

அவன் உருவே என்முன் நிற்கிறது. அவனைப் பற்றியே நினைவு போகிறது. அவன் தரவே மனக்கூஞ் ஓடிற்று. உன்சும்புறமும் அவன் ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆட்பட வைத்தது. இந்த ஆக்கிரமிப்பு பிடித்திருந்தது.

"ஹலோ.....! நான் வலிதா போடுறேன்." ஒரு பிற்பகல் துரல் கேட்டபோது நம்ப முடியவில்லை.

வலிதா எத்த வலிதா? தடந்தவற்றையே நினைவு அகை போட்டு. அகை போட்டு எடுத்தது கொண்டிருக்கிற போது நிகழ்காலம் புரியவில்லை. நினைவாய் போனிய் துரல் கேட்டபோது எத்தோகைம் தாளவில்லை.

"எத்தனை வலிதாவை உங்களுக்குத் தெரியும்?"

"லாரி! நீக்கனா? நான் முரளி பேசுறேன்."

"சொல்லாமலே தெரிபறது. இவ்வளவு நடுமாறுபே பேசு. அதுவலே புரியறது!"

"என் புரிந்து கொண்டால்? குறுப்பில வன் என்று? தத்தி என்று? என் பலவினத்தவ பா? புறங்காலெட்டித்தனத்தவா? இதற்கு என்ன பதில் சொல்வது?"

"ஹலோ, என்ன பேச்சையே காணோம்?"

"சொல்லுங்கோ, வலிதா....."

"என்ன இது, காங்கோ போங்கோவது?"

"அடுத்த சீட்ட இன்னொரு ஆயினர் இருக்காரே."

"அடேலப்பா, பக்கத்துவ ஆள் இருக்கா மரீவாதையாப் பேசுணும். இவ்வளவு வாயு போடியா?"

"அப்படியில்லை."

"வெறே எப்படி?"

"என்ன பதில் சொல்வது.....!"

"ஹிகா! என்ன பேச்சையே காணோம்?"

"சொல்லுங்க வலிதா."

"பயாதே காங்கோ, இன்னிக்கி மியூசி யம் ஒயெட்டரிவ, காரொனா.....?"

"உங்களுதா?"

"இல்லை. ஒரு அமெரிக்கன். உங்களுக்கு இது பற்றித் தெரியுக்கணும்னு ஒரு நான் சொன்னேனே. அது ரூபகம்பட்டது. உப் பிட்டேன்."

"அப்பாவிட்டேன்....."

"கொல்லிட்டேன்."

"எத்தனை மணிக்கு?"

"ஏழு மணி."

"நான் எங்க வரணும்?"

"விட்டுக்கு வரக்கணோம்."

"வரோம்."

"நாங்குது."

போன் வைக்கப்பட்டு விட்டது. இவன் இரண்டு நம்பர்கள் வழற்றி செல்பூரிட்டிக் குப் போன் செவ்தான்.

"உங்கரன் சார்! இன்னிக்குத் சாவத் திரம்...."

யாது". இப்பே நிறும் சொன்னான். லலிதா சிரித்தாள்.

பிபாபேரு காணஸர் புரிவதில்லை. கத்தமாய் ஓர் ஓசை, ஒரு வயம் கூட அர்த்தமாகவில்லை. லலிதா அசைவாது இருந்தாள். எழுத்து வணங்கிய பிபாபேரு கல்லூரில் பார்ந்த பிறகுதான் இசை முடிந்தது என்பது முரணீகத்துப் புரிந்தது.

முடிந்த பிறகு பாசுட்டி, கட்டெட், ஏதோ இனிப்பு, காப்பி, குசுகுவென்ற பேச்சு, சின்னச் சிரிப்புகள், சம்பந்தமில்லா நகர்வுகள். சகலமும் மிதேசசையாய் இருந்தன. தின்றபடியே சாப்பிட்டார்கள். காப்பி கொடுத்தது. காஸரில் ஊற்றிச் சாப்பிட்டு வரமா என்று முயற்சி செய்தபோது, லலிதா கண்ணால் தடுத்துவிட்டாள்.

"கொஞ்சம் ஆதின பிறகு கப்புலெடுத்து சாப்பிடுங்கோ" என்று கார்த்தாரம் சொன்னான். சர்க்கென்று எதைவோ தெரிவாமல் மிதித்த அவமானம் உணர்ந்தான்.

கத்திப் பார்த்தான். யாரும் காஸரில் ஊற்றிச் சாப்பிட்டு விடுவதில்லை. பேசிக் கொண்டே மெல்ல மெல்ல கத்திவிடுகிறான்.

லலிதாவோடு திறைவப் பேர் பேசினார்கள். பிபாபேரு வாசித்தவரை நெருங்கி, முதுகு குனிந்து வணங்கி, சைகை பற்றி ஏதோ பாராட்டினான். அந்த அமெரிக்க முதியவன் வாய்விட்டுச் சிரித்தான். அந்தப் பெரிய சிரிப்புச் சத்தம் எல்லோரையும் திருப்பிற்று. அந்த முதியவன் லலிதாவைக் கட்டித் தழுவிச் கொண்டான். காமிரா ஒன்று வெளிக்கீழ் துப்பிற்று. அமெரிக்கன் அணைப் பீலிருந்து லலிதா முரணீகத்தைக் காட்டி அழைத்தாள். அறிமுகப்படுத்தினான். முரணீகை குறுக்கினான்.

மறுபடியும் கேமரா வெளிக்கீழ் துப்பிற்று. பாசுட்டி முடித்து வெளியே வந்தார்கள். வெளியே இருட்டி விட்டிருந்தது. குப்பென்று குஞ்சுமையான காற்று தாக்கிற்று.

அப்பா! வெளியே எல்லோரும் நல்லா விடுக்கு" தன்னை மறந்து முரணி பேசினான்.

உன்னை நடத்த மிஸ்திக் ரசிக்கிறாயா?"

"மிஸ்திக்... நல்லா இருந்தது."

"பாசுட்டி பிடிக்கிறாயா?"

"இல்லையே அதுக்குச் சொல்லலை. ஓர் இடத்தில் இத்தனை நேரம் அடைந்து விட்டிருக்கிறேன். வெளியே வந்ததும் திடுக்கிட்டு ஆகுமே அதைப் பாராட்டினேன்."

"நான் ரொம்ப லக்ஷி முரணீதான்."

"என்ன லலிதா?"

"எவ்வளவு பெரிய ஜீனியஸ் தெரியுமா?"

"யாரு?"

"அடங்கப்பா, என் கையை நானே முத்தம் கொடுத்துக்கலாம் போல இருக்கு முரணி. நான் நான்னு. ஐம்பது காணஸர் கேட்டிருப்பேன். இப்படி ஒரு மேசை அமைச்சுவிட்டேன். ஐயோ, நான் ரொம்ப லக்ஷி முரணீதான். எனக்கென்னவோ குதிக் கண்டு ஓடணும் போல இருக்கு."

உன்னை கனத்தது.

"போலிட்டோவாப்பா. இப்பத்தான் லலிதா சொன்னு. போலிட்டோவா" போனை வைத்து விட்டார்.

அன்றமணி முன்னதாய் விட்டுக்குக் கிளம்பினான். ஆட்டோ பிடித்தான். குனிந்தான்.

"என்ன முரணி? கோவிலுக்கா?" அம்மா கேட்டாள்.

"இல்லம்மா, ப்ரெண்ட் விட்டுக்கு."

"சம்பந்தியாத்துக்கா?"

"இல்லம்மா, மியூசியம் நியேட்டர் டிட்."

பெரும் சொன்னான். அம்மாவைக்குப் புரியாது. புரிந்தாலும் சம்பந்திக்கத் தோன்றாது. லலிதாச் சம்பந்தம் பெற்றாலும் கலாசிற்பத்தோன்றாமல் இருக்காது. அந்தப் பயம் தொண்டை தொண்டைக்கும். கலிகாவம் என்று நெட்டுவிரிக்கும். எதற்கு யம்பு?

சீராய் உருகுதிக் கொண்டு சங்கரன் விட்டு வாகனில் பெய் அழுத்தியதும் லலிதா கதையைத் திறந்தாள். தாலாவது நிமிடம் காப்பி கொடுத்தாள்.

"அம்மாவிட்டச் சொன்னேனா..." என்று கேட்டாள். ஒரு நிமிடம் காப்பி தொண்டை விட தின்றது. பேச முற்பட்ட, புரையெறிப் போயிற்று. லலிதா நல்லவைத் தட்டினாள். மல்லிகை கிழங்க வைத்தது.

"இல்லை, சொல்லலை. அம்மாவைக்குப் புரி

பொன்மொழிப் போட்டி - 12 முடிவு

சரி யான விடை :

ஜவாஹர்லால் நேரு: ஆறு மணி நேரத் தூக்கம் அவசியம்; ஏழு மணி நேரத் தூக்கம் கசுபோகம் எட்டு மணி நேரத்தூக்கம் கெட்ட பழக்கம்.

லிங்கூடாம்: காரியங்களைச் செய்து முடிப்பது ஓர் அற்புதக் கலைதான். காரியங்களைச் செய்வாமலிருப்பதும் ஓர் அரிவ கலையே! தேவையற்ற காரியங்களை ஒதுக்கி விடுவதே வாழ்க்கையில் மேதைத் தன்மை.

சத்யகாவிபாபா: நாம் எதற்கு ஆணைப்படுகிறோமோ, அது நம்பிடம் இல்லாமாதலால்

உன் உலகம் வேறே, உன் தேசம் வேறே, உன் மொழி, உன் இயல்பு வேறே. நான் உனக்குச் சரிப்பாடுவோனா?

அவன்: "நெருக்கு" மி கண்ணில் தெரிந்து விட்டது.

"நியாயமாக நீங்கதான் வக்கி, உங்க லுக்கு நான் இன்னிக்கு எவ்வளவு ஓடுவோன்னு தூக்கி வச்சிருக்க. பிச்சுக்குப் போகலாமா முரளி?"

பீச்சி: காற்று வேசாள் இருந்தது.

டாக்ஸிவில் இறங்கி மீட்டர் கொடியைப் பார்க்கும்போது எல்லோரும் நின்று பின்பார்க் தார்கள். ஜோடியாய்ப் போகிறவர்கள் கூட உற்றுக் கவனித்தார்கள். தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

பூச்செடிக்கள் தாண்டி மணலில் உடல் நோக்கி நடக்க நடக்க இருட்டு அதிக மாகிற்று. நெருங்கித் தலலிதாவின் கையை முரளி பற்றிக் கொண்டான். அந்தப் பற்று லலிதாவை நெருங்கி வரச் செய்தது. லலிதா அவன் மீது துவண்ட படி நடத்தான். அவன் வலக்கையை இழுத்து இடுப்பில் போட்டுக் கொண்டான்.

பொதி மணல் காலை இடற, பெண்ணின் நெருக்கம் மனத்தை நெருட. முரளி தன்னாடி ளுன். இன்னும் லலிதாவை இறுக்கிக் கொண் டான். அவன் இறுக்கமும், அவன் விரல் பட்ட இடத்தில் அணுபவித்த அழுத்தமும் தாளாது. லலிதா திண்டாடினாள். வேண்டாமே என்பதுபோல் திண்டாள். கண்களை மூடிக்கொண்டாள். மெல்லப் பிரிந்தாள். துவண்டு மணலில் உட்கார்த்தான்.

தன் ஸ்பரிசும் பட்டுப் பெண் தவிப்பது ஆணுக்குச் சந்தோஷமான விஷயம். பெண் பேனதயால் மயங்குவதைக் காணக் கண் கொடி வேண்டும். இருட்டுத்தான். ஆனால் அவன் அச்சவுகளில் ஆவிரம் ஆவிரம் விஷ யங்கள் புரிந்தன.

"என்ன லலிதா?"

"நான் ரொம்பச் சந்தோஷமா இருக் கேன் முரளி."

"சுக்கரல் சென்ட்ரல் பியாடு குலெட்டது சொல்றியா?"

"பச்சு. இல்ல முரளி. எனக்குப் பிடிச்ச புருஷனு என் மனை புரிஞ்சுண்டவரா நீங்க

அந்த அளவுக்கு ஏழாண்ட இருக்கிறோம். எவன் அதிக ஆணைப்படுகிறோ, அவன் அதிக ஏழாயாக இருக்கிறான்.

நாமஸ் தூராபி: மத்தின் முக்கிய நோக்கம் மனிதனை தேவலோகத்துக்கு அனுமதிப்ப் போவதல்ல; தேவலோகத்தை மனிதனுக்குள் புகுத்துவதே!

பெர்னாந்தோ: உண்மையைக் கூறுவதை விடப் பெரிய தகைக்கையை உலகில் வேறென்றுமில்லை.

சரியான விடைகளை எழுதிய கே.என். லலிதா, சென்னை-23; டி.ஜி. ஸ்ரீசைலன், சென்னை-44 ஆகிய இருவரும் பரிசுத் தொகையான இரண்டாயிரத்தைச் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

விடைச்சது சந்தோஷமா இருக்கு முரளி."

"நான் உனக்கு ஏத்தவா லலிதா."

"ஏன் கேக்கறேன்?"

"சாஸர்ல காப்பி குடிக்க ஆரம்பிச்சேன் பாரு முரளி."

பச்சு... அது சாதாரண விஷயம். உங்க ளுக்கு பழக்கமில்லை. அதனால... அப்படி.

எனக்கு திறையத் தெரியாது லலிதா. பியாடுகு, பியாடுகு வேண்டான் மிழுகி க்குக்கரல் சென்ட்ரல், ம பார்ட்டி திறைய நான் பண்ணிவிடுக்கேன்."

"நாளுக்கு மவு போனத்தானு வந்துடும். இதெல்லாம் பெரிசில்ல முரளி. பணுஷாணப் புரிஞ்சுக்கணும். அது என்னன்னு தேடலோட இருக்கணும். இது சரிப்பா. எது, சரியா வரா துன்னு ரிஜக். பண்ணாம புரிஞ்சுக்க ட்ரை பண்ணணும்."

"எனக்கு கண்டிவரைக்கும் பியாடுகு தெரியவேன்னு..."

"போனும் போறது. பியாடுகு வாழ்க்கையை ஒரு பகுதி. என் பொருது போக்கு. அவ்வளவு தான். என்னமோ இது லலிதாவுக்குப் புடிச் சிருக்குன்னு தங்க புரிஞ்சுக்கிட்டீர் போதும். இளிமே. பியாடுகு வாசிக்கப்பட்டதுன்னு சொல்லாம இருந்தாய் போதும்."

"ச்சே... நான் எதுக்குச் சொல்லணும்? மாட்டேன். எனக்குத் தெரியும். உன் உலகம் உன்னுது, என் உலகம் என்னுது."

கு... வெரிசுட், பெண்டாட்டி உலகம் நான் புருஷன் உலகம். புருஷன் உலகத்தில் பெண்டாட்டி ருக்கணுங்கறது வேதனை முரளி."

"தேவையேயில்லை லலிதா."

"இது புரிஞ்சுண்டா பெண்டாட்டி, புருஷ னுக்கு நடுவுல வம்பேயில்லை முரளி."

"வாஸ்தவம்."

"முரளி..."

"செயல்."

"உங்களுக்குப் பிடிச்சது என்ன, உங் ளுக்கு ரொம்ப கிராசு விஷயம் என்ன?"

முரலிதான் யோசித்தான்.

(தொடரும்)

ath HYAWA

Boost is the secret of my energy!

Long

புதிதாக அமைந்த இந்த நாளான
புதிதாக அமைந்த செவ்வாய் அன்று
புதிதாக அமைந்த நாட்களும் புதித
செவ்வாய் அன்று அமைந்த நாட்களும்
புதிதாக அமைந்த நாட்களும் புதித
செவ்வாய் அன்று அமைந்த நாட்களும்
புதிதாக அமைந்த நாட்களும் புதித

இந்த உலக அமைந்த நாட்களும்
புதிதாக அமைந்த நாட்களும் புதித
செவ்வாய் அன்று அமைந்த நாட்களும்
புதிதாக அமைந்த நாட்களும் புதித
செவ்வாய் அன்று அமைந்த நாட்களும்
புதிதாக அமைந்த நாட்களும் புதித
செவ்வாய் அன்று அமைந்த நாட்களும்
புதிதாக அமைந்த நாட்களும் புதித

புஸ்ட்
இன்குவைரிக் சக்தி

மாந்திரிக சிவன் வந்த மாமனா!

கதை நயிதிரியன்
படம் : கவீரா

சுதாரங்கனின் மாமனா! என்னவென்று...?

பத்து
 ரூபாய்க்குப்
 பாங்குப் பத்திரம்
 உன் சூப்ரீஸ் வாங்கி -
 யிருந்தேனா? தூபகம்
 இருக்கா? ஆறு மாதத்-
 துக்கு ஒரு தரம் சீமன்
 குடித்த வாங்கி -
 இந்தத் தடவை
 உனக்கு
 விபூஷிக்கு கிடைச்சு...
 முனியும் பரிசு...
 இந்நூலினாலும்பு
 ரூபாய்...
 இதுதான்...

சொன்னி மகிழ்ச்சியுடன்
 அனைத்து
 என்னவாகிய
 தரவே...
 சீக்கிரம்!
 காய் கற்று
 பத்து
 ரூபாயில் வாங்க
 வாங்கியிரு
 வாங்க...

சுதாரி, ஆறு
 முனியும் பரிசு
 இத்தூறு ரூபாய்
 ரூபாய்க்காகவே...

அன்று காசியாஸ்பத்தில்
 ராசமிதந்தகோப்
 புரைய
 சதாஸ்கர்...

உனக்கு
 உப்பா!
 உனக்கு
 உப்பா!
 முனியும் பரிசு,
 ரூபாய் இத்தூறு!
 சிதாரிவாடி
 ரூபாய்க்காகவே!

மங்கு விற திருநீயி...

சொன்னி!
 என்னை
 பட்டாணம்?

உச்சியில் இன்னொருவர்
 கோயிலுக்குப்
 ரூபாய்க்காகவே...

பார்த்தியா, உன் அப்பா
 என்னை கோழி மஸ்தானி வேண்டிய
 பாதிப்பெனத்தன அப்பைப் பரிசாகி
 டார், வறுமையில் மானத்தை வாங்க
 மாதிரி? மானம் எதிரேயே சிதாரி
 கேள்வி கேட்கிறேன்!

அப்பாவு
ராமசாமி
உள்ளே
வந்து...
...

அப்படி மாணம்
போகக் கூடாது என்று தான்
அவங்களை அனுப்பியிருந்த
தில்லலின்னு ரொம்ப சிதறலில்லி
நான் மட்டும்தான் திரும்பி
வந்தேன்!
மாப்பிள்ளை...
...

மாசன்
கூட சின்ன
என்னன்னு
எனக்கும்
வெளியில்
நாலும்
உத்தியோகத்தி.
கிறார் திடீர்
ஒய்வு
பெற்றவன்.
தானே...
...

சித்தல...?

அதுதான்
நீங்க சிரமம்
பண்ணிக்கொண்டு
தான் ரூபாய்
தந்தேன். அது
மாடி? குழந்தைகள்
எதிரே தானாமாத்
வெகுத்ததா
வாங்க
மாப்பிள்ளை...
தான் மாணம்...
எனவேதான்
பரிசு விசுவத்தா
ரூப்
விட்டேன்!
...

ரூபாய்?

ஆமாம்!
மாப்பிள்ளை! மாப்பிள்ளைப்
பத்திரம் கொடுக்க பத்திரமா
கொடுத்த. அதுக்குப் பரிசு
விட்டேன். திடு என்
கொண்டேயேனாம்!
...

அதி...வெளி...
...

நல்லா
பயிற்சி...!

அப்படிச்
சொல்லாதேன்னா,
மாப்பிள்ளை
நிலை
கிறார் திரும்பு
நாலும்
அப்படித் தான்
சந்தேகம்
பண்ணியேன்...
...

நவசக்தி ஸ்வத்தியசாலை
கபால் பேட்டி எண் 7 சேலம் 636 001

அழகு மிளிரும்
அடர்த்தியான கூந்தலுக்கு
நம்பகமான ஓரே கூந்தல் கைலம்
கு(ஸு)
கூந்தல் கைலம்

சென்னை: மார்ச் உத்தரவுகள், சென்னை, 1941 முதல்.

பயிற்சிக்கு முன்பு ஏற்பட்ட இந்த கலாசை மாற்றம், நிர்வாகி தலைக்குக் கீழ் வந்தால் தலை மயிர் களைக் கறுத்துக் கொடுத்தியால் வளரும் தலை அரிப்பை கொடுத்து, மனநிலையைச் செலுத்தினால் செதிலை உருவாக்கியது. பின்னர் இதைக் கருவிகளை அளிக்கும் பணியைச் செய்து, பிழைக்கின்றனர்.

1 பரடயுல் என்ஐஸ் ரூ. 16-25 V.P.P. உண்டு
கொள்வது இல்லை.

[illegible]

இப்பொழுது எல்லா மருந்து கடைகளிலும் மற்றும் மனிகை நெனாதி ஸ்டேட் ஈர்சனிலும் கிடைக்கிறது.

[illegible][illegible]

தமிழக அரசு, அக்டோபர் 1964-ம் ஆண்டு முதல் நவம்பர் 1964-ம் ஆண்டு வரையில்

அத்னாவத வித்யாசார்யா மஹா ராஜா ஸாஹெப்

0-76, முன்னுவது ரொஸ் தெரு. புதிதாக காவணி,
கும்பகோணம்-612 001.

இந்த தங்கொலையில் ரூ. 20 டி.இதழ்கள் பல குமாரச்சுவரில் கிடைத்து உள்ளன.

உங்கள் கைகளிலேயே குணப்படுத்தும் சக்தி...

கிளர்ச்சி, தளையிடிப்பு,
முட்டுதலு, உடல்வலி
இனங்களாகி.

பரதநாட்டின் மொத்தமூலதன உத்களம்
விவகாரிகளால் பறிபோய், கூட்டுறவு துறையின்
தொழில்கள் ஒத்திசைக்க அபிமானம், உத-
வகளை அருமையுடையதெனவே கருதுவர்.
எனவே வங்கியைத் திறுதுகாட்டுவது
அபிமானமே. எனினும், பரதநாட்டின்
கூட்டுறவு துறையின் மூலதன உத்களம்
அபிமானம் மட்டுமே வலிந்துகொண்டும்
விதவையால் காலியாகியே, மொத்தமுதல்
அபிமானமெனும்.

பெரியபெரும் திருமுறை நான்கு
தடைய திருமுறை நான்கு
வாய் நான்கும் வகை, நான்கு திருமுறை
அடியெடுக்கல் தடைய தடைய
பரிந்துரைப்பதற்கு, பரிந்துரைத் திரு
திருவாய்மொழி நான்கு வாய் நான்கு
அடியெடுக்கல் தடைய தடைய
பரிந்துரைப்பதற்கு, பரிந்துரைத் திரு

எனவே, உலகு அளவிறகுபோல்
கலங்கி, தாசியிடுக, குடமுண்டி,
உலகமே இவற்றை நிரப்புகையில்
அப்பொழுது உலகு தேய்வதன்
நிலை இருமுகம் இருபடிக்கு
பெருமுகம் அளவாக தந்த வேலைகளை
கவனிக்கத் தொடங்குக. உலகமே
அப்படி நிலைபெறும்.

SHEF - 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2818 2819 2820

அவியரவட்குள்:

சென்னை, 11 சூன் (ஐ.வி.என்) ஸ்டீல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் (ஐ.ஐ.எல்) தனது 2017-18 நிதியாண்டின் முதல் காலாண்டு நிறுவன வருமான அறிக்கையை வெளியிட்டுள்ளது. இதில், ஐ.ஐ.எல் 2017-18 ஆண்டின் முதல் காலாண்டு வருமானம் ரூ. 1,000.50 கோடி என அறிவித்துள்ளது. இதில், ஐ.ஐ.எல் 2017-18 ஆண்டின் முதல் காலாண்டு வருமானம் ரூ. 1,000.50 கோடி என அறிவித்துள்ளது.

1551-1559

பொன்னியன் செல்வன்

அத்தியாயம் 50

பராந்தகர் ஆதரசாலை

ஹ் நான் காலைவில்
சூரிய பகவான் உதய
மாகி உலகத்தை ஒளி
மயமாக்கச் செய்து
கொண்டிருந்தார்.
சூரியனுடைய செங்

கிரணங்கள் பழையபாறை அரண்மனை
களின் பொற்கலசங்களின் மீது
விழுந்து தக் தகா மயமாய்ச் செய்து
கொண்டிருந்தன. குத்தகைவழியோட்டி
யின் மானிகை முன்றலில் அம்பாரி
வைத்து அலங்கரித்த மாபெரும்
யாணை ஒன்று வந்து நின்றது. குத்தகை
யும் வானதியும் மானிகைகளின் உள்ளே
விழுந்து வெளி வந்து மேடைப் படி
களின் மீது ஏறி யானைவின் மேல்
ஏறிக்கொண்டார்கள். படை வீடு
களுக்கு நடுவில் இருந்த பராந்தக
சோழர் ஆதரசாலையை நோக்கியாணி
ழி அறிகுப்படி நடந்து சென்றது.
யானைப் பாகன் அதனருகில் நடந்து
அதன் நடை வேகத்தைக் குறைத்து
அழைத்துச் சென்றான். யானைவின்
மணி ஒளையைக் கேட்டு நகர மாத்தர்
தந்தம் வீடுகளுக்குள்ளே இருந்து
விளரந்து வெளி வந்து பார்த்தார்கள்.
பெண்ணரசிகள் இருவரையும் கண்ட
தும் அவர்கள் முகமலர்ந்து கைகூப்பி
நின்று முகமன் செலுத்தினார்கள்.

மற்ற வீதிகளைக் கடந்து யானை
படை வீடுகள் இருந்த நகரத்தின் பகுதி
யை அடைந்தது. அந்த வீதிகளின்
தோற்றமே ஒரு தனி மாதிரியாகத்
தான் இருந்தது. கொழுந்த சேவற்

கோழிகள் ஒன்றையொன்று சன்
டைக்காகத் தேடிக்கொண்டு சென்
றன. வளைத்து கருண்ட கொம்புகளை
புடைப ஆட்டுக்கடாக்கள் "போருக்கு
வருவோர் யாரேனும் உண்டோ?"
என்ற பாவனைபுடன் அங்குமிங்கும்
பார்த்துக்கொண்டு நின்றன. ரோஸம்
மிருத்த வேட்டை நாய்களைத் தோல்
வாரினாலும் மணிக் கயிறுகளினாலும்
வீட்டு வாசல் துண்களில் பிணைத்
திருத்தார்கள். சின்னஞ் சிறு பிள்ளை
கள் கைகளில் மூங்கில் கழி பிடித்து
ஒருவரோடொருவர் சிலம்பம் விளை
யாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலம்
பக் கழிகள் மோதிக் கொண்ட
போது, 'சட சடா பட படா' என்ற
ஒசைகள் எழுந்தன.

வீடுகளின் நினைக்கக் கூடக்கூடாது
காலிக் கட்டிகளினால் விதவிதமான
சித்திரக் காட்சிகள் வரையப்பட்ட
யிருந்தன. பெரும்பாலும் அவை
முருகப் பெருமானுடைய வீலைகளி
யும், சோழ மன்னர்களின் வாழ்க்கை
வரலாறுகளையும் சித்திரித்தன. அவற்
றில் புத்தக் காட்சிகளே அதிகமா
யிருந்தன. முருகப் பெருமான் சூர
பதுமாகரனுடைய தலைகளை முனைக்க
முனைக்க வெட்டித்தள்ளிய காட்சியும்,
துர்க்கா பரமேசுவரி மகிஷாசுரனை

அமரர்க்கலீகி

வதம் செய்த காட்சியும் மிகப் பயங்கரமாக எழுதப்பட்டிருந்தன. தென்னாறு, தஞ்சை, குடமூக்கு, அரிசிலாறு, திருப்பூறம்பயம், வெள்ளூர், தக்கோலம், சேஜூர் முதலிய போர்க்களங்களில் சோழ நாட்டு வீரர்கள் நிகழ்த்திய அற்புத பராக்கிரமச் செயல்கள் திண்ணைக் கவர்களில் தத்ரூபமாகக் காட்சி அளித்தன.

நதப் படை வீட்டு வீதிகளில் இளவரசிகள் எழியிருந்தபாலை வந்ததும் ஒரே அல்லோலாக ஸ்ரீலோலமாயிற்று. சேவல்கள் இறங்களைச் சடசடவென்று அடித்துக் கொண்டு பறந்து கூரை மீது உட்கார்ந்து கூவின. பிள்ளைகள் ஒருவரை யொருவர் கூச்சலிட்டு அழைத்துக் கொண்டு ஓடினார்கள். அவரவர்களின் வீட்டுக் கதவுகளைத் தட்டி உள்ளேயிருந்தவர்களுக்குச் செய்தி அறிவித்தார்கள்.

படை வீட்டு வீதிகள் வழிவாக யானை சென்றபோது வீட்டு வரகல் தோளும் பெண்களும் குழந்தைகளும் முதியோர்களும் நின்று "இளைய பிராட்டி குந்தவை தேவி வாழ்க!" "குந்தர சோழின் செயல்வத் திருமகள் வாழ்க!" என்று வாழ்த்திப் பிழிந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் யானையைத் தொடர்ந்து செல்லவும் ஆரம்பித்தார்கள். வர வர இக்கூட்டம் அதிகமாகி வந்தது. பலவித வாழ்த்தொலிகள் மூலமாகத் தங்கள் மகிழ்ச்சி

யை அவர்கள் வெளியிட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள்.

அப்படை வீடுகளில், இலங்கைக்குப் போர் புரியச் சென்றிருந்த வீரர்களின் பெண்கள் பிள்ளைகளும் பெற்றோர்களும் அச்சமயம் வசித்து வந்தார்கள் என்பதை முன்னமே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய நலத்துக்காக ஒரு மருத்துவர் சாலை வைக் குந்தவைதன் சொந்த நிலமான் யங்களின் வருமானத்தைக் கொண்டு ஸ்தாபித்திருந்தான். சோழ குலத்தாரிடம் கம் முன்னோர்களைப் போற்றும் வழக்கப் பிறப்பாக இருந்து வந்தது. குந்தவையின் மூதாதைகளில் அவளுடைய பாபா அரிசில நன்னயான முதற்பராந்தக சக்கரவர்த்தி மிகப் பிரசித்தி பெற்றவர். அவருடைய பெயர் விளங்கும்படி குந்தவை தேவி இத்தப் பராந்தகர் கூடா சாலை வை ஸ்தாபித்து நடத்தி வந்தான். அடிக்கடி அந்த வைத்தியசாலைக்கு வரும் விவரத்தை வைத்துக் கொண்டு போர் வீரர்களின் குறிப்பத்தரகளுடைய பேசும் லாபங்களைப் பற்றி அவள் விசாரிப்பது வழக்கம்.

துர சாலைக்கு அருகில் வந்து சேர்ந்ததும் யானை நின்றுது. முன்னங் கால்களை முதலில் பிடித்துப் பிறகு பின்னங் கால்களையும் பிடித்து அது தளையில் படுத்துக் கொண்டது. பெண்களும் இறங்கும்பாலை மேலிருந்து

பூமியில் இறங்கினார்கள்.

யானை நெரிந்து நகர்ந்து அப்பால் சென்றதும் ஜனக் கூட்டம். — முக் கியமாகப் பெண்கள் — குழந்தை களின் கூட்டம், தேயிலார்களை நெருங் கிச் சூழ்ந்து கொண்டது.

“ஆதர சாலை உங்களுக்குக் கெல்வாம் உபயோகமாக இருக்கிறதல்லவா? வைத் தியர்கள் தினந்தோறும் வந்து தேவை வானவர்களுக்கு மருந்து கொடுத்து வருகிறார்கள் அல்லவா?” என்று இளவரசி கேட்டாள்.

“ஆம், தாயே! ஆம்!” என்று பல குரல்கள் மறுமொழி கூறின.

“மூன்று மாதமாக இருமலினால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஒரு வாரம் வைத்தியரிடம் மருந்து வாங்கிச் சாப்பிட்டதில் குணமாகி விட்டது!” என்றாள் ஒரு பெண்மணி.

“ஆம்மா! என் மகன் மரத்தின் மேல் ஏறி விழுந்து காலே முடித்துக் கொண்டான். வைத்தியர் கட்டுப் போட்டு விட்டுப் பதிலளித்து நான் மருந்து கொடுத்தார். கைமாகிவிட் டது. இப்போது துள்ளி ஓடி விளையாடு கிறான். மறுபடி மரத்தின் மேல் ஏற வும் ஆரம்பித்துவிட்டான்!” என்றாள் இன்னொரு ஸ்திரீ.

“என் தாயாருக்குக் கொஞ்ச கால மாகக் கண் மங்கலடைந்து வந்தது. ஒரு மாதம் இந்த ஆதர சாலைக்கு வந்து மருந்து போட்டுக் கொண்டு வந்தான். இப்போது கண் அவளுக்கு நன்றாய்த் தெரிகிறது!” என்றாள் இளம் பெண் ஒருத்தி.

“பார்த்தாயா வானதி! நம் தமிழ்

முகத்தில் வாழ்த்த முன்னோர்கள் எப் பேர்ப்பட்டவர்கள்? இன்ன வியாதி யை இன்ன மூலிகைகளினால் தீர்க்க லாம் என்று அவர்கள் எப்படித்தான் கண்டுபிடித்தார்களோ தெரிவ வில்லை!” என்றாள் ருத்தவைப் பிராட்டி.

“ஞானக் கண் கொண்டு பார்த்துத் தான் அவர்கள் இவ்வளவு அநிசய மாண மருந்துகளைக் கண்டு பிடித் திருக்க வேண்டும். வேறு எப்படி முடியும்?” என்றாள் வானதி.

“எவ்வளவுவோ அநிசயமான மருந்துகளை அவர்கள் கண்டு பிடித் திருப்பது உண்மதான். ஆனால் உன்னைப் போல் மடுவிலையாதினாலுக் கருந்துகிறவர்களுக்கு மருந்து ஒன் னும் கண்டுபிடிக்கவில்லையே? என்ன செய்வது?”

“அக்கா! எனக்கு ஒருமடுவிலையாதி யும் இல்லை. கருவை கூர்ந்து இவ் விரதம் அடிக்கடி சொல்லாதிருங்கள்! என் தொழிகள் ஓயாது என்னைப் பரி கசித்து என் பிராணனை வாங்குகிறா் கள்!”

“நன்றாக வேண்டும்படி கனக்கு! உலகத்தில் ஒரு கவலையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து வந்த என் தமிழரின் மனம் பேதலிக்கும்படி செய்துவிட்டாய் அல் லவா? ஒவ்வொரு நடவையும் இலங்கையிலிருந்து ஆள் வரும்போ தெல்லாம் உன் உடம்பு எப்படியிருக் கிறது என்றுகேட்டு அனுப்புகிறேன்!” என்றாள் இளைய பிராட்டி.

தற்குள் “வைத்தியருக்கு வழி விடுங்கள்! வைத்தியருக்கு வழி விடுங்கள்!” என்று கோஷம் கேட்டது. அங்கே சூழ்ந்து நின்ற வர்களைக் காவலர்கள்

விலக்கினார்கள். ஆதலால் சாஸையின் வயது முதிர்ந்த தலைமை வைத்தியர் வந்து இளவரசிகளை வரவேற்று உபசரித்தார்.

“வைத்தியரே! கோடிக்கரைப் பக்கத்துக்காடுகளில் சில உயர்ந்த மூலிகைகள் இருக்கின்றனவென்று சொன்னீர் அல்லவா? அங்கே போய் வருவதற்காக ஒரு வாலிப வீரரை அனுப்பினேனே? அவர் வந்தாரா?” என்று குத்தவை கேட்டான்.

“ஆம், தாயே! அந்தச் சூழலையெல்லாம் பிள்ளை வந்தான். சகரான சிவ பட்டர் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். அவனுடன் என் மகன் ஒருவனை அனுப்பி வைக்கிறேன். என் மகன் கோடிக்கரையிலிருந்து திரும்பி வந்து விடுவான். தாங்கள் அனுப்பிய வீரன் இலங்கைத் தீவுக்கும் போய் வருவதாகச் சொல்கிறேன்....”

“இலங்கையிலிருந்து கூடலா மூலிகை கொண்டு வர வேண்டும்!” என்று வாணதி கேட்டான்.

“ஆம், தாயே! வஷ்மணருடைய உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அனுமார் சஞ்சீவி பர்வதம் கொண்டு வந்த போது கோடிக்கரை வழியாகத்தான் கடலைத் தாண்டினாராம். அப்போது சஞ்சீவி மலையிலிருந்து சில மூலிகைகள் கோடிக்கரைக் காட்டில் விழுந்த படியால்தான் அங்கே இன்றைக்கும் நல்ல மூலிகைகள் கிடைக்கின்றன. இலங்கையில் சஞ்சீவி பர்வதமே இருந்தபடியால் அங்கே இன்னும் அபூர்வமான மூலிகைகள் கிடைக்கும் அல்லவா? நான் எதிர்பார்க்கும் மூலிகைகள் மட்டும் கிடைத்துவிட்டால், சக்கரவர்த்தியின் நோயை நானே கட்டாயம் குணப்படுத்தி விடுவேன்....”

“கடவுள்கிருபையினால் அப்படியே ஆகட்டும். இப்போது அந்த வாலிபர்களை இருவரும் எங்கே?”

“உள்ளே இருக்கிறார்கள். அம்மா! பிரயாணத்துக்கு ஆயத்தமாகத் தங்க ளிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்படக் காத்திருக்கிறார்கள்!”

லைமை மருத்துவர் அழைத்துச் செல்ல இளவரசிகள் இருவரும் ஆதலால் சாஸைக்குள் சென்றார்கள். அங்கே தாழ்வாரங்

களில் மருத்துவாங்கிக் கொண்டு வந்தவர்களையும் மருத்துக்காகக் காத்திருப்பவர்களையும் பார்த்துக் கொண்டு நடந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் குத்தவைப் பிராட்டியைப் பார்த்ததும் அகமும் முகமும் மலர்ந்து இல்வளவு நல்ல மருத்துவ சாஸையைத் தங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்காக இளவரசியை வாழ்த்தினார்கள்.

தலைமை மருத்துவரின் அறைவில் இருவர் காத்திருந்தனர். அவர்களில் நம் வந்தியத் தேவன் புதிய முறையில் உடை அணிந்திருந்ததைப் பார்த்து இளையிராட்டி புன்னகை புத்தான். வானதிக்கும் அவ்விரை ஒருவாறு அடையாளம் தெரிந்துவிட்டது. குத்தவையின் காதோடு, “அக்கா! குடந்தை ஜோதிடரின் வீட்டில் பார்த்தவர் மாதிரி இருக்கிறதே!” என்றான்.

“அவர் மாதிரிதான் எனக்கும் தோன்றுகிறது. ஜோதிடரைப் பார்த்த பிறகு வைத்தியரிடம் வந்திருக்கிறார். உன் மாதிரியே இவருக்கும் ஏதாவது சித்தக் கோளாறு போலிருக்கிறது!” என்று சொல்லிவிட்டு, வந்தியத் தேவனைப் பார்த்து, “ஏன் ஐயா! சக்கரவர்த்தியின் உடல் நலத்துக்காக மூலிகை கொண்டு வருவதற்கு இலங்கைக்குப் போக ஒப்புக் கொண்டவர் நீர்தானா?” என்று கேட்டான்.

வந்தியத்தேவனுடைய கண்களும் கண்ணிமைகளும் வேறு ஏதோ இரகசிய பாஷையில் பேசின. அவன் வாயினால், “ஆம், இளவரசி! நான் தான் இலங்கைக்குப் போகிறேன். ஒருவேளை அங்கு இளவரசரைப் பார்த்தாலும் பார்ப்பேன். அவருக்கு ஏதாவது செய்தி சொல்ல வேண்டுமா?” என்று கேட்டான்.

“பார்த்தால் அவசியம் இந்தச் செய்தியைச் சொல்லுவீர். கொடும் பாணர் இளவரசி வானதிக்கு உடம்பு சரியாகவே இல்லை. அடிக்கடி நினைவு இழந்து மூர்ச்சை போட்டு விழுகிறாள். இளவரசியைச் சுயப் பிரக்ஞையோடு பார்க்க வேண்டுமானால் உடனே புறப்பட்டு வர வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவிக்க வேண்டும்” என்றான் இளையபிராட்டி.

“அப்படியே தெரிவிக்கிறேன், அம்மணி!” என்று கூறி வந்தியத் தேவன் வானதியை நோக்கினான்.

ந்தவையின் வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் உண்டான நாளைத்தினால் வானதியின் இவியமுகம் இன்னும் பன்மடங்கு அழகுபெற்றுப்

பொலிந்தது. பொங்கி வந்த நாளைத்தையும் கூச்சத்தையும் சமாளித்துக் கொண்டு வானதி தட்டுத் தடுமாறி, “ஐயா! அப்படியொன்றும் தாங்கள் சொல்லி விட வேண்டாம். ரொம்பவும் தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொடும்பாணர் வானதி இளையபிராட்டியின் போஷணையில் தினம் நாலு வேளை உண்டு உடுத்துக் கசமாக இருப்பதாகத் தெரியப்படுத்துங்கள்” என்றான்.

“அப்படியே தெரிவித்து விடுகிறேன், அம்மணி!” என்றான் வந்தியத் தேவன்.

அழகாயிருக்கிறது! நான் கூறியதையும் ‘அப்படியே தெரிவிக்கிறேன்’ என்றீர். இவள் சொன்னதையும் ‘அப்படியே தெரிவிக்கிறேன்’ என்று ஒப்புக் கொள்கிறீர்? இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றுதானே உண்மையாக இருக்க முடியும்?”

“அதனால் என்ன, அம்மணி! வாதிகூறியதையும் பிரதிவாதி சொன்னதையும் அப்படி அப்படியே நான் சொல்லி விடுகிறேன். எது உண்மை, எது இல்லை என்பதை இளவரசரே நீதிபதியாக இருந்து தீர்மானித்துக் கொள்ளட்டும்!” என்று சொன்னான் வந்தியத் தேவன்.

“ஆனால் ஒருவர் சொன்னதை இன்

னொருவர் சொன்னதாக மட்டும் மாற்றிச் சொல்லிவிட வேண்டாம்! உமக்குப் புண்ணியம் உண்டு!” என்றான் வானதி.

குந்தவை இந்தப் பேச்சை அத்துடன் நிறுத்த விரும்பி, “வைத்தியரே! அரண்மனைத் திருமந்திர அதிகாரி விடமிருந்து இவர்களுக்குக் கொடுத்து அனுப்ப ஒலை கிடைத்ததா?” என்று கேட்டான்.

“கிடைத்தது தாயே! ‘சக்கரவர்த்திக்கு வைத்தியம் செய்வதற்காக இவர்கள் மூலிகை கொண்டு வரப் போவதால் வழியிலுள்ள அரசாங்க அதிகாரிகள் எல்லாரும் இவர்கள் கோரும் உதவி செய்ய வேண்டும்’ என்று பொதுவாக ஓர் ஒலையும், கோடிக்களரக் கலங்களை விளக்கக் காவலருக்குத் தனியாக ஓர் ஒலையும் கிடைத்தன. இவர்களிடம் கொடுத்து விட்டேன்!” என்று வைத்தியர்.

“அப்படியானால் ஏன் தாமதம்? உடனே புறப்பட வேண்டியதுதானே” என்றான் இளையபிராட்டி குந்தவை.

“ஆம்; புறப்பட வேண்டியது தான்!” என்றான் வந்தியத் தேவன்.

ஆனால் உடனே புறப்பட்டு விடுங்காரியம் அவ்வளவு கலமமாக இல்லை.

குத்துவ சாலை விருந்து அவர்கள் வெளியேறி வெளியில் வந்தார்கள். அரச குமாரிகளை ஏற்றிச்

செல்ல அம்பாரியானை காத்திருந்தது. வந்தியத் தேவனையும் அவனுடைய துணைவனையும் ஏற்றிக் கொண்டு காற்றாகப் பறந்து செல்வதற்கு அரண்மனைக் குதிரைகள் இரண்டு துடி துடித்துக் கொண்டு நின்றன.

ஆனால் வந்தியத்தேவனுக்குத் திடீர் திடீர் என்று ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. குந்தவைக்கும் புதிது புதிதாக எச்சரிக்கை செல்வதற்கு ஏதேனும் விஷயம் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. போகும் வழியில் அவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய அபாயங்களைப் பற்றிக் குந்தவை முக்கியமாக எச்சரிக்கை செய்தாள்.

அரசகுமாரிகள் அம்பாரி யாலை
மீது ஏறிக் கொண்டார்கள்.

பிறகு வந்தியத்தேவனும் அவனு
டைய துணைவனும் குதிரைகன்மீது
ஏறினார்கள்.

யா

லை புறப்படுகிற
வழி யாகத்
தோன்றவில்லை.
நெடுந்தாரம் பிர
யாணம்போகிற
வர்களுதான்

முதலில் புறப்பட வேண்டும் என்று
குந்தவை குறிப்பினால் தெரியப்படுத்
தினாள்.

வந்தியத்தேவன் மனமின்றித் தயக்
கத்துடன் குதிரையைத் திருப்பினான்.
இன்னும் ஒருமுறை ஆவல் ததும்பிய

கண்களுடன் இவ்வரையைத் திரும்
பிப் பார்த்தான். பிறகு குதிரையின்
பேரில் கோபங்கொண்டவன் போல்
கனீர் என்று ஓர் அடி கொடுத்தான்.
தோஷம் மிகுந்த அந்தக் குதிரை நாலு
கால் பாய்ச்சலில் பிடித்துக் கொண்டு
பறந்து சென்றது. அவனைத்தொடர்ந்து
போவதற்கு எவத்தியரின் புதல்வன்
நிறை வேண்டியிருந்தது.

யாலை திரும்பிச் செல்லத்
தொடங்கிய பிறகு குந்தவை வித்தலை
லில் அழுத்தான். இந்த மனதுதான்
என்ன விசித்தியா? யான் இயல்பை உடை
யது? மன் னுதி மன்னர்களுக்கும் விராதி
வீரர்களுக்கும் திராகர்த்த இந்த மனது
வழிப் போக்கை வந்த இவ்வாலிப
னிடம் ஏன் இவ்வளவு விரிந்ததெனக்
கிறது? இவன் ஏற்றுக் கொண்ட காரி

வத்தை வெற்றியுடன் முடித்துக் கொண்டு பத்திரமாய்த்திருப்பவேண்டுமே என்று ஏன் இவ்வளவு கவலைப்படுகிறது?.....

"அக்கா! எவ்வ போசிக்கிறீர்கள்?" என்ற வானதியின் குரல் குத்தவைவைய இந்த உலகத்துக்குக் கொண்டு வந்தது.

"ஒன்றுமில்லை வானதி! அந்த வாலிபனுடைய அகம்பாவ கபாவத்தைப் பற்றி போசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவனிடம் என் தம்பிக்கு ஏன் செய்தி சொல்லி அனுப்பினோம் என்று இப்போது தோன்றுகிறது..."

"ஆம், அக்கா! அவன் ரொம்பப்

பொல்லாதவன் தான்! பெரிய கொள்ளைக்காரன் என்று கூடச் சொல்லத் தோன்றுகிறது...."

"அது என்ன? கொள்ளைக்காரன் என்று எதனால் சொல்கிறாய்?"

"தர தாரண கொள்ளைக்காரர்கள் பெரஸ் வெள்ளி முதலிய பயனற்ற பொருள் களைக் கொள்ளை

படிப்பார்கள். இந்த வாலிபன் கோழவன தாட்டின் குல தெய்வந்தையே கொள்ளைபடித்துக் கொண்டு போய் விடுவான் என்று எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. தாங்கள் அதற்கு இடம் கொடுக்க மாட்டீர்கள் அல்லவா?" என்று வானதி கூறினாள்.

"அடி கள்ளி! உன்னைப் போல் என்னையும் தினைத்து விட்டாயா? அப்படியெல்லாம் ஒருநாளும் நடவாது!" என்றாள் குத்தனை.

யா

லை திரும்பிச்
சிறிது தூரம்
சென்ற போது
வீதியில் ஓரிடத்
தில் பெண்கள்
பலர் கூட்டம்

கூடிநிற்பதை அரகிளங்குமரிகள் பார்த்
தார்கள். யாளை நிறுத்தச் செய்து
விட்டு, "ஏன் கூட்டம் கூடி நிற்
தீர்கள்? எதாவது சொல்ல வேண்
டுமா?" என்று இளைய பிராட்டி
குந்தனை கேட்டாள்.

அந்தப் பெண்களில் ஒருத்தி முன்
வந்து, "நாயே! இலங்கையில் உள்ள
எங்கள் புருஷர்களைப் பற்றி ஒரு செய்தி
யும் இல்லை யே! அவர்களுக்கு இங்கி
ருந்து அரிசி அனுப்பக் கூடாதென்று
தஞ்சாவூர்க்காரர்கள் தடுத்துவிட்டா
ர்களாமே? வலிற்றுக்குச் சரப்பாடு
இல்லாமல் எப்படி அம்மா,

அவர்கள் சண்டை போட முடியும்?"
என்று கேட்டாள்.

"அதற்காக நீங்கள் கவலைப்பட
வேண்டாம். மாமல்லபுரம் துறை
முகத்திலிருந்து அவர்களுக்கு வேண்
டிய தானியம் போய்க் கொண்டிருக்
கிறது. தஞ்சாவூர்க்காரர்கள் என்ன
செய்தாலும், உங்கள் இளவரசர்
சும்மா விட்டு விடுவாரா? சோழ
நாட்டு மகாலிசர்கள் பட்டினி டிடக்
கும்படி பார்த்துக் கொண்டிருந்து விடு
வாரா?" என்று இளைய பிராட்டி.

வேறொரு சந்தர்ப்பமாயிருந்தால்,
குந்தனை அங்கேயே இறங்கி அந்தப்
பெண்களுக்கு மேலும் சமாதானம்
சொல்லியிருப்பாள். இப்போது அவ
ளுடைய மனம் வேறுவிதமான சஞ்ச
லத்துக்கு உள்ளாகியிருந்தபடியால்
தனிமையை விரும்பினாள். யாளை
அரண்மனையை நோக்கிச் சென்றது.

அத்தியாயம் 51

மாமல்லபுரம்

இரு

யர்கள் ஏற்
கெனவே
நன்கு அறிந்
துள்ள
மாமல்லபுரத்
துக்கு இப்

போது அவர்களை அழைத்துச் செல்ல
விரும்புகிறோம்.

மேகத்தின் பல்லவரும் மாமல்ல
நரசிம்மரும் இத்துறைமுகப் பட்டி
னத்தை அற்புதச் சிற்பவேலைகளின்
மூலம் ஒரு சொப்பனபுரியாகச் செய்த
காலத்திற்குப் பிறகு இப்போது முந்
நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலேயே ஆகி
விட்டன.

நகரத்தின் நோற்றும் ஓரளவு மங்கி
விருக்கிறது. மாறுதல் நம் மனத்துக்கு
மகிழ்ச்சி தரவில்லை.

மாடமாளிகைகள் இடிந்து விழுந்து
பாழடைந்து கிடக்கின்றன. வீதி
களிலும் துறைமுகத்திலும் முன்போல்
அவ்வளவு ஐனக்கூட்டம் இல்லை. வர்த்
தகப் பெருக்கமும் அவ்வளவாக
இல்லை. பெரிய பெரிய பண்டக சாலை
கள் இல்லை. வீதிகளிலெல்லாம் ஏற்று

மதி இருக்குமதிப் பண்டங்கள் மலை
மலையாகக் குவிந்திருக்கவில்லை.

கடல் பூமிக்குள் புகுந்து ஆழம்
மிருந்த கால்வாயாக அமைந்து கப்
பல்கள் வந்து பத்திரமாய் நிற்பதற்
குரிய இயற்கைத் துறைமுகமாக இருந்
ததை முன்னர் பார்த்தோம். இப்
போது அந்தக் கால்வாயில் மணல்
அடித்து அடித்துத் தூர்ந்து போய்
ஆழம்வெகுவாகக் குறைந்துபோயிருக்
கிறது. ஆழமற்ற அக்கடற்கழியில்
சிறிய படகுகளும் ஓடங்களும் தான்
வரக்கூடும். நாவாய்களும் மரக்கலங்
களும் சற்றுத் தூரத்தில் கடலிலே
தான் நிற்க வேண்டும். படகுகளில்
வர்த்தகப் பொருள்களை ஏற்றிச்
சென்று அந்த மரக்கலங்களில் சேர்ப்
பிக்க வேண்டும்.

மேலே கூறிய இடைக் காலத்தில்
மாமல்லபுரம் சில புதிய சிறப்புக்களை
யும் அடைந்திருந்ததைக் குறிப்பிட
வேண்டும். முக்கியமாக கடற்கரை
யோரத்தில் விளங்கிய அழகிய கற்
கோயில் நம் கண்களையும் கருத்தையும்
கவர்கின்றது. அது மேகத்தின் —

மாமல்லன் காலத்தில் அமைக்கப் பட்ட குன்றுகளைக் குடைத்தெடுத்த கோயில் களைப் போன்றதல்ல. குன்றுகளிலிருந்து கற்களைப் பெயர்த்துக் கொண்டு வந்து கட்டப்பட்ட கோயில். சமுத்திர ராஜனுடைய தலையில் சூட்டப்பட்ட அழகிய மணி மகுடத்தைப் போல் விளங்குகிறது. அடபா! அந்தக் கோயில் அமைப்பின் அழகை என்னவென்று சொல்வது?

இதைத் தவிர நகரத்தின் நடுவே மூலமேயும் அளந்த பெருமான் சுவனித் திருச்சூழும் விண்ணகரக் கோயில் ஒன்றும் காட்சி அளிக்கிறது. சைவத்தை யும் வைஷ்ணவத்தையும் இரு கண் களைப் போல எண்ணிப் போற்றி வளர்த்த பரமேசுவர பல்லவன் திருப் பள்ளி செய்த விண்ணகரம் அது. திருமங்கையாழ்வார் இந்தக் கோயிலுக்கு வந்து தலையணைப் பெருமானைத் தரிசித்துப் பக்தி வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடும் தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார். அவருடைய காலத் திலேகூடப் பல்லவ சாம்ராஜ்யம் பெருகி வளர்ந்த சிறப்புடன் விளங்கியது என்பதையும் மாமல்லபுரம் செல்வம் கொழிக்கும் குறைமுகமாக விளங்கியது என்பதையும் பின்வரும் பாக ரத்தின் மூலம் நன்கு அறிவலாம்:—

"புலங்கொன் நிதிக்குகை யொரு
புகழ்க்கை மா களிற்றினமும்
தவங்கொன் தவமணித் துவையும்
கமந்தெங்கும் தான் செறிந்து
சுவங்கன் இயங்கும் மல்லிக
கடல் மல்லிகத் தவசையன்
வலங்கொன் மனத்தாரவரை
வலங்கொன் என் மட
தெருமே!"

திருமங்கையாழ்வாரின் காலத்துக் குப் பிற்பட்ட நூறுண்டுக் காலத்தில் பல்லவ சாம்ராஜ்ய சூரியன் அஸ்த மித்துவிட்டது. கல்வியில் இளை யில்லாத காஞ்சி மாநகரின் சிறப்பும் குறைந்துவிட்டது. 'சுவங்கன் இயங் கும் கடல் மல்லிக'ின் வர்த்தக வள மும் குன்றி வந்தது.

ஆனால் தமிழகத்துக்கு அழியாப்

புகழ் அளிப்பதற்கென்று அமைந்த அந்த அமர நகரத்திலே அற்புதச் சிற்பக் கலைகளுக்கு மட்டும் எந்தவிதக் குறை

வும் நேரவில்லை. பாளையக் கவர்களில்
செய்துக்கப்பட்ட சித்திர விரித்திரமான
சிற் பங்களும் குன்றுகளைக் குடைந்து
எடுத்து அமைத்த விமான ரதங்களும்
முற்றாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்
அவற்றை அமைத்த காலத்தில் விளங்
கியேறு போலவே இன்றைக்கும் புத்தம்
புதியவாக விளங்கின.
பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்
காக வந்த வர்த்தகர்களின் கூட்டத்
தளக் காட்டிலும் சிற்பச் செல்வங்
களைக் கண்டு களித்துப் போவதற்
காக வந்த ஜனக் கூட்டம் அதிகமா
விரும்பிற்று.

மா

மல்லபுரத்துவிதி
களின் வழியாக
இரட்டைக் குதி
ரைகள் பூட்டிய
அழகிய விமான
ரதம் ஒன்று

சென்றது. குதிரைகளின் அலங்காரங்
களும், ரதத்தின் பெயல்பாடுகளும்,
பொன் உருகு வேய்த்து மாலை வெயி
லில்மற்ற நுகுருரீயனைப்போல்பிரகா
சித்த ரதத்தின் மேல்விதானமும்
அதில் இருந்தவர்கள் அரசகுலத்திவ
ராரிருக்கே வண்டும் என்பதை உணர்த
தின்.

ஆம்; அந்தப் பொன் ரதத்தின்
விசாலமான உட்புறத்தில் அரசகுலத்
தினார் மூவர் அமர்ந்திருந்தார்கள்.
அவர்களில் ஒருவன்தான், வீராதி வீர
னும் கத்தர சோழரின் மூத்த குமார
னுமான ஆதித்த கரிகாலன். மிக
இளம்பிராயத் திருவெயு இவன் போர்க்
களத்துக்குச் சென்று செயற்க்கும்
வீரச்செயல்களை புரிந்தான். மதுரை
வீர பாண்டியனை இறுதிப் போரில்
கொன்று, "உரீர்பாண்டியன் தலை
கொண்ட கோப்பரகேசரி" என்று
பட்டப்பெயர் பெற்றான். வீரபாண்
டியன் வீர சொர்க்கம் அடைந்து
பாண்டிய நாடு சோழ சாம்ராஜ்யத்
தின் கீழ் வந்த உடன்படிக்கைதான்
கத்தரசோழர் நோய்வாய்ப்பட்டார்.
ஆதித்த கரிகாலன் அடுத்த பட்டத்
துக்கு உரியவன் என்பதை ஐயமற
திரைநாட்ட அவதூறுக்கு யுவராஜ்ய பட்
டாபிஷேகம்செய் வித்தார். அதுமுதல்
கல்வெட்டுக்களில் தன் பெயரையும்

பொறித்துச் சாஸனம் அளிக்கும் உரி
மையும் ஆதித்தகரிகாலன் பெற்றான்.

பின்னர், தொண்டைமண்டலத்தை
இரட்டை மண்டலத்துக் கவர்னர தேவ
னுடைய ஆதிக்கத்திலிருந்து முழுதும்
விடுவிக்கும் பொருட்டு ஆதித்த கரி
காலன் வடநாட்டுக்குப் பிரயாண
மானான். அங்கேயும் பல போர்க்
களங்களில் செயற்க்கும் வீரச் செயல்
களைப் புரிந்தான். இரட்டை
மண்டலத்துப் படைகளை வட பெண்
னைக்கு வடக்கே துரத்தியடித்தான்.
மேலும் வடதிசையில் படைவீரருத்
துச் செல்வதற்குப் படை பலத்தைப்
பெருக்கிக் கொள்ளுதல் அவசியமா
யிற்று. ஆதலின் காஞ்சியில் பெந்து
தங்கிப் படை திரட்டவும் மற்றும்
படையெடுப்புக்கு அவசியமான ஆயுத
தளவாட சாமக்ரியைகளைத் திரட்ட
வும் தொடங்கினான். இந்த நிலையில்
பழுவேட்டரைவர்கள் அவனுடைய
முயற்சிக்குத் தடங்கல் செய்வத்
தொடங்கினார்கள். இலங்கைப் போர்
முடிந்த பிறகுதான் வடநாட்டுப் படை
யெடுப்புத் தொடங்கலாம் என்று
சொன்னார்கள். இன்னும்பலவிதமான
வதந்திகளும் காற்றிலே மிதந்து வரத்
தொடங்கின. இலங்கையில் போர்
செய்வச் சென்றுள்ள படைக்குச்
சோழ நாட்டிலிருந்து வேண்டிய உண
வுப் பொருள் போகவில்லை யென்று
தெரிந்தது. இதனாலெல்லாம் ஆதித்த
கரிகாலனுடைய வீர உள்ளம் துடித்
துக் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது.

நு

மது கதைநடந்த காலத்
துக்கு முன்னும் பின்
னும் சுமார் முற்றாறு
ஆண்டு காலத்தில்
தமிழ் அன்னை யின்
திருவயிற்றில் இதி
காச காவியங்களில்

நாம் படிக்கும் மகா வீரர்களைப்போலத்
வீரப் புதல்வர்கள் தோன்றிக் கொண்
டிருந்தார்கள். விமலையும் அர்க்கனையு
ம் பிஷ்பாரையும் துரோணரையும்
கடோதகஜீவியும் அபிமன்யுவையும்
ஒத்த வீரர்கள் தமிழகத்தில் அவதரித்
தார்கள். உலகம் வியக்கும்படியான
வீரச் செயல்களைப் புரிந்தார்கள்.

போரில் அடைந்த ஒவ்வொரு வெற்றியும் இவர்களுடைய தோள்களுக்கு மேலும் வலி அளித்தன. வலது முதிர்ந்தகிழுவர்கள் மலையைப்பெயர்த்தெடுக்கும்வலியைப்பெற்றிருந்தார்கள். பிராயம் ஆகாத இளம் வாலிபர்கள் காற்றில் ஏறிச் சென்று வானமுகட்டை அடைந்து விண் மீன்களை உதிர்க்கும் ஆற்றல்பெற்றிருந்தார்கள்.

இப்படிப்பட்ட வீரர்கள் இருவர் அச்சமயம் ஆதித்த கரிகாலன் ஏறிச் சென்ற ரதத்தில் அவனுடன் சம ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

இவர்களில் ஒருவர்திருக்கோவலூர் மலையமான். இவர் ஆண்ட மலைய மாநாடு வழக்கத்தில் பெயர் கருங்கி 'மலாடு' என்றும் 'மிலாடு' என்றும் வழங்கியது. ஆகையால் இவருக்கு 'மிலாடுடையார்' என்ற பட்டப் பெயர் ஏற்பட்டிருந்தது.

சுந்தர சோழ சக்கரவர்த்தியின் இரண்டாவதுபத்தினியாகியவரணமாதேவி இவருடைய செல்வத் திருமகள் தான். எனவே, ஆதித்த கரிகாலனுடைய பாட்டனார் இவர். முதிர்ந்த பிராயத்திலும் நிறைந்த அறிவிலும் இவர்கௌரவர்களின் பாட்டனாரான பிஷ்மரை ஒத்திருந்தார். ஆதித்த கரிகாலன் இவரிடம்பெரும்பத்திவைத்திருந்த போதிலும் இவருடைய புத்திமதி சில சமயம் அந்த வீர இளவரசனின் பொறுமையைச் சோதித்தது.

ரதத்தில் இருந்தவர்களில் இன்னொருவன் பார்த்திபேந்திரன். இவன் பழைய பல்லவர் குலத்திலிருந்து கிளைவழி ஒன்றில் தோன்றியவன். ஆதித்த கரிகாலனை விட வயதில் சிறிது மூத்தவன். அரசரிமை அற்றவனாதலால் போர்க்களத்தில் தன் ஆற்றலைக் காட்டி வீரப் புகழை நிலைநாட்ட விரும்பினான். ஆதித்த கரிகாலனைச் சென்றடைந்தான். வீரபாண்டியனோடு நடத்திய போரில் ஆதித்த கரிகாலனுக்கு வலது கையைப் போல இருந்து உதவி புரிந்தான். இதனால் ஆதித்த கரிகாலனுடைய அந்தரங்க நட்புக்கு உரியவனானான். வீரபாண்டியன் விழுந்த நாளிலிருந்து இருவரும் இணைபிரியாத தோழர்கள் ஆனார்கள். இந்த மூவரும் ரதத்தில் சென்ற

போதுதஞ்சாவூரிலிருந்து பராபரியாக வந்த செய்திகளைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“இந்தப் பழுவேட்ட ரையர்களின் அகம்பாவத்தை இனிமேல் என்னால் ஒருகணமும் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. நாளுக்கு நாள் அவர்கள் வாய்வு கடந்து போகிறார்கள். நான் அனுப்பிய தூதன் பேரில் ‘ஒற்றன்’ என்ற குற்றம் சுமத்துவதற்கு இவர்களுக்கு எத்தனை அகந்தை இருக்க வேண்டும்? அல்லது பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு ஆயிரம் பொன் கொடுப்பதாகப் பறையறை வித்தார்களாமே? இதையெல்லாம் நான் எப்படிப் பொறுக்க முடியும்? என் பறையிலுள்ள வாய் அவமானத்தில் குன்றிப் போயிருக்கிறது. நீங்கள் கனோ பொறுமை பதேசம் செய்கிறீர்கள்!” என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

“பொறுமை பதேசம் நான் செய்ய வில்லை. ஆனால் இந்த மாதிரி முக்கியமான காரியத்துக்கு வந்தியத்தேவனை அனுப்ப வேண்டாம் என்று மட்டும் அப்போதே சொன்னேன். அந்தப் பதற்றக்காரன் காரியத்தைக் கெடுத்து விடுவான் என்று எனக்குத் தெரியும்! வான விசவும் வேலை எறியவும் மட்டும் தெரிந்திருந்தால் போதுமா? இராம காரியமாகத் தூது செல்கிற வனுக்குப் புத்திக் கூர்மை இருக்க வேண்டும்... என்று கூறினான் பார்த்திபேந்திரன்.

இளவரசன் கரிகாலன் வந்தியத்தேவனிடம் கூட்டிய அபிமானம் பார்த்திபேந்திரனுக்குப் பிடிப்பதில்லை. எப்போதும் அவனைப் பற்றி ஏதாவது குறை சொல்லிக் கொண்டிருப்பான். அவன் செய்யும் எந்தக் காரியத்திலும் குற்றம் கண்டுபிடிப்பான். ஆகையால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அவன்

வாறு குற்றம் சொன்னான்.

ஆரம்பித்து விட்டாயா, உன் கதையை? வந்தியத்தேவன் பேரில் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? உங்களுக்குப் பொழுது போகாது. அவனுக்குப் புத்திக் கூர்மையில்லா விட்டால் வேறு யாருக்கு இருக்கிறது? எந்த விதத்திலாவது, எப்படியாவது, சக்கரவர்த்தியிடம் தேரில் ஒட்டையைக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று நான் இட்ட கட்டளையை அவன் நிறைவேற்றி விட்டான். அதனால் பழுவேட்ட ரையர்கள் கோபங்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் வந்தியத்தேவனின் தவறு என்ன?” என்று ஆதித்த கரிகாலன் கேட்டான்.

“தாங்கள் சொல்லி அனுப்பிய காரியத்தோடு அவன் நின்றிருக்கமாட்டான். வேறு வேண்டாத காரியங்களிலும் தலையிட்டுருப்பான்!” என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

“நீ சற்றுக் கம்மாயிரு! தாத்தா! ஏன் இப்படி மௌனமாயிருக்கிறீர்கள்? தங்களுக்கு உயிருண்டு என்ன? ஒரு பெரும் படை திரட்டிக் கொண்டு சென்று தஞ்சாவூரிலிருந்து சக்கரவர்த்தியை மீட்டுக் காங்கிக்கு அழைத்து வந்துவிட்டால் என்ன? எத்தனை நாள் சக்கரவர்த்தியைப் பழுவேட்ட ரையர்கள் சிவையில் வைத்திருப்பது போலவைத்திருப்பதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது? எத்தனை நாள் பழுவேட்ட ரையர்களுக்குப் பயந்து காலம் கழிப்பது?” என்று பொங்கினான் ஆதித்த கரிகாலன்.

தம் வாழ்நாளில் அனுபத்தாறு போர்க்களங்களைக் கண்டு அனுராதம் பெற்றவரான திருக்கோலவூர் பரியமான் — மிஸாடுடையார் — மறு மொழி சொல்லுவதற்காகத் தொண்டையைக் கடைத்துக் கொண்டார். இதற்குள் எதிரே கடல் அலைகள் தெரியவும் முதலில் இந்த ரதத்திலிருந்து இறங்குவோம். தம்பி! வழக்கமாக இடத்தில் போய் உட்கார்ந்து பேசுவோம். எங்கு வயது ஆகிவிட்டதல்லவா? ஒடுகிற ரதத்தில் பேசுவது எளிதாக இல்லை” என்றான்.

(தொடரும்)

விஸ்ட்ரம்

ஒரு உயப்பதிக உணவு

நீரிழிவுக்காரர்களுக்கென்றே பிரத்யோகமாக
வடிவமைக்கப்பட்டது

சோர்வை நீக்கி, சக்தியை கொடுத்து
தேய்மை ஊட்டுகின்றது

கொழுப்புச் சத்து சிறிதும் இல்லாதது

முழுவதும் தானியம், பருப்பு வகைகளால் ஆனது

செயற்கை வண்ணமோ, மணமோ, ருசியோ
சேர்க்கப்படாதது. இயற்கை தந்த பாதுகாப்புடன்
அளிக்கப்படுகிறது

ஸ்பெய்ன்ஸர்ஸ், சித்தாமணி, நீலகிரிஸ் மற்றும் எல்லா மருந்துக் கடைகளிலும், டிபார்ட்மென்டல் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

ஆயிரம் இரவுகள்

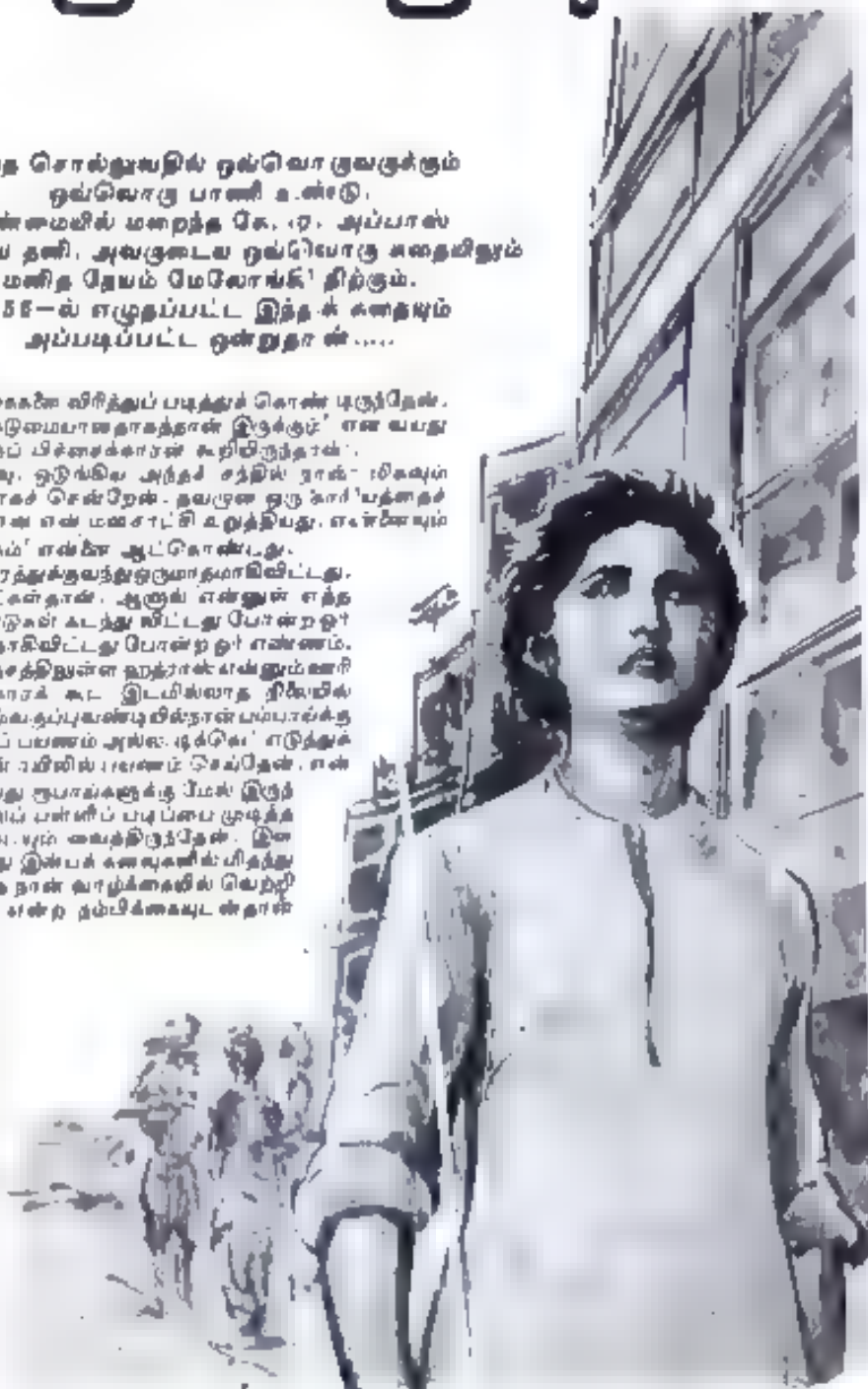
கதை சொல்லுபதில் ஒவ்வொருவருக்கும்
ஒவ்வொரு பாணி உண்டு.
அண்மையில் மறைந்த கே. ஏ. அப்பாஸ்
பாணியே தனி. அவருடைய ஒவ்வொரு கதையிலும்
மனித நெயம் மேலோங்கி நிற்கும்.
1958-ல் எழுதப்பட்ட இந்தக் கதையும்
அப்படிப்பட்ட ஒன்றாகும்.....

21 திரிகைகளை விரித்துப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.
'முதல் இரவு கடுமையானதாகத்தான் இருக்கும்' என வயது
முதிர்ந்த அந்தப் பிள்ளைக்காரன் கூறிவிருந்தான்.
முதல் இரவு, ஒருநிலை அந்தச் சத்தில் நான் - நிகவும்
ஜாக்கிரதையாகச் சென்றேன். தவறான ஒரு கார்ப்பத்தைச்
செய்கிறேன் என என மனசாட்சி உறுத்தியது. என்னையும்
பீதிய 'வேட்கம்' என்னை ஆட்கொண்டது.

பம்பாய்க்கர்த்துக்குவந்து ஒருமாதமாகிவிட்டது.
மூப்பிதே நாட்கள்தான். ஆனால் என்னுள் எத்த
னையோ ஆண்டுகள் கடந்து விட்டது போன்ற ஒரு
உணர்வு, கவதாவிவிட்டது போன்ற ஒரு எண்ணம்.
உத்திரப்பிரதேசத்திலுள்ள ஹதராஸ் எங்கும்கூட
விழுந்து உட்காரக் கூட இடமில்லாத நிலையில்
உள்ளாளும்கூடும்புகளெல்லில்தான் பம்பாய்க்கு
வந்தேன். ஒளிப் பவணம் அல்ல. அக்கொ' எடுத்துக்
கொண்டதான் அமீலிய பவணம் செப்தென். என

எப்போது இருபது ரூபாய்களுக்கு மேல் இருந்
தது. உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடிக்க
சேடிமிகெட்டன. ஆம் கவத்திருந்தேன். இன
னாய் பருவத்து இன்பக் களவுகளில் பிதந்து
கொண்டிருந்த நான் வாழ்க்கையில் வெற்றி
காணுமோம் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான்

பம்பாய்க்கு
வந்தேன்.
எனக்கு ஒரு
வேலைவும்,
சொந்த
மாகத் தயாரி
மிட முய
லிடைக்கும்
வரை தன்னு
டன் வைத்
துக்கொள்ளு
மாறுபயிபாய்
வாசி ஒருவ
ருக்கு அவரது
நன் பரிட
மிருந்து கடி

தம் வாய்க்கி வந்தேன். அவர் ஒரு பஞ்சாபியில் பணிபுரந்துவரும். டேரஸ் பகுதியில் ஒரு காட்டில் ஐந்தாறு பட்டினம் உள்ளன. இரண்டில் அவர் தங்கியிருந்தார். அந்த அன்றதான் அந்தக் கடுமையான திருத்த சபையானது, படுக்கை அறை, தனக்கும் அறை எல்லாம் துறந்தை துறக்கூறும் துடித்தனம் செய்தது. அவை நண்டபரின் நண்டபர். காட்டில் வரிசை வரிசையாகக் கூட்டப்பட்ட இவ்வ அறைகளுக்கு முன்னால்தான் டேரஸ் வந்து. அந்த வார்த்தையில் தான் இரண்டில் தான் சேலிப்பேன். ஒரத்தினுள்ள கக்கனின் மனமும் பாக்கியிலிருந்து விரம்பி வரும் புனையில் மனமும். இரத்தம் ஒரு புதிய சகிக்க முடியாத மனம் விகம்.

மகம் முடியவரும். நான் தெரிந்ததானால், அதுவருவதால், கட்டுப்பாடுகளை, வேலை தேடித் தரும். திரையின் முதலியவற்றிற்கு ஏறி இறங்கினான். படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, அதுவருவது களைத்துப் போவான். தூக்கமும் உடனே வந்துவிடும். உடனே அந்த வார்த்தையில் விகம் துர் நார்தம் என்பதாகத்திருந்த இரண்டு இருக்கைகளில், அங்கு படுத்தும் தரங்க முடியவருதான். அன்றம் படுக்கைக்குள் இருப்பினும் தத்தல்வரால் இதுதான் விரைவாக.

ஒருநாள் இரவு, என்னைப் பாரியாகவிய இரவு, அந்த இரவுதான் என்னைப் பாரிய பாரத்து மனவாக்கியது. அந்த இரவில் மருத்துவர்க்கு கற்றுநின்ற. கொம்புப் பிழந்த இரவு, வார்த்தையில் படுத்திருந்த எனக்கு வீட்டிலுள்ள இரண்டு கொடுத்த தம்பதிகள் பேசும் குரல் கேட்டது.

அப்போது அப்பா கொம்புத் தரங்க முடிய வில்களில் என்னைப் பாரிய. கதையவரவது திருந்தால் கொஞ்சம் காற்று வரும்.

கதைய எப்படியும்மா திறப்பது அவர் அங்குபடுத்தி இருக்கிறார் என்ற கதையன். இதற்குப் பின்னால் நான் அங்கிருப்பது சரியல்ல என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். மறுநாள் வேறே தீவில் படுத்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்து கொள்கிறேன் என்று அவர்களின் கதறிவிட்டேன்.

வேண்டி வெறுப்பாக, 'சென்கரியமாக இருக்காதவரால்' எனக் கேட்டார்.

பெரிய இடம் மிகவும் சாதிப்பது இடம் என நான் பொய் சொன்னேன்.

முதல் இரவு

இப்பால் நகரத்தின் பிளாட்டாரத்தில் படுத்திருந்த பிள்ளைக்காரன் முதல் இரவு கடுமையாகத்தான் இருக்கும். பழகிவிட்டால் சரியாகப் போவீரென்' என்றான்.

அன்று இரவு நான் கொஞ்ச நேரமே தூங்கிவிடுப்பேன். பிளாட்டாரத்தில் கிடத்தின்னதென்று கற்கள் என்று கதைவாயும், வலும்எப்படியும் கட்டப் பதம் பார்த்தன. மூடப் படாத சாக்கடை யிலிருந்து விரம்பி வரும் துர்நாற்றம் மூக்கைப் பிடித்தது. சாக்கடை யில் புரண்டிருந்த ஒரு நாள் புதுமுகம்

வந்த முடியில் என் முகத்தோடு வந்து மோப்பம் பிடித்தது. சிறிது நேரத்திற்கு முன் தான் என் கால் விரல்களை குறிப்பிட்டுச் சென்ற பணியைத் தேடி வந்த பூனை என் காலில் நக்கியது. உடனே காலணியை அணிந்து கொள்ள நினைத்து எழுந்து வந்த காலில், காலணிகளைக் காணவில்லை. எத்தப் புண்ணியவாரே இருக்கக் கொண்டான். இப்போது, எடுத்துக் கொண்டான்.

காலணிகள் பார்த்ததென், எந்திர மண்ட வந்திருந்த அப்பாதுள்ள நடுத்திரக் கூட்டம் பிழைக்கிறார்களென ஒளி வீசின. பம்பாய் நகரத்தில் வானவாயில் மாடமாளிகை களைப் பார்த்தேன். ஒரு கணம் என்னைப் பணம் ஆட்கொண்டது. எந்த திட்டத்திலும் அந்த மாடமாளிகைகள் தரைத்துரை மட்டமாகிவிடும் என்ற கணம் வானத்தில் தொன்றியது.

மாநகரத்தில் சென்றதொரு குழைபு வளையலென்று தின்றது. இரவில் நெடு நேரம் வரை வேலை செய்யும் குறும்புப் பெண்கள் வீடுகளிலிருந்து அன்றைய வந்தியம் கணவாயும், காங்குறித் தொக்களையும் விசிறார்கள். அவற்றில் சில என் மீதே விழுந்தன. மறுகணம் கண்களில் எங்கோ தின்று கொண்டிருந்த நாய்கள் ஒட்டி வந்தன. நுரைத்துக் கொண்டே வந்த அளவு போட்டி போட்டிக் கொள்ளும் கணவாழ் பகிர்ந்தன. பிரதான ரஸ்தாவில் ஒரு காள் பறந்து சென்றது. காக்குகள் இருந்த பெண்மணிகள் கரக்கப் பிடித்தனர். அவர்கள் மேலும் கலகத்தை சேர்த்தவர்கள் போல் தொன்றியது. பக்கத்திலுள்ள ஒரு பாலத்தில் வறியவர்களுக்கு ஏரில் சென்றது. ரயில் சக்கரங்களின் எதிர்ப்பு விசிற்கது, விசிறாவித்து இடி முழக்க மெனக் கேட்டது.

இவ்வளவையும் செத்துக் கொண்டு எனக்குள் படுத்திருந்த பிள்ளைக்காரன் குழைபு விட்டுத் தூங்கினான். அவனைப் பார்த்து நான் பொழுதாய்விட்டேன்.

57-வது இரவு

இரண்டையோ பாரிகள் பட்டணத்தில் நானும் இப்பொழுது ஒரு சிப்பாய்.

முதல் இரவு அனுபவத்திற்குப் பின் சில நாட்கள் பாதையோரத்தில் படுத்து உறங்க நான் சிரமப்பட்டேன். சௌபாத்தியங்கள் தொங்கும் தொட்டத்தில் பெருகிய படுக்க முயல் தென். உடற்காற்றில் கமரக்கலர் வாய்என்ற எண்ணத்துடன் 'மளரல் புரைய' பதறியில் ஒரு சிவிமா தடினையில் வீட்டு முன்னால் படுத்து உறங்க முயல் தென். ஆனால் நடக்கவில்லை. இங்கெல்லாம் இரவில் நேரத்து சுற்றும் போலீசார்கள் வீரட்டி யடித்தார்கள். எனவே மீண்டும் பாதையோரத்திற்கு வந்தேன்.

கே. ஏ. அப்பாஸ்

இறுதியில் ஓர் அருண்மயான இடத்தைக் கண்டு பிடித்தேன். பெரோஸ்கா மேட்டா ரோட்டில் ஒரு பாக்கிலின் முன்னால் படுக்க ஆரம்பித்தேன். அந்த இடம் ஒரு பாதுகாப்பான இடம் என என் தன்னுணர்வில் தோன்றியது. அந்தப் பாக்கி என்னுடைய பாக்கி என்ற விசித்திரமான உணர்வுடன் என்னுடைய உடனடிக்கிரமப் பாதுகாப்பதற்காக அங்கு படுத்தேன்.

நான் எப்பொழுதும் அந்த பாக்கிக்கு நோக்கியே முகத்தை வைத்துத் தூங்குவேன். பாக்கிலின் பிஞ்சுமாண்டமான கண்ணாடிச் சுவரின் தங்க நிறத்தில் பாக்கின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பாக்கிலின் மூலதனம் 30,00,30,000 ரூபாய் எனக் கொட்டை எழுத்துக்கள் காட்டப்பட்டன. இப்பொழுது எனக்கு தங்குதல் துக்கம் வருகிறது. தூங்குவதற்கு முன்னால் பாக்கிக்கு கொட்டை எழுத்துக்களில் நோக்கியும் 30,00,00,000 என கணக்கில் பளிச்சிடுகின்றன 5 கோடியா அல்லது 30 கோடியா? எனக்கு கணக்கு தங்குக வராத. பணத்தை நினைத்துக் கொண்டு தங்குதல் தங்கி விடுவேன். நேற்று இரவு வட்டக்கணக்காளரூபாய் எனக்குக் கிடைப்பதாகக் கனவு கண்டேன். அவற்றைப் பம்பாயிலிருந்து உதிரிப் பிரதேசத்திலுள்ள எனது சிறிய ஊரான ஹாக்காக்கு அனுப்புவதுபோல் கனவு கண்டேன். ஆம் எனது பெற்றோர்களும் தன்னுடைய மகன் பம்பாயிலிருந்து ஏராளமான பணத்துடன் திரும்புவான் என நம்பிக்கை வுடையிருக்கின்றனர்.

127-வது இரவு

நான் அருண்மயாகத் தங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த இடத்தையும் இழக்க நேரிடது. கொள்ளைக்காரர்கள் அந்த பாக்கிக்கு நுழைகிறார்கள். கொள்ளையடித்தனர். அன்று இரவு நடத்த திவழ்ச்சிகள் நிகழத் தாயேயுடனாகிறது அந்த பாக்கிக்கு நுழைவதும் மனைகள் கண்டு. அன்று இரவு அமைதியுடன் ஒரு கனவெழுப்பின. பனி யோசனை என்னை எவ்வாறு ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பியது. கண் விழித்துப் பார்த்தேன். கொள்ளைக்காரர்கள் ஒருவர்தான் என ஆயத்தம் செய்தார்கள். எனக்கு அவர்கள் மீது கடுமையான வெயும் ஏற்பட்டது. என்னுடைய 'பாக்கி' அல்லவா கொள்ளையடிக்கப்பட்டது.

அத்திரமடைந்த நான் கொள்ளைக்காரர்களின் குறுகிய டிரவுரைப் பிடித்துத் தேன். அவன் கைகள் இரண்டிலும் கத்தை கத்தையாக ஏன்நி நோட்டுக்கள் இருந்ததால் கண்ணை உதற முடியவில்லை. ஒடிக்கொண்டே ஓடுகின்றேன் மனைக்கே திரைத்தான். ஆனால் போலீஸ்காரர்களின் விசில் சத்தம் கேட்கவே நிதானம் இழந்த அவன் தன் காலால் என் மீது ஒய்வி ஓர் உடை கொடுத்தான். தான் மீறியிருந்தேன். அவன் ஒடிவிட்டான். அவனது டிரவுரை துணிவின் ஒரு பகுதி மட்டுமே என கைமீறியே இருந்தது.

நீடிட தெய்வம் வந்து ஒன்று இருக்கலாம். ஆனால் அதுதான் எவ்வாறாக இருக்கிறது என்பதால் அதுவேதான் மற்ற தெய்வங்களுமாயிருக்கிறது என்ற எண்ணம் - இருக்க வேண்டும். ஒன்றைப் பிடித்துக் கொண்டதற்காக இன்னொன்றை தித்திக்கக் கூடாது. விண்ணுதான் கடவுள். சிவன் ஒரு ஜீவன் - அல்லது சிவன் தான் கடவுள். விண்ணு ஒரு ஜீவன் - என்னுடைய ஒரு மூர்த்தியிடம் துபிஷதம் பாராட்டி இப்பிரகாரம் ஒருத்தர் சுவாமி. இன்னொருத்தர் பக்தர் என்றும் பக்தருக்குரிய மரியாதையைச் செய்து தானே வேண்டும்? சிவன் விண்ணுவுக்கு பக்தன்; அல்லது சிவனுக்கு விண்ணு பக்தன் என்றே சொல்கிறார்களே தவிர இருவரும் பரஸ்பரம் துபேஷித்துக் கொள்ளும் விதமாக என்னுடைய வாழ்க்கை

தது. ஒரு தங்க நகுடம் என்ற முறையில் கொள்ளைக்காரன் அணிந்திருந்த ஆடை யின் ஒரு பகுதியை நான் போலீஸ்காரர்களிடம் தந்தேன் அந்தக்கொண்டு கொள்ளைக்காரர்கள் பற்றிப் போலீஸார் துப்பறியலாம் அல்லவா? ஆனால் நான் ஒரு பிராமி பாரம் காட்டுவது திரித்தனம் போலீஸார் என்னைவரை செய்துவிட்டார்கள். அவர்களிடமிருந்து மீட்டது பெரும்பாலான விவரம். இவையும் பாங்குகளின் முன்னால் படுப்பது சிவன் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

எனவே என்னுடைய கனவான தாழ்மறையே நோட்டிட்டு மாற்றினேன். தாழ்மறையே நோட்டில் என்றதும் அங்கு ஓர் அறை எடுத்துவிட்டேன் என நினைத்து விட்டார்கள் என்றால் போன்று பதிவு செய்து மாற்றிவிட்டிருக்கிறார்களே தவிர நோட்டி லில் ஓர் அருகான வெளி வாந்தனத்தைக் கட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு தங்க இடத்தை நோட்டுக்கொடுத்தேன் நோட்டிலில் தயாராக கைகளில் காசின் 'ஆம்'மென்று விடும். அந்தோடு இரவில் அகாலத்தில் நோட்டிலில் தங்க வகுப்புகளையும் ஒரு கண் பார்த்துக் கொண்டேன். அழகிய கருப்பு நிற ஆடை அணிந்த அந்திய தாட்டுக் கணவர்கள். செக்கச் சிவந்த உடம்புக்கு மெருகேற்றும் வகையில் பாய்ஸ். அணிந்து வரும் மானவயர், கதாரை உடுத்தும் தங்கர்கள், அவர்களுடைய கைகளில் துலவிற்கும் தகவலளித்து வரும் ராஜா ராணிகள், இத்தகைய திருக்கட்டத்தினர் கொடுத்த கையுதவர்கள். பட்டா பை பை பட்டா என் என்ற குரல்கள் ஒலிக்க வந்து போவது கண்டித்தானாக காட்டியாக இருந்தது. பணம் தாங்கிகள், அழகு இவைகளின் அற்புதக் காட்சியை அங்கே காணலாம். ஒரு சிவ்மாத் காட்சியைவிட இவை அற்புதமாக இருந்தன. சிவ்மாவில் கரும் புவிக்கினை படத்தித்தானே பார்த்திருேன். இங்கே அந்த

விவிலியே. அப்படியிருக்க அவர்களில் ஒருவரை நாம் ஏன் துஷேழிக்க வேண்டும்?

ஒரு புராணத்தில் சிவன் விஷ்ணுவை நமஸ்கரிக்கிறார்; இன்னொரு புராணத்தில் விஷ்ணு சிவனை நமஸ்கரிக்கிறார் என்பதால் இவர்கள் சின்னங்கள் காணவில்லை. சிவனை நமஸ்காரம் பண்ணு என்று சிவனே சொல்லாமல் விஷ்ணு அதை நமஸ்கரிக்காரியத்தில் உபதேசிக்கிறார். இப்படியே நமக்கு விஷ்ணு பக்தி உண்டாக்கவே சிவன் விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கிறார். ஆவர்களின் மீதவிதமான ருசிகளுக்குத்தான் மாற்றி ஒரே பரமாத்மா வேறு வேறு பதத்தில் வருகிறார், அவரவருக்கும் தங்கள் இஷ்டமூர்த்தியிடம் இடபக்தி உண்டாவதற்காக, நாமே இன்னொரு மூர்த்தியால் இந்த மூர்த்தியை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறார். பகவாதிகள் பூஜிக்கிற மாற்றியே பாகவதர்களையும் பூஜிக்க வேண்டும் என்று ஸ்வயந்தரங்கள் சொல்கிறார்கள்.

சிவனைப் போலவே சிவனடியானவரும் மூர்த்தியைப் போலவும் என்று சைவர்களும் சொல்கிறார்கள். எனவே இவர்களில் ஒருத்தர் இன்னொருத்தரைப் பூஜை செய்கிறார் என்றும் போது கூட, பூஜை செய்பவனான நாம் நமஸ்கரிக்கத்தான் வேண்டும்.

— துக்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ 'சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகள்.

நாமினனிகளை அவர்களது விவா விபேஷைகள் நேரில் பார்க்கும்போது எப்படியிருக்கும்? ஆய்விதரையழைக்கலாம். இவ்வு நேரில் பார்க்கும் கவர்சிகள் சிறப்பாகவேயிருந்தன. அங்கு வரும் ஏறிலர்களின் அளவகனிமேகம். வாய்ப்பு இருந்தால் சைவத்தொடர்புகளில் புறமணத்தை நாம் நுகரத்தேன். ஒரு சைவர ஒரு பேரழிவு என்பதை உடனடி தெள்கலாம். அவர்கள் நேரையில் ஒரு பகுதி வன்முகத்தில் பட்டது அவரையே பார்க்கும் மெய்யறத்திருந்த எனக்குச் செவியப் பகுதி மிகத்தில் பட்டது இவா பூர்த்ததரன் இருந்தது. நன்றாக இனிமையாக இருந்தது. கொடுத்த சுவைக் வேண்டுகோள் மறுபடியொரு நாம் இரவு, 25 இரவில் காதுவர்கள் நேரடி நேரடியாக வந்தார்கள்.

மதாபிமானம் இருந்தால் அளவகிகள் கொஞ்ச நேரத்தைக் கழித்தார்கள். இவையே வந்தனர். வரத்தாலில் படுத்தது உடனடி எங்களை அவர்கள் வந்தனர். எங்கள் என் என்னியிருப்பாக்கள் போலாம். அல்லது துடிக்கிப் பார்த்து என்ன நினைத்திருக்கலாம். அல்லது அங்கு படுத்திருக்கிறவர்களுக்கு அங்குவன் தெரியாதென்று நினைத்திருக்கலாம். நான் பத்தாவது வரை படித்தேன். எனது நன்மை. அங்கு படுத்த வரும் பாஷா ஒரு நாள் நாடி என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறவரால் பின்பு அல்லவா? அதனுள்ளும் அவர்கள் தோராகப் பேசினார்கள். 'கண்ணே, உன்' என்பதை இந்த இரவில் போலாம்? 'பூரணமாகப் பார்த்தால்... அல்லது தீ விருந்தினால் இரவு முழுவதும் திரவ ஒளியில் நாம் இருவரும் தூவியாக இருக்கலாம்.'

மறுகணம் ஆனந்தக் கதையக் கொண்டு காசி: ஏறி அவர்கள் கடற்கரையை நோக்கிச் சென்றார்கள். எனது கற்பனை சுடிவாசனம் குதிரையைப் போல் பறந்தது. நிலவொளியிலே ஜுதாரைப் கடற்கரையில் விகம் இனிமையான தென்மல் கடற்

கரை மணலில் புரளுவது போன்ற எண்ணம் எல்லாம் செத்து இரவுமுழுது என்ரு மனமயக்கத்தை தந்தது.

274-வது இரவு

இரவு நேரம். வில் நான் தங்கியிருந்த அனாதைய, இயிலை வரத்தாலாவக் காலி கொந்து எத்தலைபோல் நாய்களாகியிருந்தன. காலி செய்வதில்லை. காலி செய்யப்பட்டுப் போனது. தாது நேரம். வில் தங்க வரும் சிறகுக்கு நங்கள் வரத்தாலில் 'சகியம்' என்ற கத் தென்பட்டேன். எவ்வித புகாரி தென்படாது. உடனே நங்கள் வேளிமேற்றப்பட்டோம்.

அதிலிருந்து நான் பருவ காவத்திற்கேற்ப எனது படுக்குமில் தந்த பல இடங்களுக்கு மாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். மெயில் காவத்தில் அப்பாலே பத்தரில் தாங்கியேன். மனது காவத்தில் மகாத்மா காத்திரத்தாலிலுள்ள ஒரு பெரிய கடை யில் முள்ளுல் மனது தீர் மெயே விழாதபடி பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில் படுத்து உறங்கியேன். கடைக்கு எதிரே பிரகாசமான விளக்குகளில் தோதில் தீக் கலறிகளா, தங்கள் தவாரிப்பான பெண்கள் அனையிப் பாடின விளம்பரப்படுத்த பாடிகள் என்ரு அளிந்த பெண்மணிகளில் கருவிகள், எடுப்பாக அளக்கப்பட்டிருந்தன. மறுபடியும் நான் நிம்மதியாக கத்தாங்க முடியாத நிலை.

இப்பொழுது நான் வேலைவிலலாத ஒரு வன்மல். எப்படியோ மாதம் ரூ 45 சம்பளத்தில் ஒரு வேலை கிடைத்துவிட்டது. ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யும் ஓர் அலுவலகத்தில் நான் பிழைக்க வேலை பார்த்தேன். அந்த அலுவலகத்தில் ஏற்றுமதியும் நடக்கவில்லை. இறக்குமதியும் நடக்கவில்லை. எல்லா விவரபாரமும் கடிதங்கள், தத்திகள், தொலைபேசிகள் அல்லது பின்னறையில் ரகசியப் பேச்சுக்கள் மூலமே நடந்தன. அங்கு நடந்த

விவாபாரம் தன்னை மார்த்தெக் விவாபாரமே என நான் சந்தேகித்தேன். எப்படியிருந்தால் எனக்கென்ன? எனக்கு மாநம் ரூ 45 இவை க் கிறது.

எனக்கு வேலை கிடைத்துவிட்டது. ஆனால் தங்குவதற்கு ஓர் இடம் கிடைக்கவில்லை. ஒரு சின்ன ஓடுகிற இடத்திற்குக் குறைந்தபட்சம் ரூ 200 பக் (இரண்டு நூர் சென்னை) வரையில் தகரத்து வெளியீடுபுறத்தில் தென் இந்தியா ஸ்வர் சேரித்த வீடு கட்டும் தொழிலாளர் கள் வாசம் செய்யும் குடியகைகள் ஒன்றின் நாயன் தங்கலாம். ஆனால் அகல வேகு திரத்தில் உள்ளது. மேலும் தகர வாழ்க்கை, கறுவையுப் திறந்த, ஒளிவிளக்குகள் திறந்த, போக்குவரத்து திறந்த தகர வாழ்க்கையை நான் விரும்பினேன். தகரத் தில் வேறு சிலருடன் சேர்த்து மாநம் ரூ 10 லா. வாக கொடுத்தே. ஒரு பெரிய வீட்டின் ஓர் அறையில் தங்கலாம் அகலவும் முயற்சி செய்தேன். ஆனால் ஓர் இரவு கூட என்னுள் தங்க முடியவில்லை. அன்னல் கூட இவ்வாத அக்க அறையில் ஆறு பேர்களுடன் என் னுள் படுத்து சந்தக் முடியவில்லை. எனவே பார்த்த லாண்டிதன் சீமே மீண்டும் பாதை யோரத்திற்கு வந்துவிட்டேன்.

இப்பொழுது நான் லாமியிடம் ரகநா வில் தங்குகிறேன். சிவீயாவுக்குச் சென்னை யுணம் இல்லாத நாட்களிலும் சாதி சாஸ்திர கிணீயாப் பார்த்துச் செல்லும் கட்டத்தின ஓர் இலவசமாய் பார்த்து முடியும். தங் கனது அழகான மெருகு கலையாத மோட்டார் களில் போதும் சிவீயா தட்சத்திரங்களைக் கூட என்னுள் பார்த்து முடியும். ஒருநாள் நிதிப் குமாரரைப் பார்த்தேன். நிதிப் குமா ரென்று வரக்கக் கத்தினேன். கட்டத்தில் என்னுடைய குரலை அவர் கேட்கவில்லை. அவரது சார் வேலமாகச் சென்றது. பிங் தொடர்ந்து நிதிப் குமாரின் வீட்டைக் கண்டு பிடித்துவிட்டேன். ஆனால் வீட்டுக்குள் நுழைய முடியவில்லை. அவரது வீடு போலீஸ் வீட்டு அனுக்கு அருகாமையில் இருந்தது.

537-வது இரவு

இப்பொழுது இரவு நேரங்களில் ஒளி வரட்டியது. எனவே மறுபடியும் என்னு படுக்கையை நிலைப் பாலத்திற்குச் சீமே மாற்றிக் கொண்டேன். ஒரு பெரிய 'தாங்கவன்' போஸ்டர் எனக்குக் கிடைத் தது. அதை வைத்து ஒளிரிவிருந்து என்னைப் படுத்துவதற்குக் கொண்டு. அந்தப் போஸ்ட லில் ஓர் அழகான நடிக்கலின் படம் வரையப் பட்டிருந்தது. சாஞ்சல் பாலாஸின் படம்தான் அது. 'பெயிண்ட் பூமி'யிருத்த பாகத்தையே வைத்து என்னைப் பார்த்து நிக் கொண்டு படுத்து வந்தேன். ஆனால் அதற்கும் இடைபுறம் வந்துவிட்டது. குறைய மனம் படைத்த சிலப்பொறுக்கிகள் படத்தை ரசிக்க ஆரம்பித்துவிட்டனர். எதேதோ பேசி ளுக்கள், சிலப் படத்தைவிடவும், படத்திலுள்ள சாஞ்சல் பாலாஸின் அழகை அநரக் கரை முத்துமீடவே ஆரம்பித்துவிட்டனர்.

இனி என்ன செய்வது. சாஞ்சல் பாலா ஸின் குடித்தை என் குடித்தோடு வைத்துக் கொண்டு காங்கவன் துணிவை மாற்றிப் போட்டுக் கொண்டு தங்க ஆரம்பித்தேன்.

540-வது இரவு

கூடுதல் காலம் தங்கவில்லை. பாலா த யோர் வாசிகளுக்கும்கு வசத்ததின் இன்பம் கிடைத்தது. இவ்வளவு இவ்வாத 'குல் யோகர்' மரம் செக்கச் சிவந்த மலர்களாக் கொண் மரமாயிற்று. அத்த மலர்களிப் பார்த்ததும் நான் ஒரு தத்துவ ஸ்ரானி போன்று சிந்திப்பிறேன். "எனது வாழ்க்கை யும் இவ்வளவு மரம் போல்தான் இருக் கின்றது. திமிறென எனது வாழ்வினும் வசத் தம் ஏற்படாதா? வாழ்வு மலராதா?" தகைய எண்ணங்கள். சித்தநிலைய வீடுந் தோன் சிவீயாவில் தோன்றும் பிச்சைக்கார வேதாத்தியல்வ நான்.

ஆனால் இங்கே வசத்தம் உண்டு என்பதை நானறிவேன். செத்திரப் பூக்களைப் பார்த்து, ரசிக்க விரும்புகிறேன். அந்த சம்பவம் 'சம்பவ' வைபுல் பார்த்த விரும்புகிறேன். பாதை யோர்வாசிகளில் அவன் பேரழிவி இவ் வளில்லாத மரத்தில் தோன்றும் அழகான செத்திரப் பூக்களைப் போல் அவன் ஓர் அழகி.

அவன் எங்கிருந்து வந்தான் என்பதை நானறியேன். ஆனால் அவன் அழகின் இருப் பிடம் என்பதை நானறியேன். அவனது சிவந்த மேனி, தலதிரக் கண்கள், கருமை யான கத்தல், காங்கவன் தீட்டி உட்கார்த்து கொண்டு அவன் தலை சீவி முடிப்பது, இவற் றையே நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் மட்டுமென்ன? எல்லோருமே பார்த்துக் காங்க, ரசித்தார்கள். ஆனால் அவன் என்னை மட்டுமே நோக்கினான். குழாய்க்கு நான் செல்லு அவனும் வந்து விடுவான். குழா வைத் திருக்கும் சில சம்பவங்களில் என் கூட அவனது கையேல் படுக. கைகள் அவன் எடுக்க மாட்டான். தமது சம்பவ சக்ததை அவன் விரும்புகிறானா? இவ்வாறு என்னி யோன்.... ஒருவேளை அது கற்பனையாக இருக்கலாம்.

சம்பவ ஒரு தங்க பெண். பாதையோரத் தில் வகுடக் கண்களில் தங்கி வரும் நான் பாலா அறிவேன். அவர்க்கு எப்போதையே யும் கி. 'சம்பவ' தங்கவன் தான். அந்நிச் சந்தேகமே கிடையாது. அவனது கண்களில் ஏதோ ஒரு கவனிதோய்ந்திருந்தது. பழமும் கவந்திருந்தது. சில சம்பவங்களில் வேட்கின் அம்புகிறவரான மாங்கனின் கண்களைப் போன்று சம்பவாவின் கண்கள் நோற்றுவனித் தன. ஆனால் வேறு வாழ்வினில் - நான் மட் டுமே அவனைப் பார்த்திறேன் என்று தெரித் தால் அவனது அழகில் கண்கள் ஒளி வீசும். அவனை அறிவாமலே புன்னடை பூப்பாக். அப்போது கூடத் காஸத்தின் இன்பாறு, பங்குகரை திறந்தது அவன் புன்னடை பூப் பது போன்றிருக்கும்.

அவன் வாசிடமும் பேசுவது கிடையாது.

எல்லோரும் அவனுடன் அவ்வளவு—சிதே கம் கொள்ள விடும்பினர். அதற்கான முயற்சி செய்தனர். சிலர் கெட்ட நோக்கத்துடன் அவனுடன் பந்த ஆளசம்பாட்டனர். அவளுக்கு ஒரே ஒரு சிநேகிதன்தான் உண்டு. அந்த நண்பன் பட்டினி வால் நோஞ்சு போன ஒரு கால் இல்லாத குழந்தை. அந்த நாயை 'மோத்தி' என அவன் பிரியமாக அழைப்பான். இவ்வளவு அருகான ஒரு பெண் அந்த அவலச் சண்டை நாளில் மீது எய்தாது தான் அவடி கடந்த அன்பு வைத்திருக்கிறாளோ? என எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டனர். ஆரம்பப் பானதயோரவாகிகள் எத்தனையோ விசித்திரமான சம்பவங்களைப் பார்க்கிறார்கள். விசித்திரமான நிகழ்ச்சிகளை அனுபவிக்கிறார்கள். அத்தனையும் விசித்திரங்களில் இதுவும் ஒன்று.

பகல் நேரங்களில் சம்பா என்ன செய்கிறாள் என்பது வாருக்கும் தெரியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு நாளும் நான் வேலைவை விட்டுத் திரும்பும்போது என் வயிறு சரிவாக இருக்காது. என்னவென்று விவரிக்க முடியாத ஒரு பயம் என்னை ஆட்கொள்ளும். இருப்பிடத்திற்கு வந்து அந்த நாயுடன் 'சம்பா' சொல்லமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும் என்னுள் இருக்கும் கிரமம் எல்

லாம் எங்கே பறந்து விடும். அந்த ஒரு கணம் என்னுள் தெம்பும் நிராசையும் வந்து விடும். அந்த ஒருகணம்தான்—சம்பா அவைப் பார்த்ததும் தான் நான் வாழ்வதாக உணர்வேன்.

இரவில் தங்கள் எல்லோரும் பழும்பதற்கு தயாராகோம். சிலர் பாய்களை வீசிப்பார்கள். சிலர் பேம்பார்களை வீசிப்பார்கள். சம்பாவுக்கு அருகில் படுக்கையை வீசும் பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வார்கள். குறிப்பாக ஒரு பாயிலுள்ளபு போன்ற உடம்பைக் கொண்ட 'ராகிவா'யும், சதா வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டு சினிமாப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் 'பாண்டி'யும் சம்பாவை நெருங்க நினைப்பார்கள். ஆனால் 'சம்பா' இவர்களுக்கெல்லாம் சரியான பதில் கொடுக்க தனதுமில் மோத்தியை வைத்திருந்தான். யாராவது சம்பாளை நெருங்க நினைக்கிறார்கள் என்று தெரிந்த மறுகணமே, 'மோத்தி' குளரக்க ஆரம்பித்துவிடும். நேற்று இரவு நள்ளிரவு குழாய்க்குப் போவதுபோல் பாசாவது செய்து சம்பாவின் அருகே வர நினைத்த ராகிவாவின் காலை மோத்தி கடித்தே விட்டது. நான் அந்த நாயையும் நேசித்தேன். சம்பாளைக் காதலிக்கிறேன் அல்லவா?

வாழ்க்கையையும் அவன் விரும்புகிறான் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. சௌகரியமும் உத்தரவாழிமும் உள்ள வாழ்க்கையை அவன் விரும்புகிறான் என்பது நிதரிசனமாகத் தெரிந்தது.

"சம்பா? சம்பா? நீ ஓர் ஆறுதல்தவணைகளைத் தவிர்த்தாய். உனக்குத் தொத்த மூக்கப்பா. வேண்டும். பட்டாடைகள், ஸ்ராவ் நடைகள் எல்லாம் உனக்கு வாங்கித் தர விரும்புகிறேன். உன்க்கென்று ஒரு வீடு - குடும்பம் - துறந்தைகள் எல்லாம் வேண்டும். தீயமும் என்னிடம் போ மாட்டாயா?" என்று காக்கை கேட்டு விடுவோமா என்பதை நினைத்தேன்.

"அவ்வளவு என்னிடம் போவீர்கள். "வாழ்ந்தேன், விட்டிருப்பேன் போலாம்." என்றான். விடு - பிளாப் பாரத்தைத் தான் அவருடிக் குறும்பித்த பாய்க்கித்தான் அவன் விடு எனத் துறிப்பிடுகிறான். உன்னையாவது ஒரு வீட்டை நான்தான் அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

இப்போது தெரு வீளக்கிவழியில் நான் இதை எழுதிச் கொண்டிருக்கும் பொழுது சம்பா பிளாப் பாரத்தில் ஈரையில் அமைதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனது பெய்க்காய்ந்தான் போத்தி கண் விழித்து அவனைக் கரத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தூக்கத்தில் அவன் தனிச்சோனாவும் விளங்குகிறான். அவனது அந்தரங்கள் இப்போகத் திரந்து புளிகிளிப்பா விளக்கின்றன. அவன் கவலு கண்டிருக்கிறான். இப்பக் கவலு கண்டிருக்கிறான். அவனது ஆனந்தக் கணவிகள் ஒரு போக நான் தோன்றியிருப்போது!

943-வது இரவு

பாத்திரவார வாசிகவாசிக நாய்கள் ஆரவியல் வீளக்கிகள் அக்கறை செலுத்திவருகின்றன. திட்டுகள், ஆக்கி வேலைகள், வரி, இது போன்றவை எவ்வளவுக்குச் சம்பந்த மில்லாதவையாகும். செய்தித் தாள்கள் எல்லாம் எவ்வளவுக்குப் படுக்கைக்காகத் தான் பயன்படுகின்றன. சில சமயங்களில் அவை போர்த்திக் கொள்வதற்கும் பயன்படுகின்றன. அவ்வளவுதான்.

ஆனால் இன்று காலை நான் கண் விழிக்கும் நான் படுத்திருந்த பம்பாயப் பார்த்தேன். அதில் இருந்த ஒரு செய்தியைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தேன். செய்தியின் தலைப்பில் "வீடியலாத மக்களுக்கு விடுதலைக் கொட்டை எழுதின மிகமாமனவியிருந்ததைச் செய்தியை முடிவாகப் படித்தேன். குறைந்த வசூலாயினால், வீடியலாத மக்களுக்கு அரசாங்கம் ஆவிரக்கணக்கான நிதி விடுதலைக் கட்டிக் கொடுக்கத் திட்டம் தீட்டியுள்ளது" எனப் பிரகாசமாகியிருந்தது. செய்தியை மட்டுமீ விழித்தெடுத்தேன் எனச் சட்டைப் பைக்குள் படித்து வைத்தேன்.

நான் செய்தியைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அன்று முழுவதும் ஆனந்தமாகக் கழித்தேன். வேலைக்குப் போகும் போது வழக்கத்திற்கு மாறாக மகிழ்ச்சியுடன் சென்

"தம்ப தொகுதி எம். எல். ஏ. மந்திரி ஆவீர் பார்த்தீர்!"

"அப்பாடா... இனிமேல்வது பத்திரை, திசுல் சீல்... இப்படி எதுவாவது அவர் திருக்கையைப் பார்க்கலாம்."

— சி. என். கபரமணியன்

தேன். ஆனால் சந்திரவதனம் வீதியில் வடித்ததற்காக என் முதலாளி கூடக் கடிந்து கொண்டார்.

மாலைமீல் சாப்பாட்டைக் கூட முடிக்காமல் இருப்பேன் தந்திர விளக்கினேன். நான் அதிர்ச்சி காரணம் வேறு யாருடையிடம் சம்பா மட்டும் தனது நாய் போத்தியைச் செல்லமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

"சம்பா, இதோ பார்." துணிச்சலாகப் பேசினேன். "உரு நாய் செய்தி". மடித்து வைத்திருந்த பம்பாய் எடுத்து அவனைப் பி கொடுத்தேன்.

தான் அவை அரைத்த சம்பா. "என்னுள் படிக்க முடியாது. என்னவென்று சொல்லுங்கள்" என்றான்.

"நான் அரசாங்கம் பாளையார வாசிகளுக்கு விடுதலைக் கட்டிக் கொடுத்தேன். ஆச்சரியமாகவோ சம்பா? இனி நமக்குச் சொந்தமான விடு இளைக்கூட. இனி நான் பிளாப் பாரத்தில் தூங்க வேண்டியதில்லை. இனி நானும் திட்டம் புரிகிறது சம்பா."

பார்த்து கொண்டேன். அதிர்ச்சிக்கும் முறையில் சம்பா கிளையை அரைத்தான். கொஞ்சம் வழுத்தப் போய்ந்த கம்பியை நூலில் "எப்போது இளைக்கூட?" எனக் கேட்டேன்.

முறுமுறு செய்தியைப் படித்தேன். வீடுகளில்லாதவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு விடு கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது இன்னும் பத்திரைக்கு காவத்திற்குள் திட்டம் பூத்தி னாலும் எவர்க்குக் கண்டிருந்தது.

காலைமீல் நான் அமைந்த ஆனந்தமும், நம்பிக்கையும் ஒரு கணத்தில் தான் துளாகியது. எனினும் நான் சொர்ணை ந்து விடவில்லை. இந்தப் புதிய வருகைப் பம்போது இளைக்கூட என்பதைப் பற்றியே சித்தித்தேன். இப்போது என் சித்தனை ஒரு விட்டைப் பற்றியே இருந்தது. திருமணம் குடும்பம். துறந்தைகள் இவற்றிற்குக் குறைந்த பட்சம் ஒரு வீடியலாவியிடம் எல்லாவது முடியும்!

976-வது இரவு

இன்று இரவு நான் மகிழ்ச்சிக்கடலில் நீந்தினேன். எனது மகிழ்ச்சியை வருணிக்க

வித்சயப் பயணங்கள் செய்த சிந்துபாது 16 பக்க வண்ணப் படக்கதை

கதை: ஆனந்தி
படம்: வினா

கொடுத்து விட்டுச் சாப்பிடுவதா? என்று கலுவது போலிருந்தது. வற்புறுத்தல் பல எனக்காதெனத் தெரிந்த நான் மேலும் சாப்பாடு பற்றிப் பேசவில்லை.

முரட்டுக் குணம் படைத்த ராஜியா திரி குடன், "என்ன சம்பா? இரவில் இனிமேல் உன்னை யார் காவல் காப்பது? மோதிக்குப் பதில் என்னை தீ வைத்துக் கொள்ளலாம்" என்றான். எனதையா கண்டுவிட்டதுபோல் சிரித்தான். ஆனால் அவனுடன் சேர்ந்து யாரும் சிரிக்கவில்லை. சம்பா ஒன்றும் பேச வில்லை. ஒருகணம் அந்த அரக்கனை அருவகுப்பிடன் பார்த்தான். அவன் சிரிப்பை மறைப்பதற்காக இருமினான். மறுகணம் சம்பா தனது உடைமுகைள் எடுத்துக் கொண்டுபோனட்பாரத்தில் ஓரத்தில் சென்று படுத்துக் கொண்டான். படுத்துதான். ஆனால் தூங்கவில்லை. நட்சத்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு சித்தனை செய்து கொண்டிருந்தான். மோதி இல்லை. எனவே நான் தூங்குவது சரியில்லை எனக் கணவிரித்துக் கொண்டிருந்தேன். நானும் தூங்கிவிட்டால் ராஜியா போன்ற தூக்ககுணம் படைத்தவர் கவிடமிருந்து சம்பாவை யார் காப்பாற்றுவது?

989-வது இரவு

கிரேயப் போக்தில் சம்பா மோதியை இழந்த துக்கத்திலிருந்து தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டான். இன்று இரவு நான் வேலை முடிந்து வந்ததும் சிரித்த முகத்துடன் அவள் என்னை வரவேற்றாள்.

நான் அவளுக்கு ஒரு பரிசு கொண்டு வந்திருந்தேன். நான் கண்களை கண்டுகொண்டிருந்த அந்த வீட்டின் படம்தான் அந்தப் பரிசு. என்று அழுவலகத்தில் விடந்த ஒரு பத்திரிகையிலிருந்து அப்படத்தை வெட்டிக் கொண்டு வந்தேன். படத்தை அவளிடம் கொடுத்தேன். படத்தைப் பார்த்துப் புரிந்து கொண்ட அவள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் அதை வாங்கினாள். 'நான் இதை வைத்துக் கொள்ளட்டுமா? என்றுள். கட்டாயம் உனக்கு கரகத்தான் அதைக் கொண்டு வந்தேன்' என்றேன் நான். முடிந்ததையும் பிரேமம் தன்றியுணர்வுடன் சம்பா என்னைப் பார்த்தான்.

பல நாட்களுக்குப் பின் சம்பா இன்றிரவு அமைதியாகத் தூங்கினாள். கடைசியாகச் செல்லும் டிராம் வண்டியும் போய்விட்டது. பஸ்கலைக்கழகக் கட்டடத்துக் கடிக்காரம் 'இரண்டு' என அறிவித்தது. எனக்கும் தூக்கம் வந்துவிட்டது....

990-வது இரவு

ஒரே இரவில் ஒரு சில வினாடிகளில் உலகமே அழிந்துவிடும். நமது நம்பிக்கைகள், ஆசைகள் கனவுகள் எல்லாமே தகர்ந்து தரை மட்டமாகிவிடும். என்று நான் கனவிலும் கருதியதில்லை...

தேற்று இரவு இரண்டு மணிக்கு மேல்.

நான் நான் தூங்கினேன். கனவொன்று கண்டேன். நானும் சம்பாபும எங்களுக்கு புதிய வீட்டில் குடியேறுகிறோம். அடுப்பில் கனரவில் நெருப்பு வெளிக்கச் தெரிகிறது. அடுப்பில் அரிசி காய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. சாம்பலுக்குள்ளும் இருந்த மரத்தில் ஒளி வீசியது. மரத்தின் கீழ் எங்களுக்கு சேவ்வகன் இரண்டு பையன்களும் ஒரு பெண்ணும் விரைவாகக் கொண்டுவந்தார்கள்.

நிறொன்று புயல் கிளம்பியது. இடியும் மின்னலும் பயங்கரமாகத் தோன்றி எங்கள் சின்னஞ்சிறு வீட்டை அடைந்தன. நான் பயத்தினால் வெவ்வேறாகப் போனேன். புனக்கூண்டின் வழியே மின்னல் ஒளி வீட்டிற்குள் வந்தது. சம்பா சமையலறையில் எங்களுக்குச் சமைத்துக் கொண்டிருந்தான். நான் எச்சரிப்பதற்கு முன்னால் இடி குழக்கத்துடன் ஒளி எங்கள் வீட்டைத் தாக்கியது. வேகமாகவந்த ஒரு காசு கவரில் மோதியது போன்றிருந்தது. கனவு கலைந்து விழித்து எழுந்தேன். என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் எல்லோரும் திணைத்தோம்பு கடைந்து தொறுங்கிய ஒரு வாய் இன்னும் ஓய்ந்து போகாமல் தனது போக்குமேயே போய்ச் சம்பாவின மெல் மோதுகிறது. சம்பாவின உடம்பிலிருந்து ரத்தம் வழிகிறது. ரத்தம், ரத்தம், பச்சைரத்தம், சம்பாவின ரத்தம்!

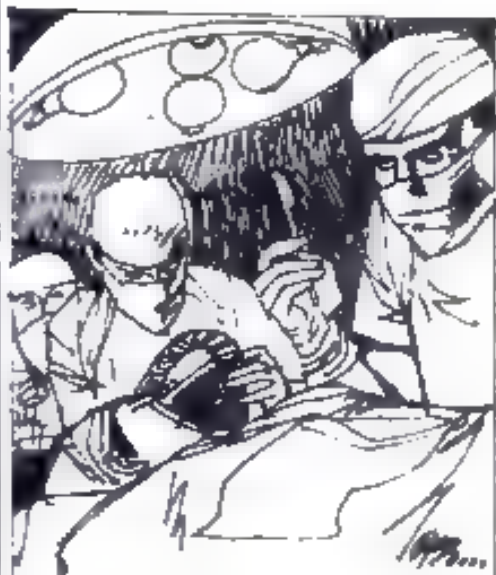
சம்பா இருந்த இடம் தோக்கி ஓடியேன். அவள் படுத்திருந்தாள். உடம்பெல்லாம் காயங்கள். ஆனால் அவளது முகத்தில் காயமேதும் ஏற்படவில்லை. அமைதி மலையும் அவளது அழகு முகத்தில் இன்னும் அந்தப் புன்முறுவல் தோன்றியது. ஏகா இன்பக் கனவு காண்டிருள். அவளது கைகள் எதையோ இறுகப் பிடித்திருந்தன. வேறொன்றும் இல்லை. அந்தப் படம்தான். எங்களுக்கு கனவு மாளிகையில் படம்தான்.

கனவு ஓட்டி வந்த அதன் சோத்தகாரருக்கு வேகான காயம்தான். உடியிருந்த மக்கள் அவரைக் காண்கிறது இரக்கமிட்தான். கலப்புக்குறையும். வெள்ளை நிறச் சட்டையும் அணிந்திருந்த ஓர் இளமையும். தன்னுட்க குடித்திருந்தான். 'என்று காசின் ஸ்டியலில் வில் உடைந்து விட்டது. இவர்கள் ஏன் போடப்பாரத்தில் படுத்திருக்க வேண்டும்' என்று முன்கினான். எதற்காகப் படுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறாய்வேன். ஆனால் என்னிடம்பேசுவதற்குத் தெம்பில்லை. பார்ப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் மட்டுமே என்னால் முடிந்தது. போலீஸ் வந்தது. அவனிடம் தனார் பேர் முதலியவற்றை விசாரித்தனர். 'மலபார் ஹில்' என அவன் கூறிவதைக் கேட்டேன்.

"உன் வீட்டு நம்பர்?" என்று கேட்டால் போலீஸ்காரன்.

"கட்டடம் முழுவதும் எங்களுக்குதான்" என்றான் இளமன.

சம்பா போகாத இடத்திற்குப் போய்விட்டான். இப்பொழுது போடப்பாரத்தில் அவளது ரத்தக் கனவு மட்டுமே படித்திருந்தது.

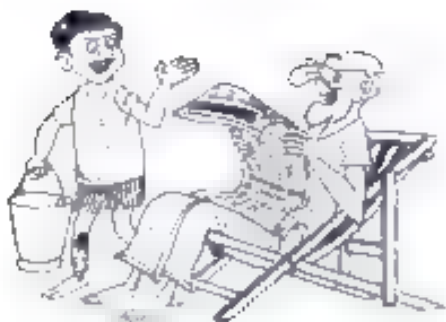

"பங்கு மார்க்கெட்டின் உள்சூழ்மையும் அறிந்த ஒரு மோசடி நிபுணனும் நாம் ஏமாற்றப்பட்டோம். சட்டபூர்வமாகத் தண்டிக்கக் கூடியக் கொண்டே. நாம் கஷ்டப்பட்டுச் செலுத்திய செலவுகளை அபேஸ் செய்துவிட்டோம். தங்களுப் பங்கு மார்க்கெட் பற்றித்தான் தெரியாதே தவிர. அவரவர் ஊரையில் நிபுணர்கள். எனவே, நம் ஆற்றலைப் பகல்படுத்தி, அவனிடமிருந்து தமது பணத்தை நாம் திரும்பத் திரும்பி விட வேண்டும்! என்ன சொல்கிறீர்கள்!"

ஜெ.:ப்ரர் ஆர்ச்சர்
எழுதிய
பணக்குக்குப்
பணம்!
பழக்குப் பழ!

தொடர்கதை
கஸ்கி
ஜூலை 5 ஆரம்பம்

“என்ன தந்தா... செம்பந்தரை
கொடல் பண்ணினேன்!”

“யின்னே என்னடா... நீயின்னே
அந்தக் கலையாடல் தண்ணீரை வாயில்
விடுவோம். உன்னைத் தண்ணீர் தண்ணீர்
தண்ணீர் வகுத்தே!”

— சம்பா

நான் செய்திப் பத்திரிகைப்பொன்றின் பிழை
படுத்திவிட்டேன். அதில் பம்பாய் அரசு பாண்டி
யோர வாசிகளுக்குக் காலகாலப் பணவட்டம்
களைக் கட்டியுள்ளது எனக் கண்டித்தேன்.

கடைசி இரவு (1990-வது இரவு)

எனது நாட்குறிப்பில் இதுதான் கடைசி
பாக எழுதப்படுவதாக இருக்கலாம். அதி
காலையில் நான்கு மணிக்கு இதை எழுது
கிறேன். சம்பாவின நினைவிலும் பத்து நினைவு
கள் நான் தூங்கவில்லை - தூங்க முடிய
வில்லை. அவளது நினைவு என்னை வாட்டி
வதைத்ததுவிட்டது. பத்து நினைவுகளுக்குப்
பிறகு இவற்றுதான் தூங்கினேன். கரத்தாரால்
கேட்டுக் கண் விழித்தேன்.

சில பேரவையினர்களும் சமூக ஊழி
யர்களும் வந்திருந்தனர்.

பாண்டியோர வாசிகளின் ஜனத்தொகை
வைக் கணக்கெடுப்பதாக அவர்கள் கூறி
னர். பாண்டியோரத்தில் தங்கி இருப்பவர்
களின் எண்ணிக்கை இருபதாயிரம் என்று
அவர்களில் ஒருவர் என்னைடம் கூறினார்.
அவரிடம் ஒரு தபரைக் குறைத்து 19,999
பேர் எனக் குறித்துக் கொள்ளுமாறு கூறி
யேன். சம்பா போய் விட்டான். எனவே
என்னைக்கையில் ஒன்று குறைவுமல்லவா?

முனிசிபல் சத்திரத்தில் நான் ஒன்றுக்கு
தூதரணுவாடகத்தானே? நீங்கள் ஏன் பாண்டி
யோரத்தில் படுக்கிறீர்கள் என ஒருவர் கேட்
டார்.

அந்தச் சத்திரம் எவ்வளவு கெத்தமாவும்.
செனகரியமாவதுமுன்னது என அவர் விவரித்
தார். எனக்கு அதுபற்றி ஏற்கெனவே தெரி
யும் சத்திரத்திற்கு நான் சென்றிருக்கிறேன்.
அங்குள்ள அறைகளில் தங்குகக்
காற்றுவீகம், நல்ல வெளிச்சமும்

அறைகள். பாண்டியோரத்தோடு ஒப்பிடும்
போது சத்திரம் அரண்மனைதான். அங்
குள்ளிருக்கிற அறைகள் அருமைபாணையு.
சாப்பிடும் தூங்கும் களைக் களைப் வண்ணப்
பாங்கம் தினந்தோடி ஏர் அரங்கமும்
என்னது. வீடியோவர்கள் அங்கு வந்த
தின் ஆடிப்பாடி மகிழ்ச்சிகள்.

“என் அங்கு படுக்கக் கூடாது? என
யின்னும் என்னிடம் கேட்டார்கள். “ஒரு
நாளிக்கு ஐந்தாய், கண்ணுச் செல்லுச் செல்லு
முடியுமா?”

“நான் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கும் அதிக
மாக நான் சம்பாதிக்கிறேன்” என்று சொன்
னேன்.

“அவ்வாறுதான் என் சத்திரத்தில்
படுக்கக் கூடாது? ஏன்? ஏன்? ஏன்?” அவர்
கள் என்னைடம் கேள்விகளைக் கேள்தொடுத்
தனர். நான் பதில் சொல்ல நினைத்தேன்.
ஆனால் முடியவில்லை. என்னை அவர்கள்
புரிந்து கொள்வார்களோ இல்லையோ என
துடித்தேன்.

சத்திரம் அங்கு இடம்பதான். தூதரணு
வாடகை என்பது மிகவும் குறைவுதான்.
ஆனால் சத்திரத்தின் அறைகளில் மற்றவர்
களுடன் நான் படுக்க விரும்பவில்லை. நான்
ஒரு குடும்பங்கள். எனக்கென்று ஒரு கணி
யறையும், ஒரு சமையலறைவும் என் மூன்று
குழந்தைகளும் விளையாடுவதற்கென்று ஒரு
தொட்டியும் கூடிய ஒரு வீடு வேண்டும்.
தானும் சம்பாவுக்கும் அங்கு குடியேற வேண்
டும் என்று அவர் என்னைடம் கூற விரும்பி
யேன். ஆனால் போலில்லை.

எனக்கு மூளைக் கோளாறு என நினைத்து
அவர்கள் போய் விட்டனர்.

தெரு விளக்கில் ஒளியில் அமர்த்து நாட்
குறிப்பை எழுதுகிறேன். சம்பாவின ரத்தக்
களை படித்த இடமும் அவளது இன்பக்
கண்புகளும் எனக்கு அருகாமையிலேயே
இருக்கின்றன.

நிதித் தொத்தில் மனற பெய்யும். அந்த
ரத்தக் களையும் மனறத் தண்ணீரோடு கலந்து
விடும். பின்னர் சம்பாவின நினைவுக்கு -
என் நினைவுக்கு என்ன மிஞ்சும்?

ஏற்கன் தினந்தோடி பாண்டியோரப் படுக்கை
கள் ஆரம்ப இரவுகளில் வரலாறு இத்து
டன் முற்றுப் பெற்றுவிட்டது. ஆம் முற்றுப்
பெற்றுவிட்டது

யின் குறிப்பு: அரசாங்கத்தில் அருமை
பாண பல இட்டங்களைப் போடுகிறவர்கள்
வா? என்பதை நானறியேன். திட்ட கர்த்தா
களில் ஒருவர் இந்தக் குறிப்புக்களைப் பார்த்த
தால் அவரைப் பார்த்து, “ஐயா இட்டகர்த்த
தாக்களைச் சம்பாவின நினைவுகள் அருமைப்
சம்பாணையும் எங்களுக்கு இனிப் பிறக்கவே
பிறக்காதமூன்று குழந்தைகளையும் என்மையி
லேயே நீங்கள் காப்பாற்ற விரும்பினால்,
திட்டத்திலுள்ள அந்த வீடுகளைக் கட்டி முடி
வுங்கள்” என்று கேட்டேன்.

மயிதில்: தெல்லிஸ் எஸ். மேலாவுதம்

மாயவரம் பைனான்ஷியல் சிட் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்.

(1913-ம் வருட இத்திவ கம்பெனிகள் சட்டத்தின் கீழ் நுட்பிக்கப்பட்டது)

பதிவு அலுவலகம்: 13-H கச்சேரி ரோடு,
நிர்வாக அலுவலகம்: 13-A 1, கச்சேரி ரோடு,
மயிலாடுதுறை-609 001, தமிழ்நாடு

எங்களின் நார்பதாண்டுக்கால மாபெரும் வளர்ச்சிக்கு குதிக்
கோனாக உள்ளவை — சீட்டு எடுக்காதவர்களின் பணத்திற்கு
பாதுகாப்பு அளிப்பதே.

1. தரம், தகுதி பார்த்து தேர்ந்து எடுத்து சந்தாதாரர்களைச்
சேர்ப்பது.
  2. ஒரு தொழில் நடத்துவோருக்கு ஒரு சீட்டுக்கு மேல் வழங்கா
தது.
  3. நவீரக்க முடியாத சமயங்களில் முதல் சீட்டு முடியும் தரு
வாரில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே இரண்டாவது சீட்டு
வழங்குவது.
  4. சீட்டு எடுத்தவர்களுக்கு சீட்டுத் தொகையை பட்டுவாடா
செய்வதற்கு முன் திடமான அதாவது வங்கி உத்திரவாதமோ,
நகர எல்லைக்குட்பட்ட கட்டிட ஜாமினோ கண்டிப்பாக
பெற்றுக் கொள்வது.
  5. ஏலம் எடுத்த பிறகு, பின்பாக்கித் தொகை குறைவாக
இருப்பின் உயர் சம்பளம் பெறும் அரசு அலுவலர்களின்
ஜாமின் ஏற்பது.
  6. தொழிலில் போட்டி மனப்பான்மை இல்லாமை.
  7. எங்கள் கிளை அலுவலக எல்லைக்குட்பட்டோரிடமிருந்து
மட்டுமே சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தல் காரணங்களாகும்.
- 21.03.1987 முடிவடைந்த கணக்குகள்படி சீட்டுகளின் மதிப்பு
ரூ.46 கோடியை எட்டியுள்ளது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக

எங்களின் நிர்வாகம் 46 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சீட்டுத் துறையில்
அனுபவமும், தேர்ச்சியும் பெற்றோரால் நிதி கட்டுப்பாட்டுடன் இயக்கப்
பட்டு வருவதும் மதிப்பு மிக்க எங்கள் சந்தாதாரர்களின் நலம் காப்பதில்
உள்ள நாட்டமும், இது விபரம் தெரிந்தோர் அனைவரின் நன்மதிப்பையும்,
நம்பிக்கையையும், பெற்றதற்கு காரணங்களாகும்.

மயிலாடுதுறை
18.05.87

ஆர். கல்யாணசுந்தரம்
மாணேஜிங் டைரெக்டர்

ஜெப்தாவின வகிவுகள்

11

தீயபுரம் விடக்கில், பூட்டிய கூட்டர் களுக்குப் பின்னால், ரகசியக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. பெரும்பாலும் நகரிலிருந்து தான் இந்தச் சத்திப்புகள் தடைபெறும. ஆனால் இன்று மட்டும் மாலை ஏழு மணிக்குத் தொடங்கி விட்டிருந்தது.

தொடங்கமாக இருந்த நாதராவிலின் கூறுபு இளைஞன் உட்கார்ந்திருந்தான். அவரின் சுற்றிலும் அடிவாங்களை ஆடா பிறை வட்டமாகப் பாதுகாப்பு வட்டைய அமைத்திருந்தார்கள்.

எதிரிலிருந்த நாதராவிலில் அந்தப் பெரிய மணிதா. அவருக்கு இந்தச் சூழல் முற்றிலும் புதிது என்பதாலோ என்னவோ அடிக்கடி தம்மைச் சுற்றி நோட்டம் விட்டபடி இருந்தார்.

"உங்களை நான் அழைத்து வரச் சொன்ன தன் காரணம் தெரியுமா?" என்று அவரைக் கேட்டான் இளைஞன். "தெரியாது" என்று தலையசைப்பேறியே பதிலளித்தார்.

"ஏதோ கொண்டு வரச் சொல் றேயின்!"

"இதிலே இருக்கிறது!" - மயலிவிடுத்த பரிசீலனைக்குக் கட்டிப் காட்டினார்.

"இது இருபது சதம்தாயின்? இது?" என்று கேட்ட வுளில் பதிலிடாமல் இருக்கிறார்.

"பெரிசுடன் இப்போது இந்தப் பெட்டியைக் கொடுத்தேன். இப்போது உன் நாயைக் காணாய். இ மணிக்கு இந்த இடமே திறந் திருக்கிறது. பெரும் உங்களைக் கொடுத்திருக்கிறவர்கள் ஒரு பெரியோலிக்... அதிலே மீதி எதற்குமேற்புப் போட்டு அனுப்பி விடுவ கன்..."

"பெரிய மணிதா முகத்தில் கலவரம் பாலி யது. "அப்படியானால்... நான்... நான்... இனிமேல்..."

"நீங்கள் எனக்குத் தெனவில்கிறீர்... இன்று உன் நம் சரவு, எழுதப்பட்டத ஒப்பந்தம் எல்லாம் முடிவுக்கு வருகின்றன... ஏதோ ஒரு எச்சரிக்கையாக இந்த உறவை முறிக்க விருப்பமிருந்தே... இந்த விவகாரமற்றி எவரே மாவது நீங்கள் வாய் திறந்தீர்களானால் உன் தாக்கத்ததான் சத்திப்புகள் என்பது நினைவிருக்கட்டும்... என்னைக் காட்டிக் கொடுக்க நீங்கள் முயற்சி செய்யக் கூடும்..."

"ஐயா! நான் அப்படியேயெல்லாம் செய்யவே மாட்டேன்..."

"பொறுங்கள். நான் இன்னும் சொல்லி

முடிக்கவில்லை... நீங்கள் முயற்சி செய்யக் கூடும் என்று நான் நினைக்கவே இல்லை - நேற்று வரையில்... நேற்றுத்தான் எனக்கு ஓர் உண்மை தெரிய வந்தது..."

"பெரிய மணிதா! மெளனமாக இருந்தார்."

"அதிலிருந்து எனக்கு உங்கள் மீதிருந்த நம்பிக்கை போய்விட்டது... நீங்கள் எனக்குத் தயோகம் செய்யத் துணிவிர்கள் என்று நோய்விட்டது. அதனால்தான் உங்களைக் கழற்றி விட்டேன் - மன்னிக்கவும் - உங்களை, மீதுக்கு எழுன்று கொள்ள நான் முடிவு செய் தேன்... நீங்கள் வாருங்கள்!"

"பெரிய மணிதா! ஒன்றுமே புரியவில்லை, எல்லாப் புதிதும் போகவே இருந்தது. இந்த மணிதா என்ன சொல்கிறார்! நான் தயோகம் செய்வேன் என்ற படியை நேற்று முதல் வந்து விட்ட தாயோ! அப்படி நான் மீது சத்திகைம் கொள்ளும்படியாக நேற்று என்ன நடத்திருக் தும்? மேலே விடுவதுதான் தவறு என்று நீயாணித்தார்."

"ஐயா... மன்னிக்கக் கூடியது... நீங்கள் கொடுத்த எதுவும் எனக்கு விளங்கவில்லை. இந்த காரணமாக உத்தரபுரி நம்படியாக எடுத்திச் சொல்லுவேன். இந்த நேரம் நானும் இல்லாத படிக்கு நேற்று எப்படியாக இருந்தேன்று உங் களுக்குள்ளே போலே சத்திகைம் விடுத்தேன்?"

"ஐயோ! இளைஞன் சிரித்தான். "கெடிலாக."

"உங்களுடைய நடிக்கிறீர்கள் என்று தெரி யாத மாதிரி! உண்மையைச் சொல்லுவ கன்... அருகிலே தெரியுமல்லவா உங் களுக்கு?"

"யாரும்க் அது!"

"சபாஷா! என்னையே கேட்கிறீர்களா? சொல்றேன். நம்ம பரபா விதோதி சத்யா இருக்கிறேன் - அவனுக்கு மிகவும் வேண்டிய துன்பம் இந்த அருண்... அது மட்டுமல்ல; உங்கள் விட்டுப் பெண்ணுக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருப்பவனும்கூட... என் கண்ணோடே அந்த நெருக்கத்தைப் பார்த்த பிறகுதான் நான் இப்படியொரு முடிவுக்கு வந்தேன்..."

"பெரிய மணிதா சூழப்பட்டுக் கட்டுவில்க் இருந்தார். அவரைப் பொறுத்த வரையில் அருண் என்ற பெயரைத் தம் விட்டுப் பெண் டின் சம்பந்தப்படுத்திப் பார்த்தது கூடக் கண்டவாது... சத்யா மட்டுமே ஒன்றைத் தயை வலியாத விளக்கி வந்தான். இவருடைய புது சாக இவ்வேறு தலைவன் பிளம்புகிறதா? சத்யாவையே தீர்த்தபாடியுக்கிறேன்... அடுத்து இவனுக்கு அந்த விளக்கலாம்! நெனவ விடாது போக்குக்கிறதே! அவரே ஒதுக்கப் பட்டுவிட்டார்! இனி எவன் வாழத்தால் என்ன? எவனை, யார், எப்படித் தீர்த்துக்

மருந்தன்

கட்டியது என்ன?

இந்த எண்ணத்துடன் கூடவே, 'தான் முதல் தமது வருமானம் பறி போய் விடும்' என்ற எண்ணமும் தோன்றவே, தமக்கு இத்தனை நாளும் போன் மூலமே படிவனத்து வந்த புண்ணியவாசிய ஒருமுறை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். ஆனால் பறித்துக் குடிவாராண்டு விட்டிருந்த பரிசுத்த பாலத்துடன் வெறிக்கவிய, மேலே ஒரு வார்த்தையையும் போனமல் வெளிவெறித்தார்.

அந்தக் காம்பவுண்டை விட்டு வெளி யெழும்பொதே ஒரு நிமிசமானும் சென்று கொண்டார். அந்த கம்பாருவானவை எப்படி வாய்வு கூட எழுவாகக் கைப்பற்றி, என்னை பிறாங்கான மருத்தைத் தவிர்த்து ஆரம் பித்து விட வேண்டும்.

அம்பிகாவின் பங்களைவுக்கும் அது வெகுத்துவைக்கும்பொதே, பாணிகொஞ்சம் படப்படப்பாக்கத்தான் இருந்தார்.

"குட கலியாண அங்கிள்! நீங்கள் எப் போதும் போன் சென்று விட்டுத்தானே வரு வீர்கள்? இன்றைக்கு என்ன திட்டம் விதித்தீர்? என் பிராப்சம்?" என்றமருமகனின் கேள்வி யையும்:

"என்ன அண்ணா! ரொம்ப இரிசுக்கப் போயிட்டே போலிருக்கே இந்த ஒரு மாதத் திலே! வேளாவேளைக்குச் சீவாகச் சாய் பிடுவதில்லையோ?" என்ற தமது சகோதரி யின் விசாரிப்பையும் காதித் தாங்கிக் கொள்ளவே இவ்வ பாணி.

அம்பிகாவுள்ளேதோக்கி, "கொண்டுவாய்மா அனா!" என்று மொட்டைடலாக.

"எதைக் கேட்கிறீர்கள் அங்கிள்? நாய்க் குட்டியா, கிழவோ கெட்டோ, ஆலக்காய் கனலாகப் புட்டியா - எது வேண்டும் உங்களுக்கு?"

அதாய்மா... கொஞ்ச நாளைக்கு முன் னாலே கன்மிட்டே ஒரு பெய்பரைக் கொடுத்து, பத்திரமாகவைத்திருக்கச் சொன் னேனே - அதைத்தான் கேட்கிறேன்... அது இப்போது எனக்கு அலசரமாகத் தேவைப்

படுகிறது... கேட்டுப் பிடிக்கலாம்!"

அம்பிகாவின் அம்பாவுகத்தான் எது கும்பு புரிகவில்லையே தவிர, அம்பிகா அட் பிட்டுறுப்புத்துக் கொண்டு விட்டாள். அவர் அந்த கம்பாருவா பெய்பரைக் கேட்கிறார்!

கண்ணின் மிரட்டினையக் காட்டாமல், கைகளைப் பிசையாமல், குரலில் பயத்தைச் செக்காமல், சாவ சாதாரணமாக, "ஓ! அந்த தொட்டிப் பெய்பரை? அது என்னை? இவ்வியே மாமா?" என்றும்.

பாணிகொஞ்சம், பத்திரத்துகளினால், முன் மன்னா, தெற்றி, கண்ணின் எல்லாம் எகத்துக்குச் செக்க, "கா! இவ்வியா! தொலைக்கத் தரிசுமுழுதுட்டியா!" என்று கச்சக் குரலில் விட்டார்.

"தொலைக்கவில்லை... பத்திரமாக ஒருத்தர் விட்டக் கொடுத்து வந்திருக்கென்."

"என்னது! வேறே ஒருத்தர் விட்டக் கொடுத்துட்டியா! ஓ, விடவில்லை! அது ரொம்ப காலகிரிபெ ன்றியில் சமாளாரம் என்று சொன்னேனா இவ்வியா? அதைப் போய்க் கொடுக்கலாமோ...? சரி, மார்க் பிட்டே கொடுத்தே - அதையாவது சீக்கிரம் சொகலித் தொலை!"

அம்பிகா போலிப்பது போலப் பாவனை செய்தாள், கபா, ரேவதி, ரம்மா, நிஷா, உஷா, ஏஞ்செல், சாவிரா - என்று தன்

திருவிடுகனில் பெயர்களை ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி, மறுப்பாகத் தலையைப் புரட்டி, கடைசியில் உதட்டைப் பிதுக்கி, கையை விரித்து. "ஈசர் அங்கனின்! மறந்து போச்சா! என்று முத்தாய்ப்பு வைத்தான்.

அதுவரையில் தின்று கொண்டே இருந்த பாணி, பொத்தென்று ஒரு சோபாஸில் உட்கார்ந்தார். "உன்விட்டுக் கொடுத்தென் பாகு, என் புத்தியைப் சொல்லுமே! என் மண்டைக்குள்ளே பண்டுட்டக் கவிமன் நான் இருக்கு....! மறந்து போச்சாவே. மறந்து....! போச்சா! போச்சா! எல்லாமே போச்சா! என் எதிர்காலமே போச்சா!" என்று ஆத்திரத்துடன் கத்தியபடியே இரு கைகளாலும் தமது துறங்கு தாது கீழ் மான வழுக்கை மண்டையில் மடேரி மடேரி! என்று போட்டுக் கொண்டார்.

அவரது சகோதரி மட்டும்தான் வந்து கையைப் பிடித்துத் தடுத்திருக்காவிடும், பாணி உண்கமையேயே தமது மண்டையைப் பிளந்து உள்பே என்ன இருக்கிறது என்று சந்தேகத்தின்பிடயின்றிப் பார்த்து விட்டிருப்பார்.

"என்னவது இது! என் இப்படி ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணுகிறீர்கள்! என்ன நடந்து விட்டது இப்போது!" என்று கடிந்து கொண்டவர் அங்கொங்கலும் விடவில்லை. "என்னடி இதைப்போல்! மாடா எதவாவது கொடுத்தால் அதை ஒழுங்காக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதானே. உன் பொறுப்பு! தொலைத்து விட்டு திறிசியோ! என்ன பெண் தி துப்புக் கெட்ட ஜென்மம்!" என்று சாடி வந்த சேவதாள்.

"விசை மம்மி... நான் தொலைக்கவே, அதை ஒதுக்கிவிட்டேக் கொடுத்திட்டேன்... யாரென்று ஞாபகம் வரவில்லை.... தப்பி ஆகி...."

பாவாஸில்லை.... உன் சிப்பரெண்டன் விசைடைக் கொடு! தானே ஒவ்வொருத்தி வீட்டுக்கும் போன் பண்ணிக் கேட்கிறேன்!"

"இவ்வேய்மா.... அது.... வந்து...." - விரல்களைப் பிண்ண ஆரம்பித்தான் அம்பிகா. அம்மா வாழ்க்கையில் அடிபட்டவர், அனுபவப்பட்டவரல்லவா? மகனின் தனி யே ஓர் அறைக்கு அமைத்துச் சென்று, விசை பத்தை ஒட்டக் கறத்து கொண்டான். பிறகு ஊதுக்குத் திரும்பி வந்தான்.

"அண்ணா! உய்யப்பட்டாடு! எனக்குத் தெரிந்து விட்டது - இந்த அரசு என்ன செய்கிறிருக்கிறது! கொடுத்தபேய்ப்பண வாய்க்கிக் கொடுக்க வேண்டியது என் பொறுப்பு!" என்று அதிர்ந்தான்.

பாணியின் முகத்தில் பழைய கலையில் நார்ப்பது சதம் திரும்பி வந்தது. "தீ எப்படி.... என்று ஏதோ கேட்கத் தொடக்கியவரை ஒரு பார்வைவாலேயே அடக்கினான்.

"இனிமேல் அழைப்பதற்குப் பேசக்கூடாது. எல்லாம் நான் பார்த்துக் கொண்டிருேன்... கவலைவை விடு! ராத்திரி யுபனாக்ரு இடமி பண்ணிவிடுக்கிறேன். சாப்பிட்டு விட்டுப் போ!" என்றான்.

பாணியின் 'மூட' அன்று அடித் ஆதி விட்டிருந்ததால் அவர் பதிலெட்டு இடமி கன் மட்டுமே சாப்பிட்டார். (சாப்பாருடன் நானு: சட்டியிபுடன் நானு; மிககாய்ப் பொடியுடன் ஆறு: எப்போயின் ஞாபகம் நானு.)

அவர் இடமிக்கை மனமனவென்று தீர்த்துக் கட்டுவதையே பார்த்தவாறு தின்றுகொண்டிருக்கும் மனக்குள் ஒரே ஆச்சரியம்! கல்லாடை காதலர் இருக்கிற இடம் எது என்று தமக்குக் கூடத் தெரியாது. ஆனால் இந்த மயம்போ! அவரிடம்தான் சிபார்முலா இருக்கிறது! என்று நான் சொன்னவுடன், சே... அவன் விட்டுக்கு நானே நானிக்குப் போய்ப்பார்க்கிறேன்! என்றுசொன்னேன் - அது எப்படி?

அருண் தமது இடது கையைத் திரும்பி, கடிசைத்தின் மணி பார்த்தான். மணி 9.15. அந்தத் தாமராவைச் சொன்னபடி, சதவா கைக் கொல்ல இருப்பவன் ஒன்பது மணிக்கு வந்திருக்க வேண்டும்... ஆனால் இன்னும் வரவில்லை. எப்படியும் அவன் வருவான். அவனை முடிக்கிற வேலை நம் தொலைக் கைத்தப்பட்டிருக்கிறது.... சதவா கைக் காப் பார்த்திவிட்டால் ஒரு பெரிய பொறுப்புத் தீர்த்துவிடும். இன்னதற்கு எப்படியும் சதவா விடம் அவன் கடுப்பட்டிருக்கிற வேலை பற்றி முழு விவரங்களையும் கேட்ட தீர்தாக வேண்டும். இரவு பதினொரு மணிக்கு வருவான். அவனைப் பாதுகாப்பாகத் தம் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போய்விட வேண்டும்....

வெளி வாசற் கதவு திறக்கப்படும் மெனி தான் ஒரே கேட்கவும் அருண் சித்திரைத் திரைகளிலிருந்து தன்னை அறுத்துக் கொண்டான்.

வந்துவிட்டான் கொடியபாணி! ஸா, மகனே ஸா! சதவா என்விற உத்தம மான மனிதனைச் சாய்க்க வருகிறாயா? நான் இதை நாயாக்கக் காத்திருக்கிறேன். உன்னை விழுத்த. என் கையில் உள்ள துப்பாக்கி, உன் உயிரைக் கழிக்கப் போகிறது. இது என் கணிக் வேட்டை, சிக்கிரம் ஸா!

விட்டான் மரக் கதவைத் திறந்து வைத்திருந்தால் வருகிறவன் சந்தேகப்படக்கூடும் என்பதால் பூட்டி விட்டு உட்கார்ந்திருந்தான் அருண். "பாடலாக் கில் ஒரு சாவி நுழைக் கப்பட்டு 'கனிக்' ஒளையா... அது திறந்து கொண்டு, ஒரு கதையைத் தனிக் கொண்டு பூனை போல் அடிவெடுத்து வைத்து வாசற் படியில் வந்து தின்றான் அந்த ஆசாமி.

அருண் ஒளிக்கிருக்க இடத்திலிருந்து வந்த வான் தன்முகப் பாரீக் முடித்தது. வந்தவன் மேலும் சில அடிக்கத் தெருவி வரக் சந்தர்ப்பம் கொடுத்துக் கூட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அருண் துப்பாக்கியை ஈடுபடியாகப் பிடித்துக் காத்திருத்த வேளையில் -

டார்க்கிலிருந்து வெளிப்பட்டது பொல பனிக் சென்று ஓர் ஒளிக் கற்றை எதிரிலிருந்து அருண் முகத்துக்கு நேரே பாய்ந்த திக் - கண் உசிப் போன அந்த தொடிய

நீண்ட காலம் நிற்காமல் உழைக்கும் சக்தி

நிப்போ சூப்பர் பென்லைட்

புதிய நிப்போ சூப்பர் வீன் குளிரைடு பென்லைட். செல்கள்.

- உங்களுடைய காரைப் பின்புறம், காக்கை மற்றும் உங்கள் குழந்தைகளின் எலக்ட்ரானிக் விளையாட்டுப் பொருள்களுக்காக மட்டுமே இதுவரைத் தயாரிக்கப் பட்டவை.
- அதே உலகப் புகழ் பெற்ற நேஷனல் டிரப்பரின் தொழில் துறை கட்டுறவுடன் இத்தியானில் இப்போ நேஷனல் வீன் குளிரைடு பென்லைட் உருவாக்கப்பட்டவை. உங்களுக்கு இந்து உலகமெங்கும் உபயோகிக்கப்படும் தனித் தனித்தனிகளாகப் பென்லைட்டில் தரமான புகள் கிடைக்கிறது.
- 'மலையின் இலகிரைட் வீன்' உங்களுக்கு நீண்ட கால உழைப்பை உறுதி செய்கிறது. உங்களுடைய எலக்ட்ரானிக் களமாகளுக்கு இரட்டைப் பரிசுதரப்படி உட.
- இப்போ நேஷனல் வீன் தனித் தொழில் உத்தியை தயாரிப்பு.

நிப்போ சூப்பர்

செல்கள், செல்கள், செல்கள்

www.nippo.co.uk

பொழுது - சட்டென்று டிரைக்கரை இழுத்தான் அருண். "விஷம்" என்று காதலில் சீறிப் பறத்த தோட்டா எதிரிலிருந்தவன் மீது பாய்ந்து சாய்ந்த அதே விநாடியில் -

"முட்டைக் கண்ணாடி தயா!" என்ற பழக்கமான குரலும் அந்த இருட்டில் கேட்ட -

அப்படியே என்றந்து போனான் அருண். உடம்பு மொத்தமும் நடுங்கியது. கவரப் பக்கமாய்க் காத்துச் சென்று, தட்டுத்தடுமாறிய படியே மின்விளக்கு க்ஷீட்டைக் கண்டு பிடித்துத் தாடி விட்டான் -

அந்த ஹாலில் வெளிச்சம் பரவு. தன் மைசன்களின் விபரீதத்தை அப்போதுதான் முற்றிலுமாக உணர்ந்தான் அருண்.

அவன் எதிரி என்று நினைத்துத் தொடா எனக் கொண்டிருந்தது சத்யாவின் மீதுதான்!

தொடரில் கருண்டு விட்ட சத்யா, வாலில் துடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனைச் சுற்றிலும், லுரத்தி களாத்து சுற்றியது போல வந்தது.

அருணுக்கு மலக்கம் வராத குறைதான். சமாளித்துக் கொண்டான். சத்யாவுக்குத் தன் நினைமையை விளக்க வேண்டும். அந்தக்கு குறைதான் என்றது நிமிட மாவது நெளம்பிற்று... அருண் அதற்கு இது தோ மல்ல. சத்யாவைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும். ஒய்கொரு நிமிடமும் பொன்றி விட மதிப்பு விலக்க நுணுக்கம் இது.

முனை மீட்டுமபரபரத்ததெனின. கைகள் காலும் தீவிரமாக ஒத்துழைக்க மறுத்தன. அருண் இயல்பு அலுக்கைப்பட்டுக் கொண்டு தின்றபொது. மீதே சரித்திருந்த சத்யா, "அட! பாவி! முட்டை! விட்டாயா! இப்படி!" என்று கனக் குரலில் அழைத்தான்.

மட்டைக்குத் இயைத்தோடு சத்யாவின் அருகில் மைசன்கள் இருக்காததான் அருண் களைத்து விட்டது கொண்டான்.

ஊர். தென்னா திரித்திக் கொண்டு. "எப்படியாய் இருக்கு நம்ம கைச் சரக்கு?" என்று வேதானத்தைக் கேட்டார்.

வேதானம் வெறுப்புடன் அவரை முறைத்துப் பார்த்தது. "படுபாவி மனுஷா! நான் அருண்மயாக வளர்த்துவிட்டேன். கதைகளை, உம் முடைய அவசரம் பின்ன ஆத்திர புத்தியால் இப்படிக்குறைப் பிரசவம் பண்ணி விட்டேன்!"

"அதை மட்டும் சொல்லாதே! உனக்குச் சந்தேகம் ஏதாவது இருந்தால் கேளு... எனக்குத் தெரிந்த வளரையில் பதில் சொல் கிறேன்..."

"முன்னே கேள்விகள்தான். ஒன்று; அம்மிகளின் காதலன் யார்...? இரண்டு, மரியாதை வடிக்கைகளிலிருந்து பிடிக்குகிற அந்தப் பெரிய மனிதர் யார் - பாணியா அல்லது வேறு யாரோஸுமா? மூன்று, இந்தக் கதையில் சத்யா ஒரு முக்கியமான புள்ளி. கதை அத்தியாயத்தில் அவன் மூலமே பல புதிர்களை விடுவதற்காக வேண்டும்... அப்படியாய் ஒரு பாதிரிசைதக் கட்டு விட்டீர்... அடுத்தபடி என்ன செய்வதாக உத்தேசம்?"

அற்புதசாமி இரண்டு கைகளையும் விரித்துக் காட்டினார்.

"நான் எந்த நாட்டியம் பார்த்துப் பல வருஷங்களை விழைகிறேன். ஆகவே இது போல முத்திரை காட்டினால் எனக்குப் புரியாது... இதற்கு அர்த்தத்தையும் தீரே சொல்லுங்கள்!"

கைக்குத் தீர்த்துவிட்டது என்று அர்த்தம்!

மிகை! அப்படியானால் நமது ஒப்பந்தப் படி தீர் ஒதுங்கி நிற்க வேண்டும்... இனி இந்தக் கதைகள் சொல்லும் பொழுப்பு என்னுடையது!"

வேதானம் திடீரெனமாக ஒரு கட்டு கரீர் பிடிவை சாதித் தள்ளிய பிறகு, கதையைத் தொடர்ந்தது...

அற்புதசாமி கைகளைச் சொல்வதை நிறுத்தி

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

மாதம் ஒரு மாவட்டம்

நிறைவுபடுத்துவதெனும்.

பகம்பொன் முதலுராமலிங்கம் மாவட்ட மக்களே, உங்கள் மாவட்டம் பற்றிய பிரச்சினைகளும் குறைகளும் அறிவிக்கவும் தவிர, சாதனைகளும் மாவட்ட வளர்ச்சிக் கான ஆலோசனைகளும் கல்வி அலுவலகத்திற்கு வந்து சேர வேண்டிய கடைசித் தேதி: 30.6.87.

உடனடியாக எழுதி அனுப்புங்கள்!

— ஆலிசியா

“ஸ்ரீமத ராமானந்தா, ஸ்ரீராமகம்.”

“வடகலை: தென்கலை — வித்தியாச மென்ன?” என்ற தலைப்பில் நாவலாக்கம் வக்ருவரானதாத்நாச்சாரியார் கூறியவற்றை (கல்வி 31.5.87) மறுத்து நமக்குப் பல கடிதங்கள் வந்துள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றிலி: குத்து மானாபட்ட கருத்துக்களையும், மற்றும் பொது நோக்கில் எழுதப்பட்டு கடிதங்கள் பலவற்றுள் ஒன்றிரண்டை யும் இங்கு காணலாம்:

கவி: கலை, தென்கலை என்று இரு பிரிவுகள் இருக்கும்போது, தென்கலையைச் சேர்ந்த ஒருவரின் கருத்தையும் கவி: நியாயம் போலது வருத்தத்திற்குது.

தாயர் புவலமயா அல்லது Y வடிவமய வன்பது பட்டும முக்கியமல்ல. அடிப்படை யில் வேறு வேற்றுமைகளுள் உள்ளன. உதாரணமாக கவி: கலை வின் மனவாழ்வு மனோ கலை ஒர்ப்படுகின்ற. ஆனால் தென்கலையிலே அவை ராமானுஜரின் பற்று அவதாரமாகவே கருதுவர்.

பின்னை வேதாக் சாரி என்று ஒருமையில் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் மனவருத்தம் அளிப்பது. பின்னை வேதாக்சாரியார் என்று மரியாதையாக அன்புப்படுத்த முடியா.

எல்லா கடிதங்களிலும் உட்பிரிவுகள் உள்ளது. ஒருவர் விவகாரத்தில் மற்றொருவர் மூக்கை முனாழ்க்கும் போதுதான் பூசல் உருவாகிறது.

தென்கலைச் சின்னத்தின் பொருள்: — மகா விஷ்ணுவின் இடது வலது பாதங்கள், இடையில் உள்ள ஸ்ரீ சூர்ணம் மகாலக்ஷ்மி எனக் குறிக்கும். அடிப்பாக்கத்தில் தாங்கும் திடமனம்.

செவ்வை — 5.

ஆர். ரவி.

“நாமக் சீண்ட யோததற்குக் கங்கிதய காரணம்!”

“எப்போது ஓயும் நாமக் சீண்ட” என்ற கட்டுரை மனவேதனை தருகிறது. நாமத்துக்குச் சீண்டா போடுவதைவிட சீண்டாமை ஏற்தாவதற்குப் போடப்படும் நாமத்தை (கல்வி மற்றும் பொது வாழ்வில்) தகுதி இருந்தால் மறுக்கப்படும் போக்கை எதிர்த்து ஒற்றுமையாகப் போராடினால் நலம்து.

செவ்வை — 113. ஏ. எம். ஸ்ரீனிவாசன்.

நாமத்திற்காக இவ்வளவு எண்ணப் போட வேண்டுமா என்பது உங்கள் கைமேல். நான், என்பது எய்யத்தின் சின்னம். அதைச் சீண்டி அளவிற்கு முன்னாலே மாற்ற முற்பட்டுப் போவது என்பது என்னை? அதைத் தடுப்பது அச்சம்தான் சாத்தகத்தையா? உகா. எம். தேசக் கொடியை அளவிற்கு வலம் தேசத்தையே அவயத்திற்காகக் கருதுப் படுகிறது. தேசக் கொடியைக் கப்பலாயிவ தேச பக்தன். அப்படித்தான் பகச்சின்னம் விஷயமும். அதன் கௌரவத்தைக் கப்பலாற்றப் போராடுவதில் தவறேதுமில்லை.

அடுத்து, எங்கள் வராலு தாத்தாச்சாரியார் கூறியுள்ள உண்மைகளுக்கள் முன்னாக்குப் பின் முறையை உள்ளன. 11, 12 ஆம் நூற்ருண்டுகளில் வாழ்ந்த ராமானுஜரைப் பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது தவறு.

ராமானுஜர், வேதாந்த தேசிகர் காலத்தில் தென்கலை, வடகலை வேர்வார் இவை வரது; பெருமானுக்குக் கங்குலி இவகம் தான் என்று கூறிவிட்டு, உட்போ, வேதாந்த தேசிகர் பாதுகாணவஸ்தத்தில் வடகலைத் திருமணங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று கூறியிருப்பது முறையானது.

பகத்த பகதி இருந்தால் போதும், அவன் எய்யவைகள் என்ற கருத்து பின்னை வேதாக்சாரியர் காலத்தில் செவ்வையப்பட்டது என்கிறார். அதாவது ஜாதி வித்தியாசம் பாராமல் தாழ்த்த குலத்தவர்க்கிடவும் எய்யவை வர்களாக்கியவர் பின்னை வேதாக்சாரியர்

தான் என்று இவர் என்றவுடனாகக் குறிப்பிடுகிறார். இதுமிகவும் தவறு. ஆழ்வார்கள் காலம் முதற்கொண்டு வைணவத்தில் ஜாதி வித்தியாசம் விடையாது. ஆழ்வார்கள் காலமே தான் காலம் வகுணத்தவரும் உண்டு; ஐந்தாம் வகுணத்தவரும் உண்டு. ராமானுஜருக்கும் முற்பட்டவரான ஆளவந்தருடைய சீடரான மாறபெருந்திருமால் பம்பர் ஐந்தாம் வகுணத்தவர், ராமானுஜருடைய அச்சார்வராகக் கருதப்படும் திருக்கல்விதம்பெருந்தணரல்லவர், ராமானுஜர் தம் ஆதரவில் வட்டி வைப்பும் இல்லை. திருக்கோட்டையில் ஆளவனுடைய போர்க்கொல்லாம் திருமற்றிரோட்டத்தே. செவ்வது அங்கவகுப்பிற்குத் தலை. ராமானுஜருடைய சீடர்களிலும் ஐந்தாம் வகுணத்தவராவதற்கு உண்டாவே இது ஆம். துறந்துண்டியல் பின்னை கோகாசாரிவர் வினாநடுகோடில் பின்னோக்கு சமாதரணம். செவ்வபோது எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது என்றும், அதன்குடிபுகிதாக வந்தவர் களைப் பிரித்துக் காட்டி யுட்காத்திருமணம் உருவாக்கப்பட்டது என்று கூறுவது உண்மையே உயர்ப்பில்லாத கற்பனையே.

உண்மையில் கா.கவி தென்கலைப் பிரிவுகளின் வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் என்ன என்று உரையப்போம். தமிழ்நோயை என்று பொற்றி, திவ்யப்பிரபந்தப் பாடகர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தவர்கள் தென்கலைப் பிரிவினர். "ஆழ்வார்கள் தாழ்த்த ஜாதியில் பிறந்தவர்கள்". அவர்களுடைய பாகரங்கள் மிஸேசுப் பரணையான தமிழ் மொழியில் அமைந்தன. எனவே அவர்மற்ற அத்தனார் கள் ஒத்தவை எது" என்று கூறி வ.மொழி வேதங்களைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு வரிகள் வ.கலைப் பிரிவினர்.

இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் மற்ற வைணவர்களில் மிகுந்து பிரித்துக் காட்டினோரெல்லாம் திருமணம் உருவாக்கப்பட்டது. அவர்கள் வ.கலை என்ற தனி வகுப்பினராக ஆசார அனுஷ்டானங்களைப் போற்றிக்கொள்ளுது கோவில்களிலிருந்து ஒதுங்கியே வாழ்ந்து வந்தனர்.

தென்கலை வகுப்பினர் ராமானுஜர் சட்டனைப்படி ஆழ்வார்களுக்கும் அவர்கள் அருளிய பாகரங்களுக்கும் முதலமை அளித்துக் கோவில்களில் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்தனர். முதலில் சில துறந்துண்டுகளுக்கு இவர்களுக்குத் தீவகாரம் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

18 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில்தான் விவகாரங்கள் தோன்றின. கோவில்களில் கட்டிக் காக்கும் தென்கலை வகுப்பினருக்குச் சமூகத்தில் ஏற்பட்டிருந்த கௌரவங்களைக் கண்ட வடகலைவர்கள் தாங்களும் அவற்றில் ஆனவர்களுடனாகோவில்களுக்கு வரத் துவங்கினர். அதில் அப்போதும் அவர்களுக்கு ஆழ்வார்களிடமும், திவ்யப்பிரபந்தங்களிடமும் உள்ள துயேஷம் மாறவேயில்லை. கோவில்களில் ஆழ்வார்களுக்குத் தலை. பெற்று வந்த உற்சவங்களை நிறுத்தவும், திவ்யப்பிரபந்த பாராணங்களைத் தடை செய்வதும் முயன்றனர். இதனால் உண்மை சச்சரவு

கூடிய வழக்குகளும. ஏற்பட்டன.

சென்ற - 5, எம்.வ. போங்கடவருமணம், ஆதிநிபர், தோசாசுவம்.

19-ம் ஆம் நூற்றாண்டின் பூர்வாசாரியர்கள் காலமே வழிவந்தான் உயர் பரிசுத்தாதே போழி மறநெடுமியில். ஆனால், இது ஒரு புதிய சமூகமாகவும், இவர்களுக்குத் தென்கலைக் குறிப்பிட்டு நோயாடுத்தியாதாகவும் திரைக்க கவனத்துள்ளது. சமக்குப் பேட்டி பளித்த தாத்தாசாரியாரின் சாகசமாகும். எந்த ஆசாரியரும் தன் கிழவியை வேறு பெருத்திருக்க மாட்டார் என்று உறுதியாகக் கூறுவேன்.

உங்களை மாதிரி வெளியீடுகளால்தான் தாமச்சண்டை ஓயவில்லை என்பது என் கருத்து. மற்றபடி வ.கலை, தென்கலைச் சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடையே பெரிசு கையடி ஒன்றுமில்லை. சிந்தை இடங்களைத் தவிர. எல்லோரும் ராமானுஜ தாசகனே. வ.கலை, தென்கலை பேதங்கள் ஏற்பட்டதும், எப்பெருமானில் கிடைக்கில் ஒன்று என்று மனத்தைச் சாத்தப்பாடுத்திக் கொண்டால், உண்மை, சச்சரவுகளை திடுக்கெனத் தவிர்த்து விடும்.

சென்ற - 6, எம். விஜயராகவம்.

வைணவத்தில் தான் அத்தன்குறர் சீராமத்தில்திலையும் தாமச்சண்டையைப் பற்றிப் படித்தபோது "வெடிகுழங்குத்தும் அண்டத்தேன். இத்த நாட்டில் (பற்றிரெயில்) உள்ள அராபியர்கள் தங்கள் தொழுகைமரபு வித்தியாசத்தைப் பண்பாக வளர்த்துக் கொள்ளாமல் மற்றவருடைய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து அன்பு புகவும் மற்றபடி வாகவும் வாழ்வினார்கள். இந்து மதத்தினருள் தத்தம் வேறுபாடுகளை மற்றவர்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து முக்கிய பணியான கோவில்களை நன்கு பராமரிப்பதிலும், வேதங்கள், உபநிஷதங்கள், இதிகாசங்கள் போன்ற தமது பொக்கிஷங்களைக் கற்பதிலும், கற்பிப்பதிலும் தமது சக்திகளைப் பயோகிப்பார்களேயானால் இந்து மதம் தளரப்பது மட்டுமன்றித் தமது பண்ட வபெருமைகளுக்கும் வலாசாரத்திற்கும் பங்கம் ஏற்படாது.

அத்தன்குறர் போன்ற சீராமங்கள் தம் நாட்டில் பலவுள்ளன. இவற்றுள் பல கோவில்கள் பல வருடங்களாகப் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சிலைகள் திருட்டுப் போகின்றன. பல கோவில்கள் கிடைவுற்று இருக்கின்றன. கோவில்கள் திறங்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு வகுமானியிலாமல் இருக்கின்றன. இத்த மாதிரி திரை எதனால் என்று சித்தித்துச் செயல்பட்டாராக்களோரால் உண்மையான சச்சரவுகளுக்கு இடமேயில்லை. இதையே ஆண்டதன், திருப்பாவையில் 17 ஆவது பாசரத்தின் முடிவில் "கடியிருந்து குளிர்ந்தேனோரெம்பாவாய்" என்று கூறி யுள்ளார். பற்றிரெயில், என். தானம்.

கிவள் ஒரு பெளர்ணமி

ஜெயமங்கமதன்: முதல் நடனக் காட்சியில் போதே தெரிந்து விடுகிறது. இவரைத் தான் பெளர்ணமி என்று சொல்லப் போகிறார்கள் என்று. நாயகிக்கு அப்படி ஒரு வட்டமான முகம்.

ஒரு ரசிகர்: இந்தப் படத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதினீர்கள், எனக்குக் கெட்ட கோபம் வரும்!

ஜெயமங்கமதன்: கதாநாயகி ருபகலா வீற்று ரவிவர்மாவின் ஒலிய வடிவம், சரஸ்வதி போல ஒரு முகமாவும். கூடவே அந்தக் குரலில் என்ன ஒரு குழைவு! கம்மா கிளி கொஞ்சுகிறது!

ஒரு ரசிகர்: அடிசை, கட்டையாலே, ஒரு கோணத்தில் பாத்ர கெழுவீ மாநிலி இருக்கா அந்த ஹீரோயின். அதுவ கொஞ்சல் வேறே. கருமம்.

ஜெயமங்கமதன்: கதாநாயகி முதலில் துருவணக் காதலிக்க, அவரோடு வேறொரு பெண்ணை தேசிக்க. அந்த வேறொரு பெண் இன்னொருவரை மணந்து கொண்டு போக, கதாநாயகன் மறுபடியும் ஓரிஜினக் கதாநாயகியிடமே வருகை தந்து, கல்யாணம் செய்து கொள்கிறேன் என்று சொல்ல. கதாநாயகி பட்டாம் பூக்கியாய்க் கதோஷத்தில் படபடக்க. அப்போது பார்த்து அந்த வேறொரு பெண் விதையைவாக வந்து சேர... வந்தாந்து வந்தாந்து போனாலும் நீட்டாண திரைக்கதை.

ஒரு ரசிகர்: என்னது ரொன திரைக் கதைவா? அமைதி தெரிஞ்சுக்கிறதுக்குள்ள ராமாயண காலம், பாரத காலம் எல்லாம் முடிஞ்சு போய்டுது. நியேட்டர்ல நாலு பேர். நாலு பேரும் குறட்டை விடறாள். சின்னக் குழந்தைங்க ரெண்டொண்ணு 'ஒடிப் பிடிச்சி' ஆடுதுங்க. நியேட்டர்ல கோன் ஐஸ்கிரீம் விக்கறவரு போணியாகாம பரிதாபமா திக்கறாரு. நீட்டாண திரைக்கதைவராமே.

ஜெயமங்கமதன்: இதை நேருக்காக காராய விவாபாரி ரவீந்தர் காதலிடுப்பதும், அந்தக் கிணற்று நீரை ஆத்துசென்ளம் அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது என்று தெரித்ததும் சிபூல்லாக ஏதறிக் கொண்டு வந்து பேசுவதும் டாப். ரவீந்தருக்கு நல்ல பாத்திரம். உணர்ந்து செய் திருக்கிறார்.

ஒரு ரசிகர்: ம!

ஜெயமங்கமதன்: முழுதாய் மூன்று பாடல் கள். இதை அந்தக் கால ராமமூர்த்தி. பரவாயில்லை. கெட்டிற் மாநிலி இருக் கின்றன.

ஒரு ரசிகர்: போய்யா, பழைய பட்டம். அதுவும் எங்கேயோ ஆரம்பிச்சி எங் கேயோ போறாரு. கெட்கற மாநிலி இருக்கு தாம்.

ஜெயமங்கமதன்: புதுமுகம் ஸ்ரீராம் எஸ்.வி. சேகர் சாயலில் இருக்கிறார். இந்தப் படத்திற்கு நடனம் அது இது என்று தெனலப்ப. டிரூப்பதால் அவரைப் போட்டிருப்பார்கள். மற்றபடி இனிமேல் ஹீரோ சான்செல்லலாம் எதிர்பார்ப் பது...

ஒரு ரசிகர்: எதிரியமாக சொல்லேன்வா. இனிமே அந்தாரு ஹீரோன்னு நியேட் டர்ல கூட்டம் சேராதுன்னு....!

ஜெயமங்கமதன்: அந்த க்ளீமாக்கஸ் டான்ஸ் அறிவாயத்திற்கு நீளம் என்று தும். ஒரு பக்கம் ரவீந்தர் விதையை சீதா லின் கழுத்தில் மாண போட்டு இழுத்துக் கொண்டு ஓடி வருவதும், ஸ்ரீவித்யா இந்தப் பக்கம் டான்சரி, ஆட்டோ எதுவு மின்றி ஓடி வருவதும் (டான்ஸ் ப்ரோக் ராம் நடு ராத்திரியிலா என்ன?) அங்கே மேடைமில் ஹீரோயின் ரூபகலா தன்னாடு வதும் நல்ல பிஸ்ட் அப்.

ஒரு ரசிகர்: க்ளீமாக்கஸ் ஸீன் வரக்கும் பொதுணாமையோட உக்காத்திருக்கிற வனுக்கு நீ சொல்றது சரி. இவ்வேன்னு...?

ராஜீவ் போகநா

* எ. டி. சொமியன், விருத்தாசலம்.

? 'தமிழகத்தில்தான் பஞ்சம் உண்டது. எனவே, உணவுப் பொருள்களை அங்கு கொண்டு போய்க் கொடுக்கக்' என இலங்கை அரசு கூறிவரும்படி பத்தி?

! சொல்பவரும் தமிழகம் பேச்சு. நன்கு கொழுத்தால் யானையி் இருக்காது என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம்.

* கே. கே. பழனிசாமி, ஸிரோடு - 2.

? அ. ஜ. வர்?

! கூலாதாம்!

* எஸ். சித்திரமூர்த்தி, திட்டச்சேரி.

? ஜெயலலிதாவின் சந்தைத் தையல் என்னே?

! ஒருவேளை சந்தம் போட்டாமலேயே காரி வங்கன் நடக்கின்றனவோ என்பவோ!

* பாசுபதி ப. மு. நரசம், பொதுநாயக்கோடு.

? பன்னிலிருந்து ஒவ்வ பெறுபவர்கள் தங்களுக்குரிய பிராஜக்டு, பிராவிடம் டீய்வு, பெய்ஷன் ஆகியவற்றை, ஒவ்வ பெற்ற மறுநாளே பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று தமிழக அரசு அறிவித்துள்ளது பத்தி?

! தமிழக அரசு அகல; அப்படி அறிவித்திருப்பது கிரகாட்ச அரசு. எல்லாம் 'தபரண ததா' எனப் பார்த்ததும் விளைவு. ஒரு விளைவு எந்த அளவுக்கு மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க உதவும் - உதவ முடியும் என்பதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டு. கிரகாட்ச அரசும் எந்த அளவுக்குப் பெருந்தன்மையோடு, விமர்சனங்களை ஏற்றுக் கொண்டு தன்மைத் திருத்திக் கொள்வதில் என்பதற்கும் ஒரு சிறந்த உதாரணம். இம்! தன்மை காசிதும் இருக்கிறார்களே, அரசியல் விளைவாவுக்குத் தடை விதித்துக் கொண்டு... பெருமூச்சுத்தான் வருகிறது.

* கே. ஜி. எம். ப. பழனிசாமி, பெருங்குளம் - 25.

? 'எனக்காக முன்பு பிராந்திய செத்த வரிசை இப்போது என் பீது உல் விக்கிதா உல்...' என்று புலம்புகிறாரே அமிதாப் பக்ஷன்?

* உணவாவி பட்டம்

* கதர் பித்தம் வகை

! பிராந்திய செத்தவர்களைல்லாம் உல் எறிவிற அளவுக்கு இவர் ஏன் நடந்து கொள் கிறாராம்!

* ஆர். நரசிதரன், திருவனந்தபுரம் - 3.

? கந்தாடகமும் கோளமும் இலங்கைத் தமிழருக்கு உதவிச் சரம் திடீயுள்ளதே. எதனைக் குறிக்கிறது?

! மாதிலப் பிரிவினைகளாகட்டும் மொழிப் பிரிவினைகளாகட்டும் எதுவுமே மனித தேவத் தைப் பிரிந்து விட முடியாது என்பதை.

* வலங்கை ஜி. ராஜசேகர், வலங்கையாபுரம்.

! பிரதமர் ராஜீவ் செல்வாத வெவிதாடு தொவது இருக்கிறதா?

! இருக்கிறது; இலங்கை! அங்கு எந்த விதத்தில் செல்லப் போகிறார் என்பதுதான் இப்போது அனைவருடைய எதிர்பார்ப்பாக வும் இருக்கிறது.

* ஆர். கே. குராஜி, விருத்தாசலம்.

? ஆந்திர முதல்வர் என். டி. ஆர். அமெரிக்க உணவாவி என்னு ருத்தம் காட்டப் பட்டு இருக்கிறாரே!

! அறிவாய்க்களைத் தட்டிக் கேட்பவர் யாராக இருந்தாலும் கிடைக்கிற முதல் பட்டம் அமெரிக்க உணவாவி; இல்லையானால் ரஷ்யாவின் ஏஜென்ட் என்பதுதான்.

* கே. அழிந்தம், வேதாரண்யம்.

? சமீபத்தில் தங்களுக்கு வேதனை அளிக்கும் படி நினைத்த சம்பவம் எது?

நாடு எது?

* கு. 15 பரிசு பெறுபவர்:

டி.வி. முருகவேல்
 6, சின்னான் கிணறு தெரு,
 கோழிக்கால் நத்தம் சாலை,
 திருச்செங்கோடு - 637 211.

1. வேதனைபோடு சொல்லுபடுகிற சம்பவம் அது. அண்மையில் நமது துணை ஆசிரியர், தருமபுரிலிருந்து புறப்படும் அன்னை சத்யா போக்குவரத்துக் கழகத்தில் பயணம் செய்வ நேரிட்ட போது, அந்தப் பேருந்தின் (TMN 8777) முன்பக்க போர்ட்டில் உள்ள பெயர்ப் பலகையில் உள்ள தருமபுரி என்ற எழுத்துக்கள் கறுப்பு, சிவப்பு, நடுவில் வெள்ளை என்று அ. தி. மு. க. கட்சிச் சின்னத்தில் வண்ணத்தில் எழுதப்பட்டிருந்ததாம். விசாரித்ததில் இப்படிப் பல போர்டுகள் எழுதப் பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தப் போக்குவரத்துக் கழகம் எம். ஜி. ஆர். அன்னைவாரி பெயரில் ஒடினாலும் எம். ஜி. ஆருடைய சொந்தப் பணத்தில் ஓடவில்லை. அத்தகையவும் மக்கள் வரிப்பணம், அப்படி யிருக்கும்போது எப்படி கட்சிச் சின்னத்தை நினைவுபடுத்தும்படி எழுதினார்கள். அதிகார துஷ்பிரயோகமல்லவா இது.

* ஆர். கே. அருள்செல்வன், விக்கிரபாண்டியம்.

2. வாழப்பாண்டி பொருள் தடைதீக்கம் பற்றி?

1. சுந்தரமப்பக வாழப்பாண்டிதற்கு வரும் வழிகளிலுள்ள பாலங்களை வெல்லாமல் குண்டு போட்டுத் தகர்த்துவிட்டு, கடனாகத்

துறைமுகங்களை வெல்லாமல் நமது ராணுவப் பாதுகாப்பில் வைத்துக் கொண்டுள்ள இலங்கை அரசு, உலக மக்கள் அத்தனை பேர் காதுகளிலும் மிக நன்றாகவே பூசுதற்றப் பார்க்கிறது.

* எம். வி. ராஜசேகர், சென்னை - 17.

7. 'அமரர் கம்பி நினைவு அறக்கட்டளை' சம்பந்தப்பட்ட அறிவிப்பின் பின்னூறிப்பில், வாழியுள்ளவர்களிடமிருந்து தன்கொடைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன என்றதொரு வரி காணப்படுகிறது. அதனாக, வாழியுள்ளவர்கள் கொடுத்தாய்தான் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா? உரத்த சித்தனை போன்றவாசை - எழுத்தாசை அமைப்பிலிருந்து முடிந்த தொகையைக் கொடுத்தாய் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டீர்களா?

! தன்நி, தன்படு தன்றி! சிறு தொகை கனவும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். இல்லாவிட்டால் செக், டிராஃப்ட் ஆகியவற்றுடன் எம். ஏ. களையும் குறிப்பிட் டிருப்போமா? வாழியுள்ளவர்கள் என்று குறிப்பிட்டது பொருளாதார வாழியை மட்டும் கருத்தில் கொண்டால்; நிதவத்தில் அல் புயம்மனிதாபிமானமும்பிணைத்திருக்கும்வாழியையும் உள்ளடக்கியது. தங்களைச் சிரமப் படுத்திக் கொள்ளாமல் மனமுலர்ந்து அளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் எழுதப்பட்டது.

* டி. வி. முருகவேல், திருச்செங்கோடு.

7. தமிழகத்தில் கடும் வறட்சி நிலவுவதாகக் கூறும் கருணாநிதியே, மாவட்டம் தோறும் கற்றுப்பயணம் சென்று வறட்சி வால் வாரும் மக்களிடமிருந்து நிதி வசூல் செய்வாரா?

தீங்கன் கேட்டவை -- தராக

1. இன்றுள்ள தேர்தல்முறைமாத்ரி அமைக்கப்பட்டாலொழிய, தேர்தலை முன்னிட்டுப் பல்வேறு கட்சிகளும் நிதி வசூல் செய்வதைத் தவிர்த்த முடியாது. இதில் இரண்டு வகை அகலாது. ஒன்று ஆளும் கட்சி என்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி வசூலிப்பது; மற்றது கட்சி அபிமானத்தில் மக்கள் மனமுலர்ந்து வழங்குவது. கட்டாயப்படுத்துதல் இன்றி நிதி நிரட்டப்படும்போது வறட்சிவா, வனமா என்று பார்க்க அவசியமில்லை. ஏனெனில், வறட்சியிலும் வாழ உண்டவர்களே தரப் போகிறார்கள். அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்து பெறப்படுமானால் (உன்னாட்சி அதிகாரமானாலும் சரி, மாநில அரசு அதிகாரமானாலும் சரி) அது வறட்சிக் காலத்திலும் தவறு; வனமான காலத்திலும் தவறுதாம். எனவே, கருணாநிதி வறட்சிக் காலத்தில் வசூல் செய்கிறாரே என்பதல்ல முக்கியம்; எத்தனையாக வசூலிக்கிறார் என்பதே கவனத்துக்குரியது. அதை ஆராய்ந்து பார்க்கும் சொல்லுங்கள்!

வட்டமேறை

சிவப்பாக்கண்ணா மேல்தான் தெரியணுமாக்கும்!

* படிப்பதில்லாம, அரசைக், திறமையற்ற நிர்வாகம், அரசு எவ்வளவு காரணங்களிலும் 'மதக் கலையங்கள்' ஏற்படுகின்றன என்று கூறுவது மெத்தச் சரிதான் என்றாலும் வறுமையும், அநாதை இழைத்த சமூக விரோதிகளும் இருந்த மேலும் மேலும் வளர்க்க உறுதியாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் மறந்து விட்டுக் கூடாது. தீயவங்கத் தீயப்பு கம்பா சொல்லக் கூடாது, அகாசு ஊர்சம் பெறும்!

விவகாரப்பெட்டை, எம். கோமகன்.

* கற்காலம் என்பதையிடக் கற்காமத்தில் பித்தலாம் எனவாம்! ஏனெனில் கற்காமத்தில் காட்டு விராணத்தனம் இருக்கிறதாயும் வெவ்வேறான ஜாதி, இனச் சண்டைகள் இருக்கிறதெனவாம்! விவகாரம், ஆர். ஜெ. பாலன்.

* இராஜாபுரம் சீ-விபிட்டு கண்டோம். அட போங்க சார்! உங்களுக்குள்ளும் வேற வேலையே இல்லை. இராஜாபுரமாவது தங்களை மாற்றிக் கொள்வதாவது. தீங்கம் எழுதி என்ன சாதிக்கப் போறீங்க! இருப்பினும் தங்கள் ஆர்வத்திற்குப் பாராட்டுகிறேன். தொடர்பு உங்கம் பஸ்.

சென்னை ஏ. லாய் பிரதாஷ்.

* இந்த வாரத்து அட்டைப்படம் அழகே அழகு! அட்டைப் படத்தில் அழகான வண்ணத்துப் பூச்சிமே, தீமலரின் இடையில் மது எடுப்பதா? அல்லது மதுயின் இடையில் மது எடுப்பதா? என்பதே தவிர்க்காமல், மயமி வாரித்து சீக்கிரம் தடம் விழு. தவிக்கும் உள்ளங்களுக்கு வரி விடு.

கிழ்ச்சுவலக, உதயன்.

* விவகாரங்கள் வித்திரவகை செய்வது பற்றிக் கட்டுரைகள் படித்து, மனம் பதைத்தது. இக்கட்டுரைகள் படிப்பவர்கள் பரிதாபப்படுவதோடு திண்டிடைமல், அவரவர்கள் வரையினாய், தீய விழிமை செய்து தவாரிக்கப்படும் அழகு சாதனங்களை உபயோகிக்கக் கூடாது என உறுதி பூண்டாவே, தீய விழிமைப் பெருமையே தருக்கலாம்.

வேலூர், க. சரணா.

* 'அழகு சாதனங்கள் தவாரிப்பிய் அழிக்கப்படும்'

உயிரினங்கள்' கட்டுரைகளைக் கண்டவர்கள் எல்லாமே, மயிராபிமானம் உள்ளவர்களாக இருந்தால், அழகு சாதனங்களைப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள். விருத்தாசலம், ஏ.டி. சொமியன்.

* 'அழகு சாதனங்கள் தவாரிப்பிய் அழிக்கப்படும் உயிரினங்கள்' கட்டுரைகளைப் படித்ததும் மனத்துக்கும் ஒரு வேதனை. புத்தனும், காத்தியும் போதித்த அறிவின் கண்ணுடன் ஒரு தாவரவது மனித மனங்களில் தீச்செய்தியை தூக்கும் என்பதெனும் பீக்கைகளை அந்தப் பாவப்பட்ட 'பாதி' ஐயங்களுக்குடாக ஒரு கணம் மெனம் அஞ்சவி கொடுத்திடுகேன்.

கோவை-2, விமலா தமணி.

* 'வொழியின் தொப்பு என்ன?' என்ற கேள்விக்கு தராக அளித்த பதினாக்காங்க தரங்கு டாட்டப் பட்டமே தரலாம், அவன்புரம், வொழி பாயு

* ஜெயமங்கலம் கொங்கலது ஒத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. பிளாக்கிங் டிக்கெட் எடுத்தாவது 'தினக்குத் தண்டனை' விமர்சனத்தைச் சீக்கிரம் கொடுத்திருக்கலாம்! தாக்கப்படுத்தும், எம். சத்தியாராஜன்.

* 'தினக்குத் தண்டனை' விமர்சனம் வித்திரவகை இருந்தது. தாமதமாக இருந்தாலும் தரமாக இருந்தது.

கொடிக்கரை, எம். ஷாத்திலி.

* யார் சார் இந்த மும்மது யாசின்! அய்யா 'சத்தோடி இடைவெளிகள்' விழாவை படித்தேன். குறும்புகளில் அங்குடம் கேள்விப்படும் மதார்த்த மான வார்த்தைகளையே வர்ணனைகளாக வந்தவை ஆரம்பித்து. விழப்பான முடிவையும் சொல்லி விருத்தது மனத்துக்கு தீவறவாக இருந்தது.

மதுரை-1, எம். ருத்நி.

* முழுமூலப் போட்டுத் திருநெல் திருடன் முகம் மூடாத திருநெல்விட மேல் எப்பது அங்காக்கண்ணா முஸ் மாகத்தான் தெரியணுமாக்கும்!

மயப்பரண, ப. ஜெயசத்திரன்.

பரதன் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர் வி. முரளி. பரதன் பப்பிசெஷனல் பிளேயேட் மிமிடெட் சார்பாக வெளியிட்டவர் வி. ஸுத்தியநாதன். ஆசிரியர்: டி. ராஜேந்திரன்.

நிர்வாகக் காரியாலயம்: நேல்கோர்ஸ் சாலை, சென்னை-605 032. போன்: 431343 434187. ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 28, ஐந்தாவது தெரு, ஏசி லாடம், துக்கம்பாக்கம், சென்னை-605 034. போன்: 473342.

அங்குள் சத்தா - உந்தாரு: ரூ 75/-; வெளி நாடு கப்பல் தபால் ரூ 350/-; விமலா தபால் ரூ 500/-, (ஆறு மாதச் சத்தா ஏற்படப்படும்.)

பங்களை அனுப்பவும்!

பெரிய அளவு! அருளுகவை!

நியூட்ரின்

SuperStar

கனவமிக்க துள்ளதட்டி

தேசியப் பசு அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி

தேசியப் பசு அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி

CLARION/NC/8836

திடமுள்ள சுவையின்பம் புகை உமக்கே.
தடையாக ஃபில்ட்டரும் இல்லை குறுக்கே.

Panama
20

பனாமா

இழுக்க இழுக்க இன்பம் இறுதிவரை.